MIC. # 9517 (RAB. 2372)

JACOB BEN ASHER,

יעקב בן אשר.

TUR ORAH HAYIM.

טור אורח חיים.

[15TH-16TH CENT.] SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

W.43
393

עבודת הקרבן

הנה שקלים בקלבוהרחמים קודם
לחקר עלמים יום קילבך ל יום קודם עמסר
ר"ה אחר בעה מעשר טרם מריקע תרע"ו יסן
ל חנוכה עם כיום ועם כעבר ואין אחר עדקרך
ואין מרעיין ואין מקתרין ו"ו וקרי חיקאמר דמעסר
אינתי מר אין מהעני בכסף מחצי עבאחקר כסמן קוקס קמעכו ל"ב שיחים
ואם אחר קרבנם ל"ב יומים וכל אחד ואחד עשה ביומו ועל ואין מרעיין בעם שיעבר
[redacted] וקבבורוק מהעשן כעבר פסח וקרלמיים מהעשן סו
וה מיעי ושמיני מחצי חצות קעסן ועל הקרן ל יומים אחר הקטרת קחמ כמו
ים ימי מעשרה ומאחר ושמת מכשך כך סלו שני שבירי וקמכו אחרים
ויקי ב' הקיבן ימי קמעשרה ו"ו וקעלב שעבר מקמב כמס ב' אמר היוב
יחמתו בב' ועל

ערה

שלחי הקטרת קוהן אחרי שבה הנבול
ובול שמתן מעשים מהכעשור
ומעשר לחי שעשר בו שם
ומעשר ומעשר לעדיל קזק ופקמן לבקש אוע שק שבירי אבוה ומסמן שיעלו
ארל מעשים היוק ביום ה' סמיכ בקרבי שלב ומעלם שעשרי שחרים
היוק בשבה ולקמן לבקש לא אחד שק לשמחו יקטרו אחרן בטרנים מעשה
מעלוס קמחבים לאוק זק לבקש וקטבוס לבקשו לבקש תשק מלאה בעלם שלבו
אין שעשה קדיר לא שעוקטין אחר לאקרס לא קק לעלאין לבוא לבקש שוס מבר

כ"ב

לא בעם אחרו קבם קוהן אחרו שבה קבולם
אחר לא ימלם דבריכם ולפי אך שוס מרחטון
בכסם שחן רוק אחסור מן קהורר ולא כבו שלא מעם שעבר ומעלם
בעבר דרשו מחדיש קמקוקי שלא שחכמי דומיסו לאוסרי שר ב' שעבר קודם
מעיחוריר בכלל בעמא מן שיבעבו בעבו ויחבכבו כלי קלא ועחר בעבר
אחר קיבו שעבר עלין שלא שחכמי קלהבו לבקודקו מקביב לאמן עוים רבבו
ביעבר ומקבו שיוק יבא לבבבו אם מעבר בשבר יקבהבו שר לבדוק אחר
בקוקין ובמקוקור עדרך לבעבמעם ומעבו לבקש סמך מן ריבוק

04377

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

[illegible]

[illegible] אבל אם אינו יודע לדרוש [illegible]

[illegible] ואם אינו יודע לדרוש [illegible]

[illegible] ואם אינו יודע לדרוש [illegible]

[illegible] וא

לקבוצר לחם ולמהרין ושם ירא שמא ישרפם כמו הכיר ויקח לבו ערוד ולא
ידדור יחד וכמה חזקו על כן טוקנין בחשבון שתן ד בודקין לח כבר
[illegible] יבש כבר שלא חלב שמא ירוף שלג הכלים ושם לא כבר שלעומן
לירק [illegible] יעיף ולבלבל או על הכנהם ושם היו יכול לקבצם לחוהן —
[illegible] ובודק בכל המקומות עיש לחוש שמא הכנסו בהם חמץ כגון אוזניר
יין שמקרטין מרים ומקוש שלתשמין עם דגים קטנים וקמטן וקשבים —
וקבורה וקרמהם שחיומים שקם כגם בתוך המשרק וקשמש קולף לקבין
מעם ותהן בידן ומעוגים זק כל חדרי הכיר וקשתר שבכן בהקה שחשים
חרם שבשם בקם ותהן בידו · ואחם וכל עבר במקלם שרגלין בו חשיב שחוזרים
יין לקלה כן בסמהחק חבל חוזרים יין שאין מסהחק מקן לחוזרים שמן חלל
חם מסהחק ומקוש שלתשמין עם דגים שבולים אין שבכן בהקה שאין דרך
לבשם בקם בהלך המשרק מחמי עידוש כמה שבכן לשרר ומפחין
קבל קורם המשרק וחוה הכיר עיזין הבושלין מן מכוהלים שאינם לא נבדקים
ולא יעוסים קרהק שבכן בהקה חבל הנבוקים עד שאין יד החרם מגיע
עם הקבעים חזור מו שחיים אין שבכן בהקה ופרושלמי חעוב נבוק
המשר מי שחיים · ואם ברחר עשקר הטמיעו של חרם שמשבר מי לא
כדרכי שאין יד החרם מגיע עם ..... ולבקי חלב והמעדל שקוים מעוחים
[illegible] ריחו שהשמיע אין שבך שבירר חלב הוא דרך הכיר · וכן רחב בהר
ולגלין שלא ברים [illegible] ומרבן · וכן יחיל חיים שבכר בהקה לחי שהעוחרים
לחם ישחוה עם חמץ שלא יחבשר [illegible] שבכן יקוה שחברו כל אחד בודק
יב מקום שידו עידו מגיע והשחר מדבל בלבו · ושבכן יקוה שיאכלו
שבך בהקר שלב כורל שעשרמטו חמץ בחוהו ומחל ונעשה לא חלב אם
היו נבוק ל שחיים כה חמיעה שלב אין שבך שבדוק יחהיו כיון
עיש בו סבבה שקרב יזמלין בגים חיים שמא אחר שיעים בהקה
שאינו עוסק ומקוק יחמל אחר מחמ שאחבר לו ומלא לבי סבבר והבלח
בסרם חלב בידוע עיש הבחש חמץ אם היו נבוק ל שחיים שבך
שבדוק יחהיו ולהוציאו מעם בחרם ומלים בשבן שאין בו סבבר
[illegible] יש מלאו שבבר ל שחיים מדבל בלבו ודין מעבר מחוברר
של מכיר מבורל לבוהל קחת חלב! אם יש הבחר מדים ומבטל

אין שום עבודה את דבר קדשים עצמן קדוש ואם אין מקדיש עצים
ונתנם אם קרקע בורק אחר דבר קדשי עיטול עבור הקדיש ואיך
קיים שאומרים אין שום עבודה דבר קדשים שאינו יכול לעבור הקדש
ואחר לא קבלת זה בתוספתין ולא רב שמעון ואחר מעוט עקם דברי יחי
רא רבנן עשאם לא בורק שאת דב קדשים מרקם עמקדבין בו עורר
חבריה זו אחר זו שר שהקדמת כלו ותוודין ומקדרין עורב אחרון עד
קדם הנאה עד הקורק אין שום עבודה שלא עורר אחר קדשיו
אין עור ובאבטיח אחרה עד מצא רוחב קמדרש שלא קדשיה קר ואחר אר
קקורק ואחר קשבין ואחרה אמונה ומה מוסקין קדשיה כדאמרי
ואחרה לחמש ממנה ואחר מסק כמברת אחרונה שהעלמי דבר כמיה
והני מדרשה שבין בדיקה עמכיסין בקן יחמן בעבודה וכרת אחרע
אי כמשרק משעין בשבוד מעבר ובעבוד ריחש אחרע קיבוך שבו
שמי שבין בהקרק לאי שקדיקה מכיסין בקן יחמן בה רבי אבן
כב אחרש קמכבהן כחרהקש כיון בכיסן ומכיסין לבדוק יחמן ובעבוד
ובהן עשה לקבינה עש שבר יחמן חוטב. מבין בהקרק כב יוד
ואחר הכבקרק יקל נזקר בחמן שחעיירו לבלבון שלא יעבדך
בדיקה אחרה בנן אם יעבו שבבר בחין או אם יחסר יחמו ראין
עקבין שבר בכרוה ומחבר שאו שבין לבדוק כב קבינה מעש יחרור
אבל בסהה עאינו יורע אם יחסר ממנו אין תוקעין עמק ברק
חולבק ממנו לבדיכה בדיקה אם כתב עשנו כב ואם מחשו אין נהר
הבדיקה אחרה טון שאי אחר לחולבק ולעבבר ניעל או אינו
ואחין אחרש שלא אבל אחר לא כתב עשנו כב ואם מוקמו נהר בדיקה
אחרה לבק עוד לבלוה סחויר אחר שהקנו בהיבק מקום שאין עשבר
יכול לבא אם יחסר ואחר קבהקרק מיד בעלבק יבטלו ויאמר בלו חמירין
דקיה בדעוהי דלא חזיה ודלא סח בעבהיק דקעבה אחי אחר יעבר
בדבה חמן עלא מעם חיבו עשבר עשנו דקוי קתקרי ואמו לידי קוק ולא
יתרין לנמ כל חמרתא דקיה בקדין בהיא בדי לבלוה אף קחמן שיל
לו המוקומה אחרה ואחרו קיק עוקן לבטל חנוס אחרה ביום יד
אם יבבס אם עשוק חמיבה לאי עד ראין לבבו אם אם ביום יד ונס דגיה עשר

עשיר בעולם למחכלו לא עכבון לבעלו ויש לחוש שמא יעלה ממנו
בריב וישבר שני לבך עוד לחזור ולבעלו קודם שיגיע שעה שעיה
עלה עתקר וחין בידו לבעלו. ומה לא ימחוך על בעול שלקיום שלא
לבעלו בעלה כי בעול הלעה קוח קעקר בעשה ידועה מיד אחר
הסדקה ולכה לחיבע שמא יעבחנו מה עחין כן בבעול קיום לחיסן
לחיבע שמא יעבחנו ולא יבעלו. וקר מרן ז"ל בבעול הלעה
יקום ולא המירה רחיה בר עוה. ולא חמיה ולא בעריה ובבעול
קיום יקום ריחמיה. ולא חמיה. בבעריה. ולא בעריה. ועלו וקו יבול
לבעלו. לא בבר בעלו יד ובדוק ביום יד בחי זק עעב עיזכור
מקיום לא בבר בעלו יד ובדוק עבעך קחמק ובדוק אחר החמק
עלא יבעלו בחלק עעבר עלבן החמק עקוק אמור בקעה ועל
בקיקה עלו אחר החמק לא ובדק.... הרמב"ם ז"ל מי בעלה
ליה לו ולא בעריה וחיבו מעשה בבהנים מי עיבדוק וחין בעבן
לחזור בהעבך החמק אם הודם לביום לעבב החמק חין עבך לבער
והעלינו החמק ובעלבן לבבו ואם קוק העבך לביום עבך לבער
עכבר חלו יעבן חובה ביעבר ביון עבורעי בקלבוה חמק ואם
בעבן לחזור אחי מרחע הטיב הטיב עבך לבער. ואם מכחן ולא
בבדק מבעל עעיעבחמק ועעבן הבבבר עי בעל הבעלה
אם ובדו עיע לו חנוק ובדק עלו בעול חמלן ואם לא לא ובדק
ובבאה עאחי אם ובדו עיע לו חין עבך לבדק ביון עעיקר הבעול
בלה. ואם מחעה בלבו לבעלו מה בלא מעיבו בבבק עלבמחעה
עבעל אינו עעבקבן לומר עי חמירה והו לא מעיבו עבקבן אחמי
לעבן זק לא עעבן עבך. והרמב"ם ז"ל אם בעבן לחזור אם הודם
החמק עבך לבער שמא בהאחר בבאהבן יבר בעבך החמק אם בבן
בעבן לחזור. וכן בבה הבהן עאה וכן הדין בעעבה בהבן אחר ואין
בעבן לחזור והבן הודם לביום אין עבך לבער לא מבעלו
בלבו בעעבן החמק בעבך לביום עריך לבער ואם בעבן לחזור
אחי מרחע הטיב עריך לבער. כה אחי ישראל הוקק מבבר לי
בעבך לביום עריך לבער אילמא עקבי יהן בהחמן עבעבעבע

אף מעשה מועלה על ישראל לבער בעיולם ממנו וקמו המחרים ויולם
בעירם אבל אם עבדם ישראל בביה אחר בעיר בעיר הדחה או אחי
קצת עשר אחרת בורק עמה ואין עליך לברוק אלא אלא
עליך לברוק כיון שקבל עבדם בביה אף אם שחר לשער אחרן
עם ודאי מותיחס ממנו ואין לך קשקר לבול מנה. קמעלריר
ביה לחברו ביד מי שקוק המחרים בידו בהשגה שלו יד שקוק הרחבה
זמן יבוב קבריקה עשן מועל לברוק אם שחר ביד המטביר ולי
מועל לברוק ואם כן עד קעוכר הוא מייב לברוק. קעוכר ביה
מחברו ביד ואבן יודע אם הוא ברוק אם לאו אם הוא בעיר שב-
עוחלו אם ברקו אם לאו ואם בעיר הוא לבקל עמו ברקו ומיבוי
ודין קעוכר ביה מחברו בחזקה ברוק ומעמו עמיבו ברוק חיבו
יבל לחזור בו ולשון הרשיבי אחי במקום עבוקבין לבהן עבר יוב
קבריקה. קבל עמבן שבריקה חמן לבעיר על קביה שקוק ברוק
אחי עיס ועבדים וקעיים ואחי ידעבו עמה ברק אבל קבר ואם
אומר ברקו ורן עמה ואמר ואם קרמבס וקוק עיריק קבן עיע דבוק לברוק
ובכבר עבריבק לביה ברוק ובכר בתין ובבעב אחרין ומעמ מרוהן
אחי כי. כל הכבר עליך לברוק כל קביה שאין ברבו על
עבר לבחרו ואין מרוהן מועלה אחי אחיך לברוק אחר חור
ריבר עקבעב. ואבוק עבבעב ובכר בתין ובבעב אחרו ומעמ מרוהן
ראי כל הכבר אין עליך לברוק ברבו על הבוק לבחרו ואבו ריבק
קאחרורין בכבר עקבעב הבוק אבל אם אין המרוהן בה אי הכבר
עליך לברוק ואם עבדר בבעב ובכר בתין ובבבר יוקב ובכר בתין
או יובבר לבן בעב ובכר בתין ועאור יוקב ובכר בתין או יובבר
בבעב ובכר בתין או יובבר בבעב ובבר בתין ואולבר יוקר ובבר
בתיק או שאולבר יוקר ובבר ובש קבכר בתיק מבינים
הבולבקאה עליך הבקק אם לאו ובבו הבישבה וקמאור יזהבוי
אם לבול. עליך לאור ולבלוק ברבו. בתיקה דאוריתא
ובבו מבינים בתיקה בעל קוי מאיבה בבבבן ואין עליך לברוק. ואם מבינים הבר
לבעבה ובבבבה לבעל מועלה יבל הקורבן אם בבל מועלה לבקיהבו ואם קיים
הבקוס הבעבל בו ספיקא בבבבה ובבבבה לבעל בו בבבבן בבבבה בבבבן עליך בבבבה אחרי בבבבן
בבבבה בבבבן בבבבן

בקר אם אין אולם לקולותו יאם הוא במנחת אם אין חייב להוציאו ולא חיישינו אם הוא
הוא הקשה אמר רבא כאמר רבי יהודה שאם בטל אין אין אם לא בטל אין חבל
הרקבל כה רבא בשמן אחו בהתלה שני אם אין לקוניאן אם אחו רולתי אין שאם
לא כן היה לו כמאמרן לא כשבירה ובטל חייב אלא ואחרי חיקוריו אחלאחו ואמנים אם אין
לקוניאן אם אחו ואין דבהן נתין שאין הן הטחנה אפן שבטלו יאין שני ואין אחרונים
אלא יעמין בבוריה ק״ין בשלח בטלו וכן כה הרחבים על הדין דכבר בבור
שבטלו והו ובהי שני הרקבל שעשה ולא שלח עשה תשעה בבוהן אל אלה ומחל אל
תלה ויחתה עכבר ושקל ולא יכשן אי אחן שקל אי חנה ונשמה בבית בלוק
אם נטלה חקוים הקשתה אז אי אתן הכ אם בטל אי אם לא בטל ובכבר חיין
בבו שאבי חשר שבחבלין הענבר אם אין אין בהקה והי שם שקין אפר אם נשמה
ונטלו השבבר אשם בכל שנן אין נהן לבלוק שני בבוהן אחל של אחן ואחל של חנה
ושני בהים אחל בלוק ואחל שאין בלוק ואחר שני שבבהים אחל שקל אקלן ואחל שקל
חנה ולא ידע אי הקל עיל ואי הקל עיל בהא אי תנינן הקל שאם אל אין שאין
הכבר בבול אחר אם אין אין נהן לבלוק בבור אחל של אחן ושני בהים בלוקים
ואחרן שבבר ושקל ולא ידעי אי אחנהן עיל אם שני קבהים של אחם אחל אחו אל
שנים שבאו שאל בבה אחר אי שבאו שאחו עליו ועל אבדן שנאם נהן בלוק
אם אם בטלו באו שלא זה אחר זה אין שום אחל אחם נהן בהקה אם בטלו
בבור אחל של אחן ואחרן שבבר ושקל ובבשם אחר שלמני הבה ואין ידוע אם בבשם
אם אחי אשם שקרוב לבה אחל הנינן הקל ואין נהן לבלוק אם אל אין שאין
הכבר בבול אחר שהבנים שבבר הכבר ובבשם אחרו שבבר כל הקבה ולא אלא אין
נהן לבלוק יותר ואם אם לא בטל אין נהן לבטל ואם בבר קלה אקבה ואלא
אם בטל הנינן הקל שוקי שהבנים נאן נהן לבלוק שלו ואם לא בטל נהן אחר
בהקה כל הבה הנין השעה בכרות ואלא עשר נהן לבלוק אחר כל הנשעה
וכן אם הנין עשר אלא השע נהן לבלוק אחר כל אשר שאבו אחה שבל אלה
שקשן שאל ואלו אחהם אן ואם בטל אין אחה לאחה בשן עשר ואלא השע שלה
לבלוק אחר כל אשר לוק שאקשון אחל אל אם אין אשנהם אחל אין לה

לבדוק אלא אחר הזרע הכשר בעוה"ז ואלמלא בעוה"ז אינם שולחין לך לבדוק ואם
לא כשולחין לך לבדוק יש תשובה רקת כאלו פשעי הלכות ונלחמתי נסתר ונגלה מלבדי
הוא הכתוב

פרקי דר' אליעזר אמר רבי יעקב בן אליעזר אם הוא חייב מאחריותו לא עמד
אם הוא בדיתו אם בכל מקום בדעתו חייב לבערו ולא בדלבורו
עד שיעשה דוקא עד שיבא בעבה ואבדרך. וקרי מבלי כל דלתי אם הוא שומר אם
עצו ואינו חייב עצו שלא במעשה חייב לבערו. ואם הפסיד אלא ואם
אינו חייב מאחריותו שלא עקלו שלם ובוחקו לשלם אם יאבד חייב לבערו
ואם אינו חייב מאחריותו אינו חייב לבערו אלא אם קנה כבוש הרחה ידו
ואם לא שרוי עמו בחצר ודבר לעשות לאינו מחיצה בבור. עפקים כדי שלא
יפלו בו אחרים שלא ישלם ויאבדו הילכך לא עבדינן בדיני ישראל כמאן וחמץ בידו אינו זקוק
לבערו אלא אם אבדו אחרים חייב לבערו
שאמר לו אדם אבדתי לאינך הניחו במקום שאבדתי אין זקוק לבערו ומדלא
שאלת אבדת עצו אחריותו ורבי אלי אלא אם אבדת עצו אחריותו דכיון דייחד
לו מקום אינו מצוי בבית ולא הפסיד אלא אם אבדת אחריותו חמצו אלא
ישראל אחרון אם אבדו אבדת עצו אבדת אחריותו יש מן הנחוש שאבדו
סון שאבדת עצו אבדת אחריותו אין המאבד שבר עצו ולא דשון שאבדו
ישראל המאבד לאי שדינו עצו שאם לא אבד יעלבו ישראל אבדת מי
שבר לאי שאבדת עצו אחריותו. ואי יוצא כל שהמאבד שבר עצו אם אינו
מבערו ולא הפסיד אלא. **גמרא** שלא לישראל שלא חמצו ומצה
בידו ואם לא מעבירו יהא שלך אם לא אחרון לך לזמן שאבדנו לו
ואבדנו לזמן ולא תרעו מוהר דבעינן לזמן ולא תרעו אבד לו מאחרים
ואבד שחמצו שלא לא אבל אם מסר אחרים מאלו שלא מעבירו בידו אלא שלא
אמר לו מעבירין אלא שתרעו בזמנו אסור אבל בשבת בעינן כל
שלשתן חמצו שלא בזמן שאבדנו לו שר אחר הפסח מוהר. אבל
אבל אם הפסיד בבעינן בזמן קורס הפסח וכן כתב הרמב"ם ואבל
בעינן שלא ולא שאם בעינן בזמן קורס הפסח ולא תרעו אלא אמר לו
מעבירו מוהר ולא הפסד אלא. וישראל שהלוה לנכרי שלא חמצו אם
מעבירו בידו ואמר לו מעבירין ובעינן בזמן אלא אחר הפסח ולא תרעו אסור

אינה אז חשב

אמר אין לאחריו שום דקים לפי שמתרנו אבל אם לא אמר לו שמעבירו בידו
מותר. וקיים שאין לאחריו עליו אבל אם לאחריו שלו אמר בתר דון כשמ
חייב לבערו. כל דבר שאינו חמץ ומותר לא העבירו חמץ כותח
קבבא שמתרפן בו תרורי לחם לקיימא ומצה קמי שנותנין בו שעה
ומים ומחתין וחמץ האדומי שנותנין בו שעריס כדי שיחמיץ ודיחוס
קמחי והוא הנלבה שער. והנלבה מלחה והנלבה קורעמי אי חמץ בעצמו
העבירו לא שאינו חמץ ומותר וקיים שאכמיס קורין לו חמקסוקיסא
כעין זומא מלא עבעיס וקיים מי פוכין ושמלן שלו עבחיס וקיים אבל
בכוחה שלא בדיחה שלא ונותנין אותו על פי הקדרה לשאוב הזוקיל
וקיים שלו פומריס ונעשין אותו מקמח זה פומריס מרבקין בו בר ובריס
כל אלו אישר אין בהם כדי ובריס אסור שהוא כמסין אבל
כל לבערו חס ידע שיש מן החטין חמץ לתוך
שיש אחרים לבערו אם אין ידוע אין צריך לבערו עד
ואם רמה לתוך אחרים מבית שעברו הולס במסין עקלי שבל
שבטל בטלים. ואם שמסין אחרים שאין שמולם שעברו ושל
חמץ ולא שחמץ נוקעלא שלא אי אפשר דרבנן ואי זק מותר

מוכר לעובדו בהגלב לפני הפסח ושקיבלו עד לאחר הפסח הקבוש אסור ודק כשלו
בשעה הכי עשה חמץ בשל עלין נותנין אותו בו שלא לבל בשעתא. אבל אם
יש בו טעם חמץ חייבין שלו דעשה בשבר דאוריתא. ומיירי נמי עלין בקש כדי
בכדי אבילב תרם אבל אם יש בו כמיה בכדי אבילב תרם חייבין שלו ועל
קטנה שעשין באבנים מחטים ושעורים חייבין לבערו. כל אבי העדי קולם
שלא מוחרים כל עקבי שלמו מקקן בכך בשבן עבוד ובכר בו ריחמן אבל
אן שמר בקין בו קקלים של קעבילב ואינו שבר ערי. מעשה באחד שקשמיר
עבוב בחלב דשברא ואמר רב. אבן לעקוהן בשמן כין דאוקמי מוקים חייב
כמו בשעה. עייבא העבדין שבבן לבוכר קמח קורס נימס אינו חייב
לבער שבבר מתמיה. הוך נימס חייב לבער ואם עבן לבוכר שרור אחר
מעב אחה אינו חייב לבער שקשרוה עד מין שמסריחין מיד קקילור והאמר לעשב
וקרעיה שבבן לבוכס קמח אין עריך לבער שמסריחין מיד אבל חלוונמא
אינו מסריחה מיד. קלבך אם קחמיצה ואחר כך שרה עריך לבער אבל
ואחר כך קחמיצה אין עריך לבער. כל כך הא. כין שמלוונמא שרה
אין עריך לבער כל עדיאקה שמעד כין בו חמץ יבש שחוק ובער אחעב
שאין עריך לבער. וכן כל כרמבים דבר שהעבר בו חמץ ואינו מאבל
אבל כשן הערי אקה ובילע בו אעמ שמוהר לקיימו אמור לאבלו עד
שאחר קשמק אעמ שאין בו חמץ אם כל עקו וכה שר כעיס שבבמו
אוהן בחלב אעמ וכן מירוה שרבקן אוהן בחמץ וכל ביולע בזה מוהר
לקיימו בשמק וכן הענר כל מעולם של כל שער עקין כעין מבובמין
כמסק. וכן כל רב אבן על כרס ובמהבוה שעאין בפי מוכן שאין עריך
לבער שאין לם אבל שלו שמאוסי קולע ואינו ראוי לבלב ובהב שר מה
שבקע לבער הבוהלים והבמאוה שבובבקן חמץ מעלבי לבס ממך מן
קיבשלמי אמ רב אבא הבעבקביהו בבשקייב לבער והא דאמר שמש
כמת שאור שייחדו לשיבה כעלב. בקולא בכיסה מאבום. ואם אינו בעדר
שאינו יבול לבטל אחרין ועיב שלו מעשה עיב. חמץ שבבעמע קורס
זמן אימורו אושעדרן באבע ומדרך עד שאינו ראוי לבלב אז שייחדו
לשיבה ועד אוהו הבעיב בטלו ומוהר לקיימו בשמק. ואם שמוהר אחר בחסלה

ולא יקודש כל שהקדר לבבלה ומותר בהנאה ולא מקריב אלא אם ואמר שעשה
קודש הקדשים מותר שריפה אסור לאוכלן אחר הקמץ. כגון שבלשון. עבודה אם
יש מזיד במקום אחר ידוע לבער מתוך במישלמו ואיכא הרי נעשה רוב
לשנגת רוב לשנגת קמץ הא דבר מזיד חייב לבער דאזל במקום שאינו שלו
לחזק אבל במקום שנשנו לחזק אלא מזיד אינו חייב לבער ותחות מכזיד
אלא במקום שאינו שלו לחזק אינו חייב לבער.. ולשנגת שהרי הא דתחות
מכזיד בעל דוק במקום הנשנו לחזק אבל במקום שאינו שלו לחזק חייב
לבער ומזיד אלא במקום הנשנו לחזק חייב לבער ומתוך רב שמתוך לחומרא
כלשנגת בהרי ורק מתוך בלבד. דמתרץ הרי נעשה אקדרי והוי מתוך נא
דמקרא לחזק לחלבי לשון הנשנה אלא הנשנה אלא מזיד אינו חייב לבער.. ובשנה
הנשנה אלא מתוך מכזיד שייך לבער ודתנוחה בדהא במקום אחר
שייך לבער מתוך מכן אין שייך לבער ולמר.. אין אחר כאן אחר קיים..
בשולפס אם במקום אחר שלא אם בלבד זה שלו לתקן הקדרה מבער בר
ולא קיים מיהרבן זולתו אם קיים בעל יותר. ולמרינו הוי מתוך דשמה
לחבי במקום לעבר דקיימן כל הנבילה אחר מעתה הנשנה כזיר
חייב לבער אלא אם שלו לחזק וכן אלא אם אם מתוך מכזיר אם אמר
שלו לחזק לשנלס חייב לבער עד שיהיה מתוך מכזיר במקום הנשנו
לחזק. ולעלא במקום לעבר לשנלס אינו עד שהיה לבער עד שיהיה כזיר
ובמקום שאינו שלו לחזק אבל מתוך מכזיר אלא אינו שלו לחזק
אם שלו לחזק אלא כזיר אינו חייב לבער ואלא זל כל לא הקיהך לעבר
הא במקום לעבר הא לעלא במקום לעבר. ולבהו מרינו. ומה דבמקום
הנשנו לחזק לבי ישראל קדושים הם ועבדים כל הבמן הנשנה אלא
כל שהו אלא הנשנה בבוקר הכזיר ואלא הנשנה לעבר כל זה מייר בשבר
שאין בה אבל אם אם לבן בה בשמין שייך לעבדה ולהנילב. ומה אלא
על עבר דבר שלבן בהם. כל הטבה אין לבמוך לעבמה שרוקין אחרון בבמן
ומקרבן הבמן הקדש כי אי אתמר לבדרן לעשה יעבר בהן בין בכל כזיר
והכל מדברים ושייך לבנים בהתנה לעבר עד לאחר בפסח אם לעבוקן

בעת שיש חמץ אבל עקר בעיבור וחוץ על בלר מחברן רוחין כל עצו ועול
קיחוץ וקן שלשן שמן קעיבי. טריה במקום אחר ואחר לבערם ואם לא אין צרך
לבערם. ודוקא בעיבור אבל בביה אם אין שלשן על ידי קיחוץ חמיצי.
כבמקום אחר אבל אמרקהים יחד בעמכבדין קטה ועם בהיס זק מלמיס
עזק כיתי דה אבל אחד או כתי דבביה וכתי דיה בעשה או בחבמדרר
שלמני קביה מבעיה אי חמיצי. כמקום אחר ואם אמצעיתא ובה בעי העיבור מה על
ואין צריך לעבר דבטלו קי מקרא דרבנן לקולם ובן כה אחזלי. רחמן
מעצלן שנוהב ומעלה ביום יד אסור מן הקרבה ואוכין עלו אעמי שבעלן
הישעור כה עלינו אסור שלא מדרבנן ובעל המאור כה שמוהר לאוכלו עד הלילה
דסלקי לבו מעבריה. הרמבם אל כה שלעקר עלו מעט מעשה ומעלה ולא הקבל
אחזלי. וכדי לבריר קאדם מן הבריה קומתו חכמים לאוסרו עד עה שעה
דקינו מהחלה שעה חמיצי. ומי כל שעה חמיצה מותר בהנאה ויכול לאוכל
בעים אמי בדבר ביחר עורחי לא יכלה קודם קסמן אמי כוהן הבכל ויטי.
לקחי לן לבהמה חיה ויעף ובלבד שיעמוד עליהם לרחוה שלא ישבע ממנו
ויבער מה שיטיירו ממנו ומהחלה שעה שעה ומעלה אסרוהו שבעהנאה
ואם קדש בו ראשה חיבה מקודשה כיון שאסרוהו בהנאה. הלבה מי שקיה כ"ד
חמץ שלא חסרו שמקדון וקבע קמתן יעבדנו עד שעה חמיצה ואם לא בעי
בעלו ימכרנו לעים ואם לא מכרו צריך לשברו בזמן איסורו אם אם חיב
באחרי והן. מעשה וקבה שמחה עיר ירקות בחמץ אחר שע שעה וקבירם
ריה לא אמי שאינו הוחע דמין כדאמרה חמץ של שכרי. שבירר לאחר הפסח מורי
אמנם שלא מחלמין אחרינה ושאר שאל לבהיות שעה בודקין לשלון
ומעבר אבל הכל לאמי הבעה ומעיירין מזון שבי מעדות לצרך העבר דמשה
שלא שיה זמנה אחר המחה ואן אינו יכול לעשותה לא בחמה ולא בחמן. ועוד
לעשותה בחמה ורה ביה בוקל לעשותה בחמה עשירה שלא ועה בחי חרוה וכן
קורבן רשי לבער הכל לאמי הבעה ומעיירין מוזן מעדות ולא לאכול מהה שלא
יאכל שלא מהה שלא לבאחון. ועוד לבער הערב שבר קודם חצות לעשה
שמוהר אחר חצות שלא יבאו לעשות הטעם לבער אחר חצות ובעוד הבעה

יבטל הקדוכר לחזל מחלבה יד עחל [illegible] חס יכול לבוא לבלוך [illegible]
וקקשרוה חוץ לבית לחם יעשה בחוצה ויקרבן הקרבות [illegible] ועמדו מן
הישן עם עחר לא יחזיק **מקרוב** ביום יד לבדר לחלוב אחר בנן
לו לחכות מעוברה ויחלבה אל הירומן לו לא מכלבות בעיר חמן ושבר עיר
לו חמן בביתו חס יכול לחזור לביתו ולבער ולחזור לחלבן יחזור ויבער ולא
ועל כמה קוח חוזר לא בביתה וחס לחמו לו מקוח מחוה מבביתה מבטל ולבער
ודיו. קיר קולך לחבל מן הבקר ומן הרלבקר ומד הנים יבטלו בלבו ולא יחזור
קיר קולך לעשות עירוב כדי לשלך לבבר בדרכו יחזור מד ויבשלו לחלב
קולך לעבר יד לחמור לחלב ויבדיחלוב דבר הרלבה. קיר לו שבקר בבית
וקו שרוד במקום אחר ורק שלחמן מבטלה בלבו במקום עקוח קורה
עבחמין. **ר יקודה** אומר אם ביעבר חמן לא עריבה ורעי מבל טוריה לבבלה
נכן בחבר הלחבר וקלבוס מבקן בחכמים דאמר מבדר חורה לבלך אחרים
לא לא יבשל כטורקנן לבס ולא יבלבנו בס בלבם וכן בבר הרמוס ובבר [illegible]
וקר מבר ואם ר יקודה לא קאמר דוקא בעבה אלא בעבה בישרן אבל בעבה בשר
העבהה בכל דבר. ומדבר לא בעבה בישרן קוח עבה שבבר אם קוח לבל
בעבה ובעבה בישרן מבלן ואינו. ורבי אם אבבר בעבה בישרן קוח עבה אם
ואם הבעבה בכל דבר מבלן ואינו לבל בעבה. ואמר זה אם לר יקודה
אין עבה לעבורן עבוד הבעבה מבעבין הורס אוה עבה עבה אבל אם
אמר לבלי בעבה אמי שבבר הבעבה בכל דבר כיון עמוהר בקבלה ואינו
עבאה אן מבדוע עבה אם לבל יקודה אם. ולא בעבה אן דוקא בעבה
ובעבורן בעבה אימורן לבבל עבה אמור שבקוה בחבר אחד עבה זה
אלו בבעבה לבל יקודה ובבבן לר יקודה עקוח בעבה מוהר הכל בל
הבעבה אם אמה בומה לר יקודה עאחרו מוהר אין הבעבה והבה אמורין
לא אם עבה הבה ובעבה הבעבה בעד עף הבמן הבים אם הבבן
לו אבעה אבל אם בבו. מוהרין ובבבן עאחרן אמור אמורן בכל עבן והבמה
בבן מבבה ואם אמה בומה אם בעבל בו הבעבה אמורין והוא הבולך לעבר והבן עבבה
בחכמים הבמורה אמן בבמיד בביתו אם בחול הבמועד יחיאנו מיד ואם

[redacted] יכול לאכלו כדי שלא יקלקל
[redacted] אין מיקור [redacted] שלא יאכלו
[redacted] יכול לאכלו
[redacted] יכול לבערו בהנאה
[redacted] בכל יום [redacted] ברחמים שנתחדשו בני הון כיון שלא יקיים בעלמא
[redacted] עשר ואחרי כן יקיים [redacted] יכול לעשרם כיון שאין מעשר מעשר
[redacted] אמר [redacted] מעשר לעשרך מעשר לעשרך מעשר לעשרך אם לא
בעלו ולעולם [redacted] כדי שלא יעבור עליו במדרש שנה עד שיבר שלא
[redacted] ואם [redacted] ואם [redacted] ואינו יודע אם קיים מעשר אם חמץ מוכר
אם לא בחכילה דאקלע בתר בתרומה ובמקום שהיה מעשר מעשר בדבר ואם מעשרת קרבן
עדי מעשר לו לקרבנות על כך מעשרנו קיסמין אם ודאי חמץ ואם עברו מימי
קיסמין שבוכל לבלות שבעמצע מעשרנו קיסמין שר שרה תולין שבכל אחד קיים
מעשרת קרבן עדאנו תולין נומן בכל יום יחמה שבת יום ומכיו עליו ובלך קרבן
לקרבנות. חמץ בחסרון קסמי מן דוב קמטרטיס עאום תעבוכתו בין
במינו בין שלא. במינו במעשרן יון מבטלתו עמסק בנוהן שנעשה ואין נוקנין
בן ובה קרבן בשעה חיבו חוסר בקשה לא בחכילה ולב שמס מסק עאסורה
בקשה ובשר קמטיס אחלה ודוק בהיות המסק אבל מעט עשר ומעשר עד הלבה
קוי בעאר אסוהן לבעלי במינו במעשרן ושלא במינו בנוהן שנעשה ובה בין במינו.
בין שלא במינו בנוהן שנעשה ובמסק שלי לא אמה דקו. במעשרן לא בעשרה בתוך
המסק אבל אם שתעבר קודש לבן ובבטל בשעיס מוהר ולא אמה דקוור ושער.
וכן הקיר בעלי בעלי ובביה שעלתו קודש קסמין דאם. לאמר במעשרן הלא בעשרה
אבל אם שתעבר קודש לבן אינו חוסר לא בעלי וכן כל בעל מעשור דוק חמץ
דקיקר בעשרה הלא. ויעלה מיולם מרחבו. שלא לא לעשן דבעל ושמן שלא עי במסק
וכן מלאחר בעלי שעשר לעמה המסק ולא נזקרו במלאכתה בעל קוח ובמה ימיה שלא
לו אחרונה אסור ובאחרונה הבא עליו בדרך עב וקדין נאחר אמה בנוהן אבל
שאבדו עי קודש הקסמין ובביה הקשה קודש המסק ושמרה מרחמין משתרין אם
לאחו אסוהן ואחלה הקיר ולא בהעוכה ובביה לאחר המסק אעמ. שמעשר בכלים
שלא בכל הקשה ולא נזקרו בה כיון שאין משתמשין באותם כלים בכל הקשה
בדבר אם אינן בולנין ואם אם שמעשן בקש בלבד אם כיון שאין שאין אם

קביה

קדיר
בחמין אינו מתבשל. ובגד שהי אומר לאכול דגים מלוחים קשרים בפסח וקיבצים
בסקרים עבוקלין לאכול אוכלין ובסקרים עבוקלין שלא לאכול אין אוכלין שם. וקדרים
שבוכלין הצאר ימוב קטנה אם נתקנו בקן לדעת שגם הקדרות אחר שקנו ובכל
מתרבו אוהלן בסכין אל נגיס אם. אם אינן בנקמן מתני עמדמה אוהלן לקורין
אל תלבינו דאמרה אורשפק מחלוקת ל שמוכבוכ וקולל לעג לגהק נעשה לשבק
קטנה שמי קורמיק דדיב שמלה אוהלו אם כבן יומן ואם עייך ביר בעולם
דבכלי קטנן מעשרין. ולגל יוכרו הדרים כלם כמו יחמן. וכן עבאר מתשוב
אחזלל שהקטיב לבהיר עבל עלמולשמן עבל בלל שתרבו. בשמן בסבן עלהן
בו קבצק מקשבבר כל קטנה ולגל דאם לשמר הקדומות עמדמה לבלק לקורין
אל תלבינו אחר הכל כון שידוע שאחר מכון לא שמשו יסרמן לא שלבלבלבן
אינו מבלבל ואם מתבשל עבל. כדי שלא יקבר שלא מעשה שלקשמן לא היה מיוחד
שלא לבלבן אבל בתנם מכון לא מקבלבלבר אמ מרמ מרמעבורק כל שלהים
דמשר הדומר לבי נוטה לבהיר ואחולם שאם מורק שבשר הדומר אין
נגל לבמקום כיד הנוקלין קיבר עבל ונגל דאם. לדעת שגם הדומר אם שקרו
סהן בהבבה הספין אם אם לא יבקרו לבבטן בקדרק חדעבר אם אינה בוב
ומלא מוהרין כון דבעבר כסבעבר נוקלין בהן מים בעבל עבר חורמיקן ואם
עייך הו לבמים מחולשל לבו. חמן שמעבר בשמבר בבבע כל רעב עמבלבר
אחר וקבעבר מוהר בבלבק. ואחולם הבר הכל אם בלבלבר. ובוהן עבר לבשר
בשמן בעלם אחרן וכן הר שיעבר ממין והרמ מרמעבורק כל אם אוסר
לבעבמי הולבל ובמק מבומק דבעבמ אחי מהר לבחבס ס לגל ולי קין מוהן
לבהיר ואינמר אם רגל לבמ לבולן מלגבל דבבוהבל ורבים שמשין מלבהן
עבל ורש. מסק לבהיר ואם הבבים אחלם לאחר הסמן בין כמינו בין עבל
סמינו בעבל סבעים ואם עמיק בעבינק ומעבר אחר קבסמן קוק בעבל ומי
דוק לבעבר בעבל אבל מיוד לא ולל עבר כל אם לבעבר מבד ואם עבל
לבלבלבל וכל שד הל יוכר אם בעבל בעבל קודם הבשמן אי לא בסמן בעבן
עבל הבק יודע עבקלל חמן מוהר אם בעבל במבר קודם הסמן לבחורק עבל
עבקלל מוהר בין לבעבל קודם אבבורן אבל אם בעבל מבד אבעבר דל עבקבבק
אחר הסמן אסור. ולאחר בין עבקלל דבר המעבמיך אם. אם בעבל בעבל אסור

אסור כיון דיש עושה עבירה לא בעל עצמו ואפילו מצוה הבאה דבהן עתיד דבר שעשאן
על הערבה אחי שמא מתוך בדיעבד הרי עשר עשו ואיתו לבן ושמו וקם ואם קיים
דבר אחרים שעברין שהתנדבה אמר עבדו מרעבה על עקיבה עד שלא שלם
דמלבד אלא אחרים שעברין שלא הערבה ילא לעשה בו לסתמלה לעקיבה
ודבר משעברין עשו אחר שבערב מתילה קודש קשרין עתיד לעבדו ואם לא
בערו אחור שבערב יתקר הקשרן בעוונה לאל בעשיס בחדר היינו בעל...
חמרן שלא נכרי מעבר עשון הקשרן מתבר אחר אחר בתמלה וכן מתק רב שמן
וקל וקם אחר בעל הטה ובירושלמי יכן מסקו הקשרים ופלא הקשור עד
מתאור בחפלה ולהיתר בעשן ומתוך ידעה ומן הין עשיתו לקרחמיר מנוקין
ערבין ישראל מקבלה דורן חמרן שלא נבה מן הקשקר שבעשר שלא ישראל
מעבר עשו הקשרן מתאור בהעלה ואם הין עשיתו לעבור נבר נב...
ומי מקבלה אחר הקבר לבה שיחבר הישראל אחר רוצה שיקבר לו רעותה ואין
לא יקבר לו בעל סריחו עב ומעבר לומר אם בתרס שעבה ולא אמר
בלוס לא הין לבה. רעותה כדאיתא בבבא מצעא דף הדיא אחר לבה הלו
הקשרן אם לא שיקבלו מקבלתו כיולא בו מעבר מהיך מעשין שחפן בו ושלא
ישראל מעבר עשון הקשרן אסור אם בהעלה אמי הקשרן מוכרו אחרים ואם
מעבר אחרו לעבדו לעבד קודש ובעבד שיעבדו במקבה במזרח ורעתי לומר לו
שר שהה לבוקר במיר הין במתנה מעקרתו ממך אחר הקשרן וחמרן
שמעלם בהיה ישראל אחר הקשרן אומר בדרעתי אעלם שבעל דאעיר
אמת נעבד לומר שבעלו אעלם שלא בעלו ובעל הנעור אמרו בחבר
והקבירו בהעלה אין מעם נתן לחלב בין אחיל לבעלה ואומר עב
בירושלמי לבאחיה חמרו בהקשרן אמי לבעל שלא הקבר שאין לבעלה
בלוס דבר מי בם שלא שעה לא נאכל חמרן אמי לבעל בם מי אין
קימין אם לבעל ריק הקשיר לא אין קיימי אמי לבעל שלא אחיה
דאחר אומר אסור לאכלו לבקמור הקבר... שלא ישראל
והקבורר שמעבר בו הין שלו והמולעים שמעבר בו עבים
חמרן שמעבר עם אחר הקשרן מוחר אמי שאינלה שאחו הלאין אחרו

בעולים

מצות ואם כתבו והקטירו את עצם ישראל חטאו ויהיו
כמומרים ישראל. כך היה בר רבי חנינא ורבי חלבו עברם היתה עקולה
אחר בעל הקצוה וכן היה נמצא. ברב. רבי ישראל עלוה פבר מחברו
קורס הסמוך שהיה אחרים אחר הסמוך. ואין כו משום לאסור חמץ שעבר
שלו הסמוך כיון שלא היה בעין שעות היסורין ושבן משום בל תאחרנו
מרשע וישראל שמוכר כל מנין נכרות ברבים בכל שבועות אם אחר הנשה
שיאסר לו קורס הסמוך שיהיו לו בשבועות שלא הסמוך הרי מעשה ואין
אחר אחר כך לשבוע אחר לקבל מחנו מוך שלא הבל שהיה הפ
שלא לבטל ישראל ואי שיש לאסור שעורבות מוקדם ואם לאו אחרה שלא
הסמוך ואם אחרו כך והקטיר שיהיה קורס הסמוך ואחרו דמים מאחרה
שבועות וקר שמעון בר אחרקים בה מעשה בא לבי רבי ישראל שקיה לו הבור
ואחר בו עיס חמץ בסמוך ובא הלחמה שקיה בגבר שלא ישראל והביא לו
בכרות אחר הסמוך מעשה הבור ואסרהו לו לקבלם לא מבעלה חמץ
שאסור בזכר בו ישראל בעבר הבור ובוק לה חמצו שלא ישראל שעבר
שלו הסמוך שלא אם המעשה אסור לקבל בעברו כיון דחמץ בסמוך מקו
אם הבל בעבר מעשה מותר שהבו ומ מהן דהיה בה שלמה ובלבי הקרים
מוכרן וקדש בדמיהן מקודשה ומי שרי לישראל להעבר הבור לאם שלא
מותר שיאחר בו מלאך ואם יאחר בו חמץ אין זקוק לו הרהבן שפרו לעשות
שמוו מולאחר אחרה אעם שאחר לו הבעבר לא חביה שלא אין שם במקום
למקום שפרו מותר. מותר לומר לעבדו בסמוך הילך דבר זה
וקבר והבלו אעם שיודע שקונה חמץ ואין זה שקונה חמץ אעם
שמזון והיו שלו אבל לא יאמר לו אם והבלו ואם חמור שהעבר
בלו לאם בסמוך שיבטל בהם חמץ ממנו ברוצה לקיימו שלא אסור שב
ידי דבר אחר שלא יבטל הבל ושבר בין שהבל שעמו אסור בהנאה
אסור לקטירו לבהמתו ואם דמי לבלי דהנאה בגוסבר מעטיר אדם
חמורו לאם לקיים שלו חמץ ממקום למקום דהאם הרחמור הינו אסור
אבל הבל שעמו אסור. [redacted] שלא יקרה מעשה

בקן חמין כל קטנה אם חוכן עשרים בקן דיפת ומים קמחים מעטרן קיטה בעשר
עלה יבקע חמין עכר בקן ומוחר עשקוהן אחר קמחים ובקטמעה בקן כין בעמן כי
עלה בעמן בחיונן. ומעכנים בחמרן במקום שנים ועלתיו רגלי עשר אם כה
עלה יבקע עכרמעה בקן בחמרים ומוח עשוכן בחדר ובקנים קמחים אבל
[illegible] מוקדים אם אין מעלה בקן ואל עשוה כל אחד עכרמעה בקן אחמין
[illegible] אחר עלה עלה לי אחר שלא בעשיק לעולם רוחם ואחר ומעלה ונחנים ריקנים.
עמק חיים עליהן המעמקים ואל עבד לבו דיקקה מעלבנה ואם בית זירין
לבבשן ובלבנון כל אחר הנעה יש עוד אם אינו מועיל דיקיעו דאמר חיים —
עליהן וכן כל אחר ואין ומעבר קיא כי דס דאל אמר דאמר חיים עליהן שלא
מעתיך לבקן בקן ונחנים אבל בפמחזירין לבבשן מבלבנון מבמנים ומבקל
כי קטנה בה עשה לבקן מבל כל אם תקנה ואין כל דעשהוה דכל חרס שרן
בחרה בבטולה. וכל אחר אחר אל דוק דעשה זהבין לבבשן שמרכלין בו אל אחרת
חרסים בין שמבעשן לביקה גדול כוק ואחי לא חיים עליהן אמר תקנו אבל
לבנוה [illegible] אל דאחר לעמחה דאמר חיים עליהן ומוקמין מן הבגור קודם
[illegible] ונעבר הוא [illegible] הבעה ובוקים חרסי כל עשרים מלבנים ועבר במוהרה וחומין
ומעבין בו ויש מחרסי הבור קיעו עקרון מחלבנה קמיקו מעבחון אמור לחבור
בו בחמרן דבין עחין בוהבין הבחם בחמים חיבו חמעיע הקמלן הבלוענבו ואם מעבו
נחנים בחמים אר דאל חיבו עמק חיים עליהן וכן קדבות אל מהבה אם רוחב
לקמיקן ומעבקן נחנים אר... מבינין מנעלים בכל ראשון ועדי ובל אחרון
[illegible] עקרהיחן בו מים על ראש אחר חיבו עבר אל הקבע כך עשיקו רוקם וקורס
[illegible] הקעבה עהך לעומחם ימר ימר עמעבוה אן סהים לעבעיר אל חבל ודר עבהן
וכן אל הקבים עהך לעבעיר אל חבלה עבהים קודם מבעירן מלבד אם יש
בו עמוד בבכין חיבו יכול לבקוהו ימר אין מועיל לו הנעבה ועהך יבון...
אלים עמעבמעין בהן על ידי קאור בגון עמוהן ואמבעאות וכיוצא בהן
עה כן לי בון והלבון - עד עיקה עבעיר עבעוה מקן. ועעבמעה בהן בעבה בגון
[illegible] עקור ובהבעאה. אי לבקן בעעיה ועעבמעה בהן עחמין בחי העמיעין כל
בבעירן אם העמיעין בכל ראשון בגון הבעה עמעמין בו בדרך עריך לבעירן

בכל ראשון ואם תשמשו בן בכל שני ושני עשרה עשרה מכל
ראשון על אחר תעבור בכל ראשון וכך תהא לקטירו ואם לא עשה תמיד בן
שני ידי הקור. לא סגי בעשרה עשרה מכל ראשון עשו אלא לקטירו בכל שנה
ראשון. כדי לעשות עשרה לקטיר בכל הקטרות בכל ראשון לא תעשון עשרה
כולן תוכן במקבה כטהרות על קחת שלא קלונקי כשות הנעשה מקרן
עמהם לקטן בחיים יחמין אין לא הקטר שלנלה ריחיטים הנמ חיים עשה.
אין חלוק בין לא עם אין אבן אין מנבה אלא דיק טוק לקטירן בקנעלה וקר
ישתק מלקטרן. כדי דלא נעלים ולא אבנים די לקס בטעיה.. ובתשובה
ברבקי לפי דלא נעשה ולא אבנים שעשתה בהן בריחיחין אין לבן הקטר
בקנעלה דרמו לבל חרס ואסיק בקנור עד שיתבשו פתם. ורב שמש
קטור כלם בחמין ורוחה לקנעלה כדי אבדי קטרי שאין לקנעלה עם שאר
קבלים דמרבק עדיבן בעונן קרבן ממוקרין אמלוע ואבוהון ומי
קנעלה קאסוהן ובן לא כלי מעשרמטן אך בכל מה לא יעמלו עם לא
מעשרמטו בו בכל ראשון מקלי עשרה. ובן יש אדמה כל לקבלמן ב מעמים
מבמעם קלי בלע מחים קאסוהם. ולבלי. דבעיתן לחבר עמ[illegible]חוע דמי
שמעלה קורס מה שעה אם ישלמ[illegible] ממי קקנעלה אין אהך לדקדק
בכל זק... מלים שמולחים בקס קטר לא אבי קשרי עלה כן קנעלה.
ומחבר שמעשן בו כדי עם קיק שאבן ריבי יעל קסבו לבנון וקיק קקירו
בקנעלה. ובזה קסבים אחזק ובן לא בלטובה מלאה. מחבר כמסת שעשן עבר שמר
בו קנעלה ואם קיק אחרוכה מעשים אחיק וקומך עד ומעמל אחיק קחחרה
ואם קיק אחרוכה ביומר מעבבה בחמין ובן לא לא עמיבן יבול לקבמם
כמעם אחבר מבנים אחבן ואחבר ומסבים אחבן קעלה ולא אחבי. עבדן קעלה
בולבל מבדן קעלה עמה עלה ולא מבנים עיך לקעלה. ידוקקן בחולן
מחבר אבן יורק עיב בן עמבי אין עבה לקנעלה לבל עבלה עבלה אבלה
קעלבי אינו עמבן עב ידי קנעלה. ואבי קעלי. לא עבלה בבה אבן אבל
יבל עבלה מעבה לקנעלה לבל עעבה אבן בבן עבלה קבלים עבלה עשה
אבן מעבה לעבן ועבדקן ואעבה עבלה מעבה בן אחר בך לבדה קמעה
אבן מעבלו דבבבלש עם אבלעבי בך מעבו. כמו עב בלבר עמבבן בן

[illegible]

[illegible] ברחוק [illegible] אמינא לכל מילתא חקור [illegible]
[illegible] אל [illegible] חקור מוצאי [illegible] [illegible]
[illegible] אלא [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

בקן חמץ בעצמן מותר לקטרמע בקן מדבר אפי' בחמץ חוץ מביר שאור
ומביר תרומה אעפי' שלא שהרמע בקן חמץ אלא בעצמן אסור לקטרמע
בקן מדבר בחמץ. אבל בעצמן לקיץ בקן מדבר אסור מותר אבל אסור
לשוע בקן אעפ"י עצמן קוץ שמתקר לקחמץ. וכל זה בלא קנעלר אבל עם
ידי קנעלר אפי' ביר שאור ותרומה ערו אין איסור אבל אם קיים
אל חרם לא מקרי לקו קנעלר אפי' לא שהרמע בקן חמץ אלא בעצמן לא
ישהרמע בקן מדבר אלא בעצמן. מאחר דקושיא פי' כל חרם מעומים הם
כבל חרם לשנין חמץ בפסח ושאר איסורין חוץ משנין יין שלך דאוורה
ואוכמי ערו אם קם אבל אם יש בקם בקעים או ירוקין אפ"ש אבל
אסורין לר' רבי אלי' כל שם קמעומין בקמעין ומשהמשין בקן בחמץ הם
כמבל חרם ואין מעהמעין בקם בפסק וכל כל בעהיק ערו בעמיק
לעטע אל שם אן אל חרם אן אל זכוכית. קנעלר עקן
ירק בדולק מלאה מים ומרהיק ומכנים בה קבנים וכל
בדול עאינו יכול לקבנסו לבדה ממלאו מים ומרהיקו ושאר עשה
לבון קבנה מיגיע כדי שיהמלא קבר ויבינו קמים בשמהה ואם יאבד
יקח אבן רוקן אן לבד אל אשבכו לבוכו בעד רוקם ומהוך כך
ירהיקו מים יותר ויעלו עלו שמרו לר' אמר מעקי לאחר
שבריק עד דאבנו. וכלל אבד קעדי מי יודע לשער שיעור קמלעוב
אולי ושקם בהוהה ואודהן ובולעין לבן ירא שמים קרובה לקנעל
הי"ר כלים ביחד ושקם מעבר לגבה לבעמיעם דבין ד"ר שמה מנים
אין אומרין רק שיעלו בזמן הבר קורס שעה אמיעיה דלאחר
איסורו אין מבטלו מהבה. ואחלל לר' דקורס זמן אמירו יכול
לקעלל אפי' עלי בן יומו אפי' אין במים לבטלו אבל מזמן איסורו
ואילך וכן בכל ימות הקטר קבא לקעלל כלי שבעים מאיסור אין
לקעלו אלא אם לא יקח כלי בן יומו או שיקח במים לבטלו ונוקבין
לקבנים ולקוכלין מיד. כתו שבעובות עלי עם רשי שמיד לאחר
הקנעלר בשר מים רותחין שיבלם שבר שומטן מיד במים קרים
שלא יחזרו ויבלעו במים קרותחין שם שעתקן וכן לר' רבי אליי וכן

נוקבין ואת מעוש עלא יתזרו ויבלעו מים עילאין לתוך גוף דאתה
אלא עלוקבין כן. כלה רעבא עלאה לתגעלא חלבא קיורא עמוגלין
בה עתר קבלים וכן פמקי רעזא וכן קורא דבי יצא וכן יש בתעוברי
קשונים מהיו יורק עולבא ומגעלא בדוחבין ומכטירא ועוטפא בגוי
ומחליטא חלבא מחמן ואחר כך מרחיץ בה מים רוחבין בלי טיעור
ידקר עלא ינוחו המים מן הרחיצה עאלים ינוחו אמור לתגעלא בחיי
בקס טלים ונוטלן ועוטפן בגוכן ואחר כך ממלא קיורא עולבא
ומובב עמהה בטיט ומגעלא במעמא קרתעון ועוטבא ועוטחא ואחר
כך עהן יורק קעולבא בהן עתר קבלים עאלים לגוב בה יומא וקוא
חו אקלי קיא בה יומא וקוא קודש עשרא חמישיה אין עהך לתגעלא חלבא
אבל אלים קוא מעשרא חמישיה ואילך וקיא בה יומא עהך לתגעלא חלבא
מתני עבקעלבא קרא עוטא עאמהן המים עאין בקס לבטל מלעיל קיורא
מעשה כן ומאלא עהמים כלא עאמהן ובלבד בטלים קבעלים בהעבר אחר
מעקא עהעבר עד עהעמר מלעיל אעמי עאוהן המים חוזהן נמי כן
ובלבד בהעבר אין לחוש מתני עמוגעין קן ומהבטלין במי קבעלבא העליה
ועם יקיו עקהן בעומבן קודש עיבוחו מרחיצהן דקעה לא בעגלא...
אבל דבהים עיאלין בקס ידי חובתן חובה מעלא בחמים ובעשהיה
ובכוסמין ובעבולבא עוגא ועימון אבל לו באורן ועאר מינין ועם אין
באין לה חימון ומוחר לעשות מקן הבעיל וכן בכל מיני קטניה יש חומרה
לא בכל אורז ולא מיני קטניה בהבעיל לעמי עמיני תהים מהעבר בין הקן
וחומרא יתירא קיא זאהר אלא עקבבכן ואם שרב אורן ועם אחר מלא
המיין ושאר מקן שמר אם יש בה עעם יאלין בה וחייבי ביאה
אעמי ערובה אורן. לא קיר מרץ יש בוקבין לברי קחמין אחד אחד
מאחיטה עבבר ויא עאין שהך דקוי מי מרוה ולא קוא עאיכו דומר
לבי מירוה עקרוק מחמיץ בדהכן לא יעשה אדם חמין וכו' ואין לחק
עה. ולא עאין לחוש לבק כלב דאעי דחזקה היא לו אלא עלחמיץ ראשה רעה
במעמא דוק עבבי עבבר דאחיבו לעיהא שה בעמ לא עקאמור רוא עי

ועד אמתי אם יש כאן שומרין אינן אלא אחרמשלח ומבטלין לבעליהן ואין כאן
מבטלין איסור לגבי אחרים שאינו שוקן כדי לבטלה. כגון רב אמתי שדריך
שמור חטין שיושלין בה ידי מדבר מיעוט קטיריה שלא יבא עליו מים. ואחזל
כדי שאין דרך אלא מעשה עקיבה ולא נורגנן שלעבנן ולדמלשמרו מעשה
קעקיבה אמתי עמקהכין אוקמו ל קמיס שעוחנין בהחיס שלא מים וכן כרבי
בשאלתיה לא שמיה ידי חובתיה אלא כמלבד דמעשרים מחמוק מן כד שלמים
שליק ואמתי אמטיקו אחיטי. עב חדש שוטק וקטן לא שמיה בלו ידי חובתיה
הקובה לעשון ניקין קמח מן הטוק בשעה הדיקה מוהר יושלין בו דלא
מחזקינן איסורא אבל לשרבלה בלי שמור. לעיבה אעפ דאמר שה לה בחע
קשוב אסרוקין וכן שרדו מחוכבין עתין אינו בקיאין בעבודה קילב אין לבו
לעבוד כלל לא בחטים ולא בשעורים. עושין מעבר מבעבר יקיק אחמי
קיין ישה כמעבר מעמוק או מחבר הדיאחיל ומליטי אחמי. כגון שוכין אבל הרי אם
אסר כגון מוכין מכר אין יושלין כמבל מוכבן אלא כמרדאורמן אבל אשה קוק
הרעיקה לבוכין מבל ומחרמן הולם וכן דעה רב אמתי לעמוק לגבים בזמן
שקרוניס אוכלין מומחי אחמי פלי זקס שאו אין יוקלין בה עשוה עבלעבה
ריסו ומלשלקי פרוקין לא אלא לבלס לבריך יוליר המוחיך אחס אחמי בלעיר
קיס מבל ודי מקדיית לחס לעבון המוחיק הוקלין בכל יה אחמר מעבר זקס בלבי
שבה ואבל ועבר זאלו אלו. לבלס לעבון אבל המוחיק אבל אין אחמיקו בחמיריך
ולבי הלאי. יושלין בדר מי בחשלין ובלבד זה לבן מבעבר אבל אלקוניס אסרו כלל
אלעבה מעבר לעבה אין יושלין בקור לבל נפש שבבר אבלן שלחאיקו עלין
בהן מי דזקר לבל קבמי אלו אבנו מחבר לחוכלס ובלבד שיאכלס בדרך המוחיק
לחס אבלה לחרבנגי הלחוסין לחוכלס לא אלס. לבנו בעבלחבקו אלו נקי
לחלבל. אין לבעלין אלא פחס שלבו לבלאי אלו דוקין שלבו לבלה אבלן
לעבר עליקן יב שעבר מעבקבו ולחי הי לישבר מאין עהך שלא יקו
כמחובר מעבבכר בקלבה מבלבלה מעיבה ברוחין וקיזו אבן בעבר עם
נקישבר מוקרין מדי ובלא אבל זכר שבלה דכרבלמבן כין אבלמעבלה
קיובר מיה אס יעימס בחבלבלה עקו קר. אלס קעב קר ישאס שלור בקמריקה

קוח חס. כלל השי׳ בהטובה אין לאין שלא כמיה שלבן שחשבו חכמים לרוב עניירות
שאין לעמס שלא מי דורות ומעשרה שקן ראמרין. וראחר מדברין שכמי עקרוה אין
ליקוב. ואי מו אין לקבל שלא עם כמי עקר אין לעשה שלא אלא לבן וכן יחיאל
מעשן הלל שחיבו מרחלק שכלל ולא מכעיא כמיא דמשה ראמיר למיעבד כהו
שלא אלא כמיא דעקרא דמלו ביומהו אסור למיעבד כהו עד דבריה. ולא אמר
שחמן אלא. לא מקממן שלא שחמה ולא כמיס קערומיס מן המוליר אחת דוד
ברולה שטחוטהו שבה והלו. שלא מקום ריחע ומיס שבהוכו משהן אלא. כל
כשאין ריחע הרחקן ואם עבר קלטלק נקו אסור לרב שמק אלא. כמיס שלא
לבו וכן בהרב בלל וקרין עאר. ולשלו דוק שחמן ובחמי חמוק אבל כמיס
שלא לבן בני עבד שה ואלא לבריחלק שרי למיעבד כהו אי לבלק אחבי ולא
קפיס אחזל ואם אחרה עמק ולא אלא אם קשה דוק עמק לאויד אם שוגב
שה. והלו אסר אלא שוגב ואם שר שלא אור אלא כמלק אמלא אמיאן ואלא
אם ילק לאסל כמוה כלאחיק ולא אחלקיוק שלבנים וקיבל ניחה ומשר
קנשור. סלא רוה לאלק אמוחיה וכן ידס שלק לבן אם דוק לאלק אמוחיה
וכן ידס שלא דוק לאלק אמוחיה אבל לאמלק שה. ראלא אל כלקוה שלבנים
אלס אחלן שיהו אחלס ולאם עיאל כמוה אלק מאחרוק ואחזל אסלס לאי
אלי לאוסרן אלא שוגב אלא כאמלק. ולכה יוקבין שלא ליהן אלא לאלקסרן
וכן יוקבן סל אחסכן ואין עונה לבוה לאוסרן. ואמרוה אין לעיה מלוה שלשוה
עוריה אחר. ואין כלמלק ראמלון אין ליהן לא אלא אלוס מלק שעיין וכלזק
אין סלא אלין עוריה אלא שלמלק פין מלון ולסל אל אלקאי לעייה
נקי לאסרן אלמלק פי אלק לבלן אמוחמין ולאיס אבלין כלזה פון סיל
לא עוה אלק. וסל שאר קיוקין ויאחלס אין ליהן לא אלמלין אלי סלין אל ואחלס

עשר

קעיקה. עשר קעיקה שנ מקיק עלמלן בחמש אחרה קיק גמ
הבנוים וחומע כלק וכן ישער אורב ימלא כלי מיס ויהן
אירן לבוך כל אחר הרס ויכסק לבוכו מל כם כלס שבה אחה לבחר
וקמיס קיוקאיס כלי לאמחזיר אורס קוח עישר המדרה אן ומלא קשבר
ישבר ראמיס מאמנו לבלי אחל ואחר כך יהן בו מל כלס ויקזיר ראלה עשיה

ממנו וקמיס יאיוהירו קס קמדר ונק יוהר עוד עלא לבוין דעהיעד הנאפס
לבונכו בשרוק מלא ונר קלי לר יקדר עדו קמדר קיא דוק לראטוניס —
עדבור־ריס קין קעניס ואיד לשמחע בכל עבקר לקממו אבל הבור־יס
עלא: יעריס לדוניס שדיף עתי טילוע קרבה ביחד ייקיו עקוקיס בעיל
רדיר עלא הבא לידי קמוץ ולא הודו לו תפרין. ושרי הל יוער הכלא עלכו
יורר מזק רטיעור יקמי דרמה קין אומה אוהרן ולי ערחה לקהיר ומי לעער
רעקוניס עדרבו עלבהבלה אין לקיעל עיעבר אתי רעבחיר עלא עשק אבי
לבריבלב אין לעוע יוהר מזר הקעור עד ולזה רעכיס אחזל. אין מודהן
קמין ביע עלל חמין עאקור לעוע יוהר מעשרון יקין באומד ידער ולא
ירבה על עשרון ..... מלחני עמך לדקק לעטיער העיבר עלא הבי
לקרבור בר מעוס חעע יחמוץ ומועד עימעשו בר לבן עוד לקרב הקי
יקר עשער חלב רעמק יע בקיס עלא ביר בר טיער ואיס לא הקהע מוק עער
יהעס בכל וקבל ירעקס לבלב ואס ידוע עוקיק בעמק טיער חלב
ועבין לקהע חלב על כלם ואתי אס עבן ואכל קבר יקהע על
קמוהר דהרומה חוזר לאין [redacted] וקולך ואחר כך מקהע. הלע עיבר
ביע על חמין במקום עאין סק לא יקרין עס לבלב עד עהחמר עאס
יקרא לב עס לא יהא רעאי לעחעהר ביון עאין כאן מי עראויר לו ואס
יעאבר בר רחמין ואינו ראוי לעורחר עאין עורחין קדעיס ביע קילבך
לא יקרא לב עס עד אחר אחיר ואן יעדף הכל בכל ויקהע אחר על
הכל ואס עבין וקרא לב עס יעאבר לעבין ואן לא הרחמין אבל במקום עיע
בבה קין עלא ראוי קרי מימיו אז אתי עיל עראוי קרי יכול לקרות לב עס
אתי עראויר לו על ידי עיבטל בר דרוב ייאכלבר בימי עומאהו ואחר
עשיר קים כלב לבהן יתריעבר ויאמר כאן בעאר יאור הבעב עאורדר
לבהן לאוכלב אתי לבדרך בימי עומאהו ויע מן הנאוניס עבתבו עאקבלב
האור יכול לקרות לב עס ולאטהרה אף במקום עאין כהן כון דאזיק עבר
אי אירבר אמה הוא לבלבב בדבר דאמה הוא ומועד עלא לקרות לב
עס עלא אבי יע בין בעבר לאמוק. עמעיק מתי ובדאי. אין מהרחינן לאקבעבר הבי

ביום יום שר מקר עם עשרה ומיה בהעובדא מעשר בחן עתה מדבר
קודם ל עשרה ובבר בשר חמה ותקרו בדברי קחתה לחיה קם לחמה וכיו
דחמה חיבן לא מהם ומעלה אף מהם כן תבל ריב עשר הבדיל ברי
שמואל ריבקן קהירוף לבתחלה. ויש לזקר מעשה • חפסה חלק שלשה
ויפ קשה קפה קנשה יוקחים כחלק יעקב וכלם מעשה לפם פסח ומלחמה
מלבחתקשה וחוסרחתם עמחק לפסחה ופון הדוטלחי חוסר ריבו לחיה עלה
לעשיתה קוס חלה וכעשה הדחה עלם יקבון לחתיה ולחונבי מסה חעוס חד
ניס ריבו לפחון עלהתקשה עלהיר. וקחתה יעשה מלם חלה כמיל פסח חלוס
חפסה חלק שלשה וכן סלה יחבין על עבפסח מלחלה פסח ולקל
חעבין חלבי הדבה ותקייה חון מלה קעבדה ולה חין חכבין חל חתיחלה
ויחכלו בעבה מי עקדר המעה מלחחר מלמה כרמו מחמה חיבו מסה
עליה קבבה לחחמו מעה אה במוחמי עבה מחבי מרחיה קיבן מלחס
חלחס חוסיס מובה חזקן יקדרין קיחבה ויחמו במוחמי עבה בקמר
עב. וכיומם בוה קעיב קלי יקודה קבקן עב מעבשוקן מקו עמחר
מעבה מלחבור בלבל מב מעבה ובה [illegible]יב קבבה מבוקה בעבבה
ויחמו בלבל מב ורבי קלחיי מב מעקבי בבוהבן בידבן עבער הבמן
מובה ומחבה מעה ומובלה. ועבר עבבו קדמובבן מלם יבחן עדי חיקור
ובמוחמי עבה חומן מעה מבקבה ובבן חין לבן חלם מעה בבוהבי עמל
מובה ומם עבבוק בחמיה ביום ומחר חבלה מעה אה זבדן מקבהבי
עמבה עב. ויבן לה קיה מבבר מעמי הבעבה ומעיר מזון מעבדור וחומה
מבה מובה ובב בבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
חיבורו חין לעין במקום קעמע וביום קמעבן חלי הבחר לב חויר
קרקע חבור ומם הבקרה לבוע חלב בי קהבור מעמי חוס קהבור ומם ריעיר
יבה מן קביר עקרעבה בעבה יחר עב מהעמור לב הבה לבריחבר עבה
מם יעקובו מבה עבה מיב קי חמן ובה קיבה לב בעה עבור מחבר ובחמידה
קחמר בידוע מקבמבר נם קעבה חלי חין רוחן בה עמוי חמן ובה קבמידה יב

אל שיבר מדקן אם לא נתערבו מדקיק זק דדק אם אחר קולף קיר
יקחר הבר מי חמן שור וקאוכלו מ״ב ברר. ואם אין בק מדק אם
רבמים חייב הוי תמן בוקטן והאוכלו מעור. ונתבר עם בגים מלמים
קחר מקיומר הו אם שעקר כי עם קחרבר ואחר שמתשבר ידק כה
לגם ר״ר ר״ר רעבר. והרמבם כתב ואם קיים לטבר ואוחק שהבר עם בגים
ולא יבשה לבר רה לבר ואוחר דאכל מטבר עבים לבר קלר ואלו קמים
בם עבר ר״ר שרוחצין בקם קעבה ובאר הבגים לא הבחרים שלא במקום
מדרון שלא יהקרבו במקום אחר ויתמלו לא טבל אם הם רב אם מיום
אם אין נוגעין מדקין קמוקפין אם שמאירין בתה בתן חיר אם עשה אבל
מק שבשלין אחרו בעמרק כדי שלא יתחבן חוכר. ומלא עוב שלא לשקות
שלו לעשותו בתן בשור. וכתב רבשלמם שלא אמרו שלא לבעלי בריס
אחין בקיאין בשורין ובאו לשקות שלהן אבל נחרמין חוכרין ואם לא
ואם הר יונה דנחרמין חוכרין אם לא דמוס ובעלי בתים אסורין אם אם
לקס דמוס שמחקרן לעשותו וכן כתב הרמבם. ואבל היה בועה לחקוב
לבל אם לנחרמין לא אמר ביום על מקן ולא אמר בשאר יום רק שלא ישלם
ביום על מקן יותר מעשר בעניסק אחרת. ענין רסק הקבור בלא

כלי מי שהי עבור יתי הגור ותורה שאומרים בו כל הקטנה מותר לחתוך
בו כל הקטנה מותר לחתוך בסכין ומיתקן על חרש שבדקה מלמעלה ועל
גבה יין ומים ואת שלהבה שלה על גבה ואומרים בה כל הקטנה אסור לחתוך
בה בסכין. אבל חרדלה לא שעל הקיקה בסכין או בחוט מותר כיון שקאור עולם
הקבה. אעפ"י שאין שלהבה שלה שלא גבה מרתחת ריחן וקמה שחה מיד ואם
ואינו אם לפי חמוץ אבל שהיה הקלה הקלה בין הגור בין בוכיא ואחר כך מדבק
קמה אבל לבדיקו ת הקלה ואחר כך לתקיק אסור וקבי אמ מי שמרס כלי
זה יקח בידכם כל שמקיקין הקלה או שלא נבו ואחר כך מדביקין בו קמה
אינו בא לפי חמוץ ואם מדביק ואחר כך מקיק אסור כלי שהיה לזקר בעקיקו
הקבור שלבו הנחלים על פני כלו ואין לי שלהבה דמו עבולנו על ידי נחלים
כך מלו על ידי נחלים. ושקו בעצלה ערבוב מחמנו מילבד אם קיקו וקו כמר
חשמים קודם הקפקה אינו מקיק שלא אבין שהיו לפרו שהיה הקפקה בי
עמאת לא קלבו הנחלים על פני כלו כל זמן שלא כוי לבד.. ויש נוקנין לה טיל
בו קרק עחרעה בדי שלא ידעו בו הקפקה ומעקביתה קוח עב.. מלה עמאב
שר שאם מרסין אותה אין אומרים שמלה יזמאין בה.. ויזמאין במלה קלי
על גבי הקרקע והקמויה בחלמא בלא מים ובמלה הערויה אחר הקמויה
אבל עדבשלה אחר הקמויה אין יזמאין בה אם לא שמוחה בה אבל אם
קמויה על גבי אדעה או על גבי עיקמא שאם בה ידי חוטרי והיכא דבעי
לשהה לגוגה הנעמה בחרבה בשמן מותר.. וקבי עביד מרתח שמחבה רחלה
בחלב שר שהחלבן בשלהבה ישה ואחר כך מגוהן בה הנעמה ומטונה בשמן
ומורר לפי שאין מעלי לרחמן אבל אם שבן הנעמה הקלה שאחר כך הדרתין הלה בר
אסור וקבי עדר בה שהן שדה בעמאה אבל לחלב נעמה ברוחחין קודם
הקמיק אסור דקבי עדר רב שרירא אעפ"י שחלוע אינו בא לפי חמוץ אלעזר
הא אם רוסחין שלבו קמוח לא שמעינו בעצה ובבוה שהה רוב לא לחיה אן
לחולה עלמי בקיאין ובן בא רבהאי מלה חלוטה ברוחחין מלה הא אבלרבי
קמאי אחרה לא ידעינה חלוטה הא בי הא. וכמוה אלשה שריחן לחיר לחם מי שעמס
בחלוטה ולא הבירו הנחוש לא לבולה שמותר דהיה בי הא לא מלמן שיאסור לבקרי..

ויש מחוסרי
חס עשו זר בזק דרמי שמר חמוק וחכיה פתיחה ועשרה אלו דערי חמי
מלך עשרה בה חשוב בקושר ירחה דקטל נמי עה ... מי חרוה אין
ורבו אדשור לעמי אין מיכין עלתמוסן כרה אבל חמן נוקעת קוי חמי
המי מרוך לבדן אחור לשע. ובה שמש חמי המי מרוה עם מים מוחר לשע
ובה שמש חמי המי מרוה עם מים אף מלא ריתעון ואילך יש אומרין לשע
המי מרוה עם מים אף מלא ריתעון ואילך אבל קטף שמק עף בהן
קעיסר דעשרה ערבה מהיין מלא ריתעון ואילך ומי חמי דמי מרוה אין מלא
מלא ומוחר לשע שאן מלא ריתעון ואילך אבל מלא ריתעון ועמי אין יושבין בה
מי חובהן מלא דקוק לעק מלא עשירה. והמי בכים הוק מסתבחק רעי אף
ורק הוק מקבר ועה קסכים חמלא ומי מרוה עם קי חמן בוק עלק ואין בו כה
אבל מחקר לריחמין יוהר מעתר שעקה קלבך אין לשע בקלה ואם לע בקס
מקק בהלבוה ברועה כלן יערך מיר והרין ניאה מקק כחכמים דאמה
יאתר מיד ועה קסכים חמלא ואל מעקין קוי בכלל מי מרוה קלבך חשע
שמעקה בדבע אן בין ותוקן מעקר ולבבר עלא עבעב בקס ומים ...
מלא עבע עאם מעקה כמלא [illegible] מיקמין כי הלאן מהלבה המים
קוק ואיכן בכלל מי מרוה. ואיכן [illegible] עי. ויהקה במעחה ומלחה שמה
דמלא קוי בכלל מי מרוה ... מוהר לחרוך שמי עכונים ביחד ופ
יעלי עמה דשמים מאחה לחרוה ומחמין דקוק לעה מי מרוה ואין
מחמיכין קלבך ויהקה עקוה קהבפיל קעשוי מעמן ומלא עש קמה עה ...
אבל העשוי ממים ומלא עש קמה אחור ... אין מולבין אה הקדרוה מי עכוהין
קמה שהבך קמחבל לקקתוהו בין אם יוכל הקמה אן אם יהן קחומן הבלה
ואמי הקמה דאכיעוה עהקוה קמה קעשוי מקלעה עהבעשו בהבור ואין
מחמיכין אמי הקי אחור ראיי עמה לה עקי בעו בלעבכן ומחמיכין
אבל באדבה אחייה ועחובה מוהר ולא חי שבע דלעה אה עמי חלעמי ...
הקמחה. ובין הקמה עבעים ועאר הבעיה עה עאיכן מחמין ורב אמה
ובין אחלא הבכו הקהלה בעלה אחייה ובנא הלאו דאמי בעלה
אחיה אחור הכבא דאיבעבר פחלבן בעלה אן בילבן בזה דאיבא ס
לאיחא דאבע לעבדו. אף הקמחה ... רקר דלא אן עאר מיב עבעל עיעבה

אינם לא נזרקין בקרקע קמץ וחס שהן ערוך וקרדום כל מקום ולא יעקרו עצים
יחמין ובשחר אינו עבודתן כי עלינו חד כאן חרדל ורקי רחומים דהיינו
לא שורין המורסן לתרגמן חבל חולמין לא ברוחמין עלין היינו מחמין
וקנמוניס חסר כי חלבנה כדתרי לשון כל בעל [illegible] ירד
קבלו מורר לשון ערבי מורסן לו קמח ומחכלא מיד [illegible]
ולבקרס עלא ומקח שיעור מלא וכל זמן שהקמכין בקרקע לו מקרין [illegible]
היינו בלא לדי תמון ולא לתמוך של זק עלים כן שקיה קעיקה לשון
מלא עב כי חכי קיעדי מעשק קוק ושרו מעגן מורסן ועמעמן בו לחון
ישפין וחסר חרם מדי כל הלחון מעוס דהיה פק בשרק מירקי מרקי ותיה
לב קעור וקרעב ולא מיהלא כולה חסור קלטה לא הטרק המורסן עדולק
בידר לבה המרחן חלב אמה קיה על בטרק ובע לשמי שיע זיעק על בטרה
ובע לשמי דזיעק היה מחמקב ולבר שהעבר כל המורסן
קודס שהשקה דמים על כן לבי קר ווינ שלקחדע לין קשים בקיהר
ויל לשוטעם מלבי המורסן על בטרן לתי ישבו לבן ולעשו חרס חולין
ויהן שלנב מטבי מטבי עקן מחמיהה שהרוק מחמין על כן הכוהן עשרים
לבהמרי ומעמ בהן ריר עריך לבעבן [illegible] קלי שישיר מורמיטה טמקלן
קמח שהן חלב הקומה ונלבלן מדמה הקומה מחמין הלבן חס עלמים
[illegible] קמח לא מבלבלן הטק ויהר הקמח וקשאר מוהר ולא מעשו שלבמיה
ומלא [illegible] ערוף בידו הקחלם קעלונים ויקח מה [illegible] שק
שיע בה קמח ויעבו שלו קרעלים ונלבלן מדמה הקרבנלים לחיבי מחמין
יי יהיר הבשק לחון וקשאר מוהר כבר יבע שמזיע בעשה קשמיר מחמין
מדין ימיה שקורק בו חלב שעשק על נבי חרים לחיבו מחמין דחטים מי
[illegible] מה שרימור זיעה הקומה לרוק לוה שמחמין קיק מקרבר [illegible]
לדמיה עיור ימרס שלחיבו מחמין וכל שד על מה שקרבר לבקר הקמח [illegible]
עלי מיד הוס ובולב הים זו לעשות כן בהשך הקמח שמחמין לומר בחשה כי
שמא יזבור בשם הקמח חמץ כל שקות בעמק ולחיבי מוריס הלבר לעעבר
שיחון בידו כל המקוס הקמחלן בעק עד [illegible] כל הקמח שבעק והכי
שריק שלי עב קמח שעמל שלו דלק לחי כל קיוס לחיבו בא לדי קומה
[illegible] עיהן הדלק עורד כל הקמק ויחבו מיד לבעיהק וחס קון מקומק

אם רבי אליעזר אומר אם [illegible] רבי יהושע אומר בפטיש ובצבת יש
בו [illegible] חטא יהודה אינו נכר שהרי מכרם לגוים עמה יחזור ומכרם
לו [illegible] כיון שאין יהודה נכר שלא ומכרם לישראל מעשה [illegible] שיוכל לאוכלם
קודם הפסח וכתב בעל העטור אמר אם לא קודישו כיון שיוכל לאוכלם קודם
הפסח ורבי אליעזר כתב שצריך לקודישו ומסתבר שבדברי בעל הנעמי מדלא
אמרי שלא רבי מושה מאיס מודישו אמר עובדא נמי יש חומרא דקא אמר יוכל לאכול
מעשה מושה שלא אסרו למכרם לגוי שלא הרבה ביחד דאיכא למיחש עמה יחזור
ומכרם לישראל כתב הרי אחרים אמרו חטים שלא נבקעו אינם לבנים
לבישה איכא אחרי שלא אם כן שנבקעו עתה הקש דעשיק בהו קלבך
בחין לבדי חימה עד שיתבקעו אבל אבא כיון דמיומה עמי אחרי לבדי תמון
כתב שלא אמרי עבא בפטיש אם לאוכלן עשרי מדאיתן בידו עדיין
שרו מעה ואסור שאחרים בפטיש שלא לא בהו קסם הבא כי היכי דלא נבקעו
קמי פסחא אבל אם יבאו הן וקשות ולא שיעשה מדאיתן מחזוקי איסורין
לא מחזיקין ומותרין לאכול וקמי שרב רב שמא הם מדיבולם ואין כתב אחר
דהם שלו עד אין מחזיקין בו [illegible] מחוייב הוא לתרום חלה אם עשה
ונתברר חמץ לתרום לא נבקעו [illegible] מר שקבא הא דקמא נבקעו
לא שנבקעו אמרו לא אמרו לנבקעו אלא אפילו על פי חבירו
שלא יין יהא מתבקע מבחוץ דיקליין ואיכא דלמו שלא יבא והוא רבי
שרגין כי דלוה שלא קמא ושמואל אמר אינן חמורות שלא אבל נבקעו אמרו
ושל רב שמא שמוסקין כשמואל דאיכא נבקעו אמרו ויש מוסקין כמר יעקב
לחומרין וקמי לאכלשמא דשבקו אכלו אם שלקו בהבטיל ולא נבקעו
אמרו כיון דאיסור מעשה דרבנן אינן חמורות הבטיל שלא אבל נבקעו
אמרו כתב בעטור ואין נעשה אחרים מעשה ומסתבר מחבהא דחטין שיר
עלינו לשם ונבקעו ויחורו ונבייבשו ואין סקונים עכר יש לבדר קדבי
לאיסור ונאיסר ומחמר בו ונעוד לבהיר אלא אם שמוך שלדברין
לבהיר ואם [illegible] בעשה או בחלב אחיר שלא אבל שאחר אחר
אין סקונים עלאם נבקעו אינו אחר ומור שלא הרוב לבחמין מדאמר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שנתבארו בה החמה אלא מאשר כתב כי אלו שאר ימות השנה שנעלם מקום שמשו מבל
רבינו אלא שנתבארו בה חמה בזה נראין דבריו שגם הקרבנות אסור גם שבשאר אפר
הפסח הנעשה בכל הקרבנות ואם היה נעשה באלו לא היה אוסר כל הקרבנות שבשאר
הנעשות אז כמו כ שי היפוך השאר הקרבנות שאז אמר איסור אלא היה כך
ניהן נעשה בעלמן כל איסור הוא כי אז שם תמיד נמצא בשאר אבל יש שאר אחרת שנתבארו
בחלק הקרבנות כראיתם נד נעשה דחשיב פעמים איזה שחתוכה נאי שלא הקריב כל
יא שאין לנטר איסור שנתבארו נשה הפסח אל זל"
תסח השאר אחרת בנגד שבאר איתם מעשים מקום הקרבה ונתבארה איזו ראה מיתו
ברכה לעולם ובנגד פסח שחלוק נלמעשה אסור ונתבארו ניה נקרים חלבה בשי
בתנהב בתנקום שנהבו איסור ובתנקום שלא נהבו אז אלכה יש מ לעשות בשנה
אחרה לה שרבר אבל תנקי הנא כי שבבן נים מעב נכן אש שכוקבפעים לעשות לרך לעשר
תנקר כל הנים ההנלך מתנקום שנהבו לעשות לתנקום שלא נהבו אז אלכה יש מ לעשות בשנה
התנקום בשנה שדעתן להשקעם שאם דעתן להשקע לתנקום שלא שם ישנה בתנקום
בן לקנלא נבן לתנתרא ואם דעתן לחזר לתנקותו יהב בתנהב אלא תנקותו נהב אל בלשנא
שלא בפני אלא תנקום אשר לא שם אבל בפנהם אם יש לחוש לתנקום אם יבה ישנהנם
שם בתנהב אלא תנקותו ניהב בתנהבם אם נהבו להקל כל שכן אם נהבו לבחתר אפילו
בתנקום שנהבו שלא לעשות תנאה כל הנים אם הקיל תאלתנל היא לעיך בתנגד
יכל לעשה בנגד בתנשר ופלי אפילו לאחר מיתה נאל אל כתב ויקל שר חלוק ואם איבה
לעיך בתנגב ואם אם הקיל בה תאלתנל לא יבתרנה אם יעים והפעים והכבשים
בעים תנאה שר חלוק אם בתרים שנהבו שלא לעשות והתנאם כתב שאם אלו
הב אם הקיל אלא בתנקום שנהבו לעשה אבל אם תנקום אלכן ל תנאם אם הקיל שלא
תנה יבר חלוק נאל בתנקום שנהבו לעשה ויהנו אם אל כתב בתבלא ואם ונה
אם שבחה תנאל הבשר איכל להחזיק שנאם שלא יפתידו הבשים בעמי הזבח תנאה
ולקבר שבחלר לא נאלו אלא יפלנו לבהם ואם נהנה בחלר ונאלנה עמשלא
תנלבן ותבלין כלים שבקרהאותן כל הנים אעפ שאיכו לעיך בעשר גם בזה כר
בעים אל דוקא בר חבנה ואיכו נראה ר"

ובכם יסיר עותר בשר יה עפסח שבחלה שבקהם בהמרן ונראה מאיכל כדעים כת
יש מפרשים דוקא בר תבנה שראוי לעפסח אבל רש"י נראה אם בשר בהתה מי
מי תבנה שבקרהמו עפסח ואם לא שחנן נמש נכ נאהבן בלשרנן שרשי לעבנה בשר ג"ן

פסח ולבשו שלין תזכרון עליו שם לפסח אלא לאחר בשר זה לשם נדר עד תקולם שלא יאכלו
על כרשו ועל קרבו אעפ"י שלא פירש נאחר בשר זה לפסח לאחר לאכלו ונאר לאחר הוא
חטי לפסחא ..

תנו רבנן בחלבר פסחים הבכורים תרשלין בערב הפסח והנעשה זכרלנת שטרלנ
תעבר בבורר בכל אחד הנזר אנס בבור עאב יש לו להחשבות כמו שיקיב
הרבה נפשות ותיהו נגול הבקרין כבר להרגנוב אעפ"י שהיקב בנפש כתבב שין מתעבין
כלי הלי בלי סמוטים תרשנה כי שיקבל תעה נגלבוו והם לי הבתרה רב שפה הוה
יריב בהשרתלא כל תעבל יתנא לפסחא תשמש לאסרשם הוה נאי הוה לאכל בהתנא
נאל לתכי אחל בלנא ..

תנא כל אדם אסור לאכול פר תשעה שעיה ולתעלה כי שיקבל תעה לאכון לאכל
בשר ירק ותיט רבעים שרי והתעם לל כנגב אכל לאכל הוא תעבר פיהנ
אי יקרב לאכל לא יעלה בפס תעם [illegible] הן כב הן תעבר פיהנ בורר לאכל
התחיל לאכל קדם שעב שעיה יכול לאכול לפר ותעה הפר שיאכל תעבר אסור תעבר
שעה [illegible] לתעלה תעה נפש לא לאיהלן פרנשלנש האכבל תעה בערב הפסח כבעל
ארוסין בבהם חתנן כלבך לא תעבר לפר שיקבל אלא תעה עשיה פ' שעשה נפש
[illegible] יבפשלנש לא יחפר אלא מעה שיעלין בה בשלה לאכל תעה שאין יעלין בה בשלה
תעבר לאכלה עד לחצי שעה עשיה נאם הרגיל לאכול קדם שעה עשיה ותעבה
מעורבן עד הלילה לפסק רבנם תעב רבאר שבערב [illegible] תשם עונם לכל טרם תעה ונתקדם
בהך להפסיק מעורבן בעגירה שלהן נב אלעם לפסק לאל בפסח אין בהך להפסיק בעגירה
שלהן ובבכם מנהן אלא פרים שעה ושקדם עד נכות ואיהו שבבך עד בלה תעבר בבכם
הבאים נתנר מעורבן יש לאותנם שעם בבכם התנוטים אין בהך לבבך לאכל רב אלעם כרב
שבהך שבבך בבכם כתעבר ובכ בהב ולאל הפסם לא בראש לל ..

תנב [illegible] שלאנו שבוך תבעבד יום כה לאכול תשר כשרבשך ואל אם הנא בם [illegible]
הקשרש יבוש מנהום שתעבה לתהר ולאכול בשבל להבינוכם שלא יבנו
אכל לא אכל קדם שבבשך אלשלב בבאחר שבבתת ויתשם עונם יבלם להפיק
תעבר עד בקדם לפסח שאם לאתן אם [illegible] תעבה [illegible] לא בשלב

לתשלם לפסח

Jewish Theological Seminary of America LIBRARY

[illegible] ויסדר [illegible] יהבלים מחיב
לפי כחו. ויכוין חדוש [illegible] כו שישבה הסבה
ירק חדוש. וכר [illegible] השה כחוק הזה שחין ר
[illegible] יוכרחיכו וחין [illegible]
[illegible] [illegible] לח יטה שלנגלגל של
חוצ לח שנ [illegible] שלח של שחחלו. ופי הטבע
חפש שהה לחכול המיגן. ולפי זה חחטר יחיחיל
יסב עליו חיגן. והלי פי שקטעוס עלח יקרס ר
קנה לעשע. ולפי זה חין חשק בן חטר לחחר
חשק חינה בהכה הסבה לפי שחיחה בשלה
עליה. ולפי זה שחסה ובשק בה הסבה. שלגב
ערב חעוס ולחו חורה חחשה לחזנן ולפי זה כל
חשק בהסן חינה בהסן הסבה. חשק חעוכה
בהסן הסבה. בן חכלחבו בה הסבה. חפי הין
רבנו חוכהן. הלפי ד חנלרבו חין בה הסבה
חפי חינו רבו חוכהן. לח חבלרבו יהנ לו רשה
וכל שבהן הסבה יס חכל ועשה כלח הסבה לן
יסן. ובהן כלחדס שעשה כל כוסוה שלה הסבה
שמעלס. שהחן זה חחר זה טלח כחר
לח יסן. ועישר הכוס רבשה ומחה הכל שיבלן
הוח חרבו רבי יחבטנ נעלים וחפ נעל וחוחט /
נעל. וחין בה בשיטה כלל חרבו. וחס הין
חזק יחזנן ועישרו רבשה לחחר שיחזנן ו
וחס שרחן חי וכלבד שיהין בו רבשה וישה הל
ריבו. ויין שלגו לברחלה חין בבן חזינה וחיהן
ברוש שיבוה לחזור חחר יין חדוש ויחק שחס
הלבן חשוכה ריהחדוש הרדס. ויין [illegible] כרב
רפ החיי שחין יוסחין בו. ומבריהן שבשבל
ובדוש יש שיוסחין בחבושל ובקונפטרין וחפחין
ל לחחזנן בשלדוה יחבדס ויקחיין לו כוסוה

תשמ"ו שנתן לקבלת חב"ד מן הכמיקה ונתחדשים
ונשים חייבין בכס ובכל המצוות היו הנר בתורה
ולהכנס חבה ותרומה ונס הרי יוקיות טוב ליהן
ולבתחי כוסו לתנו רצונו לתלך לכם קלוי ריחייב
כה עירחו עיכון ויעשלנו"

מזגין לו כוס ראשון ויקדש שלנו וא
ויברך הבלה בשמ"ה ותחל קדוש
היום ושקחיינן. ואינו ריברך ששיק נסים לתי
ששנינו לתורתו בקבלה. ואם חל בשבת ימלו
ואם חל בחוצתי שבת יקדש מ"ין קדוש נר
הבלה זרע. ונוסח הבלה והברכה סתי הרחבל
בן קדש לחול ובן חור לתנך ובן ישראל לעים ובן
יום הששי לשבת ימי הרחשה בן קדוש שבת
לקדוש יום טוב הבלה. ואת יום הששי ישבת
ימי הרחשה הקדשת הבלה והקדשת חרשנך
ישראל בקדושתך סתי הרחבל בן קדש לקדש"
ומודה מהסכה. ואם לא הסב בה לשות בשנה
אחרת מהסכה. ואינו ריבך של קנון ושלמה
הנון אחנו ואם ידעה לו הית מרוה כוסת הבטוה
בדנו" ואם הנשה מהבדרך שיבוין לבו שלא
יצרך לשות בשנה אחרת שלא יהא כרוסיה
הכוסות. וכן מלקל חתיר מרוטנכרך שלוקן
אם יכולין לברך של שינוי יין הטוב והרוחב כלל
בשמ"ן והטוב שיכולין לברך שאינו נראה כרוסיה
רק יברך בשמ"ה מו שמברך שלו כוסות וכן
הולכן לשיטתן שהם בן לברך בשמ"ה שלכם וכוס
הילכן חסרבים לה לשיטר שאם יברך חובה
שנראה כרוסיה. אבל לשתחאל שאין בה לברך
בשמ"ה שלכם וכוס אין חילוק אם יברך אם לא
שאין אינו חוטבן אותו כרוסיה אתי כלא מסקי

נתי. ומוסחין [illegible] ערב שבת שלש חבורות
ואחרון ואחר ושאר ישראל יקנה מתיזה מין
שירבה ולא הבשילו. אחרון אחר לשמרה
מהתייקס. ואם ישראל שומרין בקש יש חובה
אחרון חזרה ושלשין המצה הראשון ואחרון
ומזרון בשלמן שלקס ובקלחן שלא שתיקומרין ב
בשלמן שלא חב הן לחים ובקלח יבשים פן לחיסה
פן יבשים חבלה רבושים ולא שלקים ולא
חבושלים ולא חרשרתין לבשיר שהוא שישר
שלקס. ושקר החבוה סחזרה. ואם תין חבר ר
יחזור אחר ראשון ראשון כאחר שעיין בראשה.
והחבוסה זרע לעיל שהיו חבורה ב)
ראשונה הסכו לבן מהן לשוהנעב זרע לעיל
ומזרעים חרוסס זרע להמוח לסתי הראשונה
שרדהיך וזרע לשוהנ מזרעים חרוסס זרע
לחרוד ואיה ברוש חיה לשבר לה רשב
לרס. ומי הרבר יחל דהח והקחיהיה בהלה
ששין חוהה שבה ואחר חרבפן חוהה בחוחן
ומוהנין בה הבלן בעין קטנין בחבל הדומין ל
לעבן זרע לעבן שהין חבלן בו הטיע. ומוהנין
בחוחן זרע לעבה הבחוח שרד הין. ואנשים
לשמרון ירדהי. ואם אם הבחנה אחשה בשה.
ולא הבשילין אחר זרע לשקן ואחר זרע לחנבה
ואחי זה מין שירבה ונהנע ליקח זרוע זרע
וכזרוע נוויה. ויא רשבח בחוחי שבר
שאין ליקח לא רשלאחר זרע לבשר אבל לא
הבשר שבבע הבחנבה לבי שאז לא היהה בחלי
חובה שם פסח שאין דוחה שבת. והל מן שאין
לאוז פון שאינן חלא זרע בשלמ ואדרבה הראוקה
בזה עיבה שבשין חוהנ טרין הלטים אחש וכן

כרב בשלה שאור. אל ישבת אדם. ואין שם לקבץ
מאכל אלא לשם אחר ואחר שא לבב בשבתאר.
והוא יאכל לבלם ויקנה בו לבב אחר לבוכן ב
ביאכל הראחון. לאכל שאבוע בשרה בב ואיב
ואסור שלשילה אים ולא יעבור אדם קדוש לבי
שבקש אין בשן בעלה. אי שראל בעבוע בב
אחרה הקטנה קודם קידוש ולא אחיבלקוש הבשר
אחבב שקוא בבוכן אחבר בשלה שב שיקבע בל
שהה יכול לאכלה קודם. והראבם כתב שבבל
אין בשן עבלה לבב שביכול בחשקה ושלבן
לאחרה אחבן שלבשלה שלאכולבאחבן ובקבל
בשלה שאור ולא טהרים. וכן כתבו הבלונים שם
לבן. וכן הל שאבה בבם בעל. והרוצה לאחר
יה בסבל יפה שבאו לה אחיר בשלה אחבר אחר
בעבן שיבן בעבו ובשבשל. ולקח ואחבן כבה
ובמבכל אוכל בה לבשור שיבו בבלהקבקוב
שישלו ב זה הבח הטיבו שבוכלבן הודם שבלה
אבה שאין לבן לבשוהבן בשאר הבלים. ואין
בשן בזיה אבקס. וכן כתב שאדם שבאכול
זה בחרוסה. וכן כתב הראבם והבי שאכל
בחוחן לא בחרוסה. לבי שהחרוסה אבותה עם
הראחרון. ואין לאכל אחבו הבדם הבחנוה. וכן
היה בוהבאה אל. ואחי אין לבשאר יבקבלבל
שבם עיבול הראחון בחרוסה אין לו לבבולשל
בחוחן. פן שאין כבוכל הראחון שקר הבחנוה
בה אחבן אחר זה הבבוכל בוראן בבשוה יבור
ולבשלאין בה לבן אחבו ולא הבפס אה אל
ויקח אבה אחבשבה ויבבשה לב ויבן אבה
לאחר אבקבוכן לשאבה לאבקבלין ובוהבן
אבהה הבוה הראבה זרע לבשאבוש שור ובל

בשחלותיו. חביה השני. כן עתה השלחות כה
שיעשו עליה רצון. לכן מרחיק
מרכת הרחוקים. שיהיה יש לבעלו דבריה
הרעה שכה הרחבות. ויחזו הם לתת עשר וכו
עי רוח שריה. וחז יצוה להסיר השלחן
הלו כבר חבלו כה שיש הקיבוק לתה הסיר
הסר עליו לא חבלו והוא לו בחקוס שקיבל
השלחן. ויש מדקדקין להוסיף רחמה הקשיל
בשרנביה חורבה יעוס הן מחרוה חין כמן
להגביה כסר ותן כה ודוקן כשחורר שם רלן
עקיו חבורה חוכלין בהחקחו שלא לקבל
שלא יקח בריחה כלו הקהש כהרות מחיים
לכן. אבל כריה שרנביה הקשרה חיוסרה
כזה כלו הקהש כהרות.

ומחנין מיר כוס שע הקלבה שישרל
הקיבוק לתה שוהין כוס שע
טלחשרה. וחס חין חכרוה כבן לשחול חטרת
שולתי. וחס לחו הוח שש חרשרחו. וחמ שע
הלמיה חרדים הטקיחים בהלבות פסח זה חה
זה עושים מה שהבה. יכו.

ויחזיר הקשרה שכה הרחבות כה שהחלשו
בשיחרו הקבה. כרחרה לחם ששנן שע דבים
ינס כה שהקח חבוייה לחבו בשיחרר חבה זו
ויחריר זה. שבבל הלילה חין חבו חבוכלין חמ
פעם ראחה. והלילה הזה ב פעמים. ואין לרחל
ש בבל הלילה חין חבו חייבן לאבל. שבבל
הלילה חבו חוכלין עחר ירקות והלילה הזה
חרויר. ואין לרחר הבי רבן ש בבל הלילה חבו
חוכלין בלי שליה ובבל והלילה הזה בלי לחם ט
שאין לבו פסח הקרבן הבא עם ומרור לחבו

הלילה. ובשיבוע לרבה זו בלילה
להרחוה לחבו שהבחבר הרחבה שלהם
ובקרבשיבוע לחרור זה. חבל שיחר בשר
שקיו חבורה בחוכלין בחרן והו לח יבה הקשיל
עהיה בריחה כלו הקהש כהרות. ומקבן ב
מעטבה שיבוענין ע לשבן רבייהן. בל
חחר כוסן וחוחזו פלו ע סיום בלבה חלל
נלמ. והבחיה בחרחש שוחר עוב בשיבוע
ע לחיבן כחוסבו כה לרחר טרה שלהין.

בעבין בבה הקלל חיב שלבה הבחוהן
ריבלה הקיה חוכן שע ב ששרים
חחהקרים חבלה וחחה לחחר חבלה. וכן הקיה
עוקב הרחרבה לל. וכן בבבל הבי הבי בבוה
הבי שחרים. חבל הלל בחה ובחה בבבו
שרקבן שלבל לשחלקין חוה לשבם
הלבבו בשרה לל לחחר בשרה. וחבל הקיהן יב
יברב ובון בשבשן בבחבבו. וכן הקיה בוהב
חה לל וכן הקרחוי לשחוה בבל בבבן
בבבבה שחין לבן. ובבבוה בבבבבבן
ויש הקבחוה שבוהבן לקרוח חבהלל בבבה
הבבבה וחה עוב וחה בשם הבוה בבבבן
ע בבבן חחבבבה בוהבם בחיה הבם הבם לל
שחשן בן יבוכבה חוחב יה ימים ולילה חחב
ובחה חבהלל. ובלילה ב כל ימים ושם לילה
ובבוה חבן הבוכבה לקרוח הבלל בל שבה בל
עיוה לבבן שע ולחבר ובבשבה ולבים חבה
שבל ובבוחבה שבבו יחבו. ובשבוח בבבן בבבה
חין בה לבבן שבבב בבן שע בבבם. ובבבבל
הבבל ובבוח שע לחשבן ימים. ובבבבן. בבי
חבבה חבב שבן וחוה בבבי בל שבבל. ובחבב

שם מן [illegible] הקפתים עד שיבא וקשה
לקדש זבח דקיימן חבוקדים לשחוט עקרן
מאכל של הקבע. ובודה לך שיר חדש ואין לאחר
שירה תחלה שהרי חורג של בחולין שלשמה וקיים
מדרדק כלשון זה כמיה כמחדש"

ושותה בום שני וכתב רב אמרם
מנה לבדן שלו כמה
וכן כתב רב נטרונאי ורב שרירא והרשב"ם ורש"י
השם. ולא מצינו לחה"ל שלא חיין מה לבדן כמה
שלא שלבום בחטין שהקרן של קדוש ושל שלמי צבור
של מקצת החזון אבל שלמי יחיד אין בדין
לבדן. וכן כתב רבינו מנחם בדין. ושאר הגאונים ז"ל
כלל אין לה בדבר אחרונה מה רבינו שמה
שמה לבדן אחר הכל ואחר הדשנים. ונקטו ל
לדבריו ולא יכבד אחרי הקטן. [illegible]
לחטן ונקיים מעור הקיים [illegible]
הייתן יכבד אחריו. [illegible] מה שיש לבדן
אחר הזמן ואחר שלמי ואחר הדשנים. ורבינו
מנחם [illegible] של קדוש ושל נתנו מרבה החזון
בין שיש לו כוח לבדן מרבה החזון אין לבדן
שלקח שלהנתן אבל כוסות אחרונות מלאחל
יש לבדן שם. ורב שרירא ורב הקאי מתנו
שמה לבדן לתבלה אם אבל מרבה אחרונה
אין לבדן לא אחר האחרון. ואם אל הספק ל
לדבריהם מרבה אחרונה שאין לבדן אחרי
האחרון וכן כתב הרי"ף. **ויטול** יפו
ויקח הקשרה שהאבות מתנה
כשהיו שקנאים הקשרה לאשה והתרומה
המתנה ויבדן של הקשרה הראשון ויבדנו ולא
יאכל עד שיבדן שלהתרומה אבל שלאחר

חנה ויבדנו ויאכל ראשונים בחר. שאינו מאכל
אחר אחר. והוא [illegible] יבא לאכול בשני זרעים
בחר. יאכל של הראשון ראשון ואחר שלאחר
אבל. ומותר שישתי שאומר שאין לבדן של
הקשרה הראשון לא שלהתרומה גם שלאחר
אבל. לבדן מי שאומר לבדן [illegible] אחרים
שהיה בלו ויבדן הראשון ושלאחר אבל מי
זה אחר זה. ואחר יבדנו שהיה ביחד
ויאכל אשונים בהקפה. מה רב שרים ויבדן
הראשון ויאכל מתרומה ויאכל. וכן מה הרי"ם
[illegible] יבדנו אבל מתרומה לאחר. אי אמרת
אבל שאין בה אלא ומה לא יאכל. וכן הוא
לדין הקדשלמי ונמצא לה בחלק. ושאר הקשה
בשלהקטנים לבהקים שאבה הייב לאחר
ואחר מתרומה הוא לשון והיאך יתחברו זה ש זה
ושאר אבה הקיים אחרונה ואחר מתרומה הקיים לבדנן
ואחר יאחר מתרומה לבדנן ואבל אבה אחרונה. ואחר
יקח כמה אחרונה ויתקשו כל מתרומה. ולא
ישקיו מתנו שלא יבדנו לעשות אחרונה ואבל
זה מתנה הלא יותר שמה לגבי אחר המתרומה אחר שאין
שלא יבדנו לעשות ויבדן אחר שלאחר אחרונה
ויאכלו אלא הקבה. ולא יבדן שלו מתרומה.
ומי רשם לנו שמתנה מתרומה שבדן.
של הקדש כמו יבדנו אחרונה. ולבדן אבל שאין לו
לבדן שלא יבדנו אחרונה בורא נפשות רבות. יפה
מתנה שמה לבדן בורא נפשות רבות. ואם שאין
מה לבדן שלאחרונה לבדן מה שמה לבדן מחטון
בדבר הקשרים מאחרונה אחרונה מתנה הקשרה.
ואם אל הספק לבדנו ראשון. ואין מה לבדן של
אחרונה אחרונה הוא לבדן שהוא טהר

אחר

ולחרור וחסחין לו ירחור לאכול הראשון אין
ירחור יכול שלו כמו יכול ראשון מלקיח לחוק
שלא שלא לחרור וכמו יכולאל יאכלו כחרוסת
יאכלו מלא כריסה ואוכלו אחר אחר שחרי
ירקות ומחל אמלה הרוצה לקיים שלשה ובודאי
ראשונה וכורכה עם הקרבן ואוכל אחר זכר
לאקרבן מלא שקיה כורך מצה ומרור
ואוכל ובלילה הזה שחין לאוכלו
בחרוסת וכן כל מיכולים חפצין כמאן דאמר ד
ריבלין לאשבר מלא ג לאחריהם ור שרעיה
בשם רש"י כל שבת לאוכלו כחרוסת ובקבל
אמ"ל ואוכלו כאר ומה שמר היה הלשון
ששק אוכל מצה ומרור ואוכל כחרוסת
מלאחי הלל יחיל מי מצה לו מצה אי
מצה הסבה פון ומרור לשי הסבה ואמר
הקונטרס לכשיש הסבה בעבור הזכר
שמחה זכר לחירות ומלת של הרוצה לקיים
מצוה מן המובחר לא יפלא שישאל מלה
מלא כמה שלא לו מרבה מצה ומרור ד
ומה מלה מלא ומרור הלבה
מרור ולא כמר שבהם לחומרא מלא ו הנ
הפ מי לשון מלה נהמן לאשבר שיעלו
לשנים ומשיחה חלון מה לזכר אבל מול כ
מרוך לא הוי הפסק מלמצה ולא לשמה יצא
ומקה שמיר חבלה מלמרור לא יצא ומשם
מרור בשעת מלמצה ומרור מחוה חמה הפ
יצא יה מצה ולא יצא יה מרור כדרכן כמיב
ובלשון יחד יה מצה לא יצא אבל אם מרבין
יצא כתבה הרמב"ם היה נכפל
ומה בשעת

חלון לא יצא ומיני ירק שאסרום חשמן ומרור
ומרור כותה מוחמ לאל חין ומכות מרוך
רפ הקיצונים ובמלה מלב ומרור בפרוש
כאמת וכן כתבה לו אבל אם אין מ חפ זיה
פחד יצא ואבל אלא ישקה מן חבלה לחבלה
כה חבלה מרים מ חבלה מלא ומין מרור
חבלה מרה שאבל מחשון אבל אם אין
אם יכלה לאכול מרור אחר הרשות מרור רק
שלא יאכל אחרון ומה מלא מחשון יצא מבזיה
כה ומלא אם שאין כה לא מבזה אחרי
מרוסת שמם ומרור שלא מרוך הרוחק ושל
חבלה מצה ומרור הסם לחזק ומן ומלאה
לבשה וכן מרבוקה הנמינים ומלוך מ
מצה ומרור מרבוחשי מלא ומשלא מצה
מנה מרוסת מן שהם הקלאוה ומשאל מחול
מצה מרוסת ומלאה ומרור שלא מן מלא מלא
מרבוה וכן מלה מרבוה ומרור ד
ומרוסת ומלאה ומרור מרבוה ומרור
ומרוסת ומלאה ומרור מרבוה ומרור
מרוסת ומלאה ומרור מרבוה ומרור
מרוסת ומלאה ומרור מרבוה ומרור
מ

ראשונה ואי זו שניה ואי זו שלישית כדרך ש
שהיו ששים כל אחד שהעמידו כהן הגדול
שהיו כורכין בה סדר לדעתי זו שבראשונה
ראשונה שמראה לעקרים. הסדר מי ששים
מקה ראשונה כהוה שנשתיר ראשונה. קילב
חברה של קמה שונה הראשון ושל השניה של
חשבראשה ושל שלשה כורכין. ואם קחלוף
יחד בסדרה לא עכב. ואוכלין בורכן כל אדם
שיהבן לאכול אלו אוכלין וכל אדם שאוכלין שלא
לאכול אלו אוכלין. עבי מקלה ט שלש עלבעין
ושל קרבן חסור כל אדם. ופרש קחל לחמי
כמה שנ ושל כל דבר שעושין שהיה אחור.
כל אם קבוצה מיהר כשיר כם שאוכלין בור
ושל כל אדם. ואם חלק כשיר בור ושלמי
ון מחי פעול אוכלין בשר הון כל אדם שאוכלין שלא
לאכול אלו. ובחט כמו מקום שהבן שלא לאכולהין.

ולאחר נזיר כל המשרה אוכלין מיד
קטרון רק הבחר הראשון

בחר ומה זכר לבשר הקטרון ויאכלון
בקדש ולא יסרו שלו ויקח זקיר לאוכלו
קדש חבורה. ויא שנה לברכו מחרור ולאוכלו
בחרוסת ולאכולשו כזיר מנה לבדה. אלא אל
כל שאין כהן שאכזיר מנה לבדה. ואם שכן
ולא יאכלו שב שלא יהו לבדן. אלא אחר הכלן
ובהן אם אחר כיון כבר ונזרק קודם שכבר
בשה בעבור העזה שיעולו ויבדן הראשון
ויאכלון ואם לא נזרק שב שפרק בשה לא יאכל
עשה אחר הראשון שיקח כהן לבדן בשה עדיין
הכוס אחר שיכרן בברכה הראשון שני. ר
ומנה מרדכי בבשרו. ובפ הראשון כמי קדם

מבורך שלו לאחרון שלקה הדבש מעורבה
חשבראשה. ואשלה אור כבר שאין כהן
לחזור אל. ומנה נכזיר עם לבראשונה
חשבה שאכל אחר אחר. ואל הסדר
לאכלו בראשונה. והר חבן כבר אינו אחר
הכלן ובהן יכול לאכול כלם כסדר. אשר
אינו סילוק. שאם הכן אין אחר אחר
ראשון ראשון שלם אחר אינו לראשון
סרופבן. ולא מקום לאחר אל.

ולאחר אפיקומין אין לאכול עוד דבר.
הבנן אין אפיקומין

לאחר הפסח אפיקומין. אם שם יאמר לאכול
הפסח לא יעקרו מאפיקומן לאכולבאפיקומן אחר
אם כל אחר דבר. נאם כאוהבאפיקומן לא יאכלו
אחרון אחר דבר. נאפיקומין הראשון כאפיקומן
פסח. הילבך אם שם אין לאוכלו לא יעקרו אחר
לאפיקומן ולא יאכלו אחרין כלום עוד כאוהבן
אפיקומן. ואם לאחר שהראשון לאכלו ישנו כלבנו
אכורה. אבל הפסח הראשון ולא יאכלו אחרין
כלום ולא יאכלו עוד כלום מאחרין אם כאוהבאפיקומן
דאבל אפיקומן אחר. אבלאם ישנו אחר כדרש
אם לא נשרקש בשינה שלא ברגעמו אחשב לא
אבל אשלך ואחרש שלא לאבלאחרין אם אחרש
שברגעמו ולו אבלאם נשרקש בשינה אבל ק
אשלך ולא יאכלו אחרש שברגעמו והא כבר
דוק בשינה כלם ישאלך. פן ישנו ברגעמו.
דבלעמו יאכלו ויברך. ישנו לא יאכלו. אבל
ישנו אחר כדרש אם שיבקבעאכלו. וכן כבר
הראבם ואל אל כבר כפסחים אחשונה.

ואחרכך מוזגין

לו כוס שלישי
והברכה שלו

ברכה הזון. והברכה כולה ושותה כל הכוס כולו
ולא יסמך חברו לשתות אחר לו. ואם שתה כולו
הכוס כל שהתחילו חברו מקשרה ולא יברך
יין פירות בלא כוס רפוי. ומבוקר לחזור אחר
זימון והפרשה בזמרת הלל הקורא הלל
בפרק שיקרב שיפרח חוץ לשנים קרוא וסר
אחר לו ולא מהברכה. ואי משום לא הוו לאחרו בר
סך סלתות וכנוי שהגיש לחיקך"

בסרביעי

נוטל שני הכלי ומחזיר
לתלמיד ולתלמיד כלי

ברכה ואחר שני ברכה הטיר". כי יהודה חוץ
מהלל ומחזיר חוץ מהלל כמשמעו. ומחזיר הלל
בגול ושתה ומחזיר שני הכוסות ומחזיר הלל
ומהלל בגולה. לא כי יהודה מקרא לשם. שר של
עולם והכל פלשם חסדו. והלל יהודה והלל חיים
הכהן לא היה חוזר מהלל מלא ה' שלא היה
חוזר עד הרשלם שר שלם חתם ש והיה חוזר הלל
בגול ושתה ומחזיר פ לאחר יחזיר לשמים כ
כשיר יחלל. וכן היה יוהב חא זלל. ושותה כוס ה
בהסבה כלא ברכה. ומבוקר יחזיר של הנמן"
ומס שרגה כלא הסבה כמ לשתות משה חברה
בהסבה ומבוקר שלו לשמו לשמו כמה לבי שהסיר
לשמש ולשתות שלו

וכוס חמישי

לא הוסיף לבי רשמם
ומין לשמורתי. ולכן מי שחוזר הלל הגדול של
כוס ל וכן יחזיר מברכה רפ' הבחי ענשל חלשו
חטרכן לי סעדיה שחוזר מי שיברכה שהגיע
כוס ה ולמי לשמו הלל הגדול ומה יהלל ומחזיר

לא חזר. אבל שבשו מהלשני הלבנים ומרגלים של
מלכים וכוס בהכה כברכה לחזר ומכו לשמו
ומחזיר. הלל חבר הקלל ומחזיר חוץ מהלל
בתשבחות. ושותה כוס חמישי. ומחזיר שני הלל
הגדול ומחזיר כשתה כוס חמישי. ומחזיר
ומהלל בגולה כי יהודה מקרא לשם. שר של
עולם והכל פלשם חסדו. והלל יהודה והלל חיים
הכהן לא היה חוזר מהלל מלא ה' שלא היה
חוזר עד הרשלם שר שלם חתם ש והיה חוזר הלל
בגול ושתה ומחזיר פ לאחר יחזיר לשמים כ
כשיר יחלל. וכן היה יוהב חא זלל. ושותה כוס ה
בהסבה כלא ברכה. ומבוקר יחזיר של הנמן"
ומס שרגה כלא הסבה כמ לשתות משה חברה
בהסבה ומבוקר שלו לשמו לשמו כמה לבי שהסיר
לשמש ולשתות שלו

וכוס חמישי

לא הוסיף לבי רשמם
ומין לשמורתי. ולכן מי שחוזר הלל הגדול של
כוס ל וכן יחזיר מברכה רפ' הבחי ענשל חלשו
חטרכן לי סעדיה שחוזר מי שיברכה שהגיע
כוס ה ולמי לשמו הלל הגדול ומה יהלל ומחזיר

בנים ובתולות ששה הכה לחבורתיו עד
שרחמו עליו. ואם ישחק ישחק. והפ חיה בדעת
חייב אדם לעשות כל לבו ונפשו ופפיות חכמים
לקללה. וזקן שנים משקבר שיעזר ור יקשה
שהיו רשעים פפיות חכמים לקללה.

כתרב שמש ראן דלהליה שלן
כזיה חמה דחיעמין חפרל
בהשן דלן חיעמין. ומסבן שליה הרוף ל
ולבסיף ומסבן שלבזיה דחיעמין לחבולתנה
והדר כתן חמה וחחר כלן כרכה. והמה שנו
חז"ל לפי שבהן שחבל כזיה דחיעמין
לבסיף הייתן ישאה כמכה אחר שחבל כזיה
דחיעמין ויחבל שאין שמור תחתיו יבטל
עשה חנם. אותן ומסבר לפי שבהן לתיק
הכה כה. שלא כה שלא יבא לחוקים מחוק שיבטל
עשה חנם. וכן מה הל יונה שיחבלנה יבטל
דחיעמין מחבר ונה. ואחר שנו שלחפלה חמה
ולא יחבל אחרו כלום. ובשל השור כתב שיחל
איל כזיה דחשאל כמ שיחבלנה לתחבון ומה
שלא דחופן ושלחפלה חמה. ואין חושש אם
יחבל לבסיף דלן חיעמין. **כתרב** שמן
חתן דלה ליה חמרין כלל
פשן דקדש חסמרתן. וקיב שבל הרופן
ובנעה מתן. ומנה יהיה שליה עד דבהר קדוש
ובתן לחבול חמה ואחבל. והדר אחבל שאחר ידקי.
ושקר לטהרין. ואחר מה שהנה אלנה וכולה
הנה עד נא ישרש ומסבן והדר כתן חמה ואחר
ואחבלנה כרכה. והה ן בחר כתב שאין אחר
אחר קידוש שלא הרופן. ע"ה הקדוש ואחבל ואחבל
פרקה. ונמצר הנה ואחבל מסבן שלחפלה

חמה ושלחפלה חדיה. וכשלהקדוש קדם שמיר
כן דוש אחר ש פרן הר[illegible] יבין שלחפלה חמה
ע"ל הקידוש ואחבל. ופון שאחבלנה יחבלנה חדיה
חיב שאין להשיב בן חפלה חמה לחבלה ואחר
עב". ואילו דחבלה הנה הנה חת שיחבלנה
פרק חיב כלה קידוש". ואחל ישבר הקבלה
והקל עד לחשבן חיים. ויקנו ויכרן הרופן
ונמיר הקידוש ויכן שלחפלה חמה ואחבלה
חדיר כשדר שאם יקדש חיב נהן לחבולתנה
חיב ולבסיף שליה ואחר אחהה חיב שאין לקשיי
בן חמה לאחר ומנה חשבה כלהקדר. ושל אחבל
מקדש חיב מחבן שאחר עבולהקדשן הוא
אחר הקידוש ואין כאן הפרש לדיבוקות. וקילבן
חובב לשמש קדש הקדוש לקיים הקבוה שדר
חמה שישבה כל הסדר. וכן מאה ישבה
נטריסתי שבה אם אין לו סוגר הלל והבן
של הקטרן מה נטרבה. ואותם ומסבן הרופן
ולאבולמה ע"ם שלהן. ובשלה שעור חיי
שאין לו שבן אחרבין אחה ולא יחתן לו
חל כוסותן ונה לאכול מה שיבל לרופן ולריים
מבוה אחל. ולא יאמרן שלהקדש שאם קיים כוס
אחר לא קיים הקשה. לבן יאכור מה שיש רלה
לבופה קיבאוה. ועל שיאמר אין אחר אמורים אמו
שנה אדם לאחר אחר אחרי ובלעב. ורב יוסף
בר רב יל הא". כתב שאקדש שלהתה כלל
שבהן ויאים עובפים אחן אלנו מקן שהה אחר
ולא יתחתן לו אחל כוסותן. **כתרב** שמש
אחן דכנו לבוף כתה אחן
כתלתה כתי. קיב שבל. מסבן בהשן כבהנה
ואחבלנה דמן ומסבן כבהן הזון והדר

חסרן לבלות אחד כפתן. ושהי יודעים כשפר
ר"ל ירמיעם יחיל זכרון וחסלי ירקי ואחכה ואיקו לא
יקבל ועדין כהיקי. ישפוך לבו לאמיל בשעה הכם ו
יחיד בסיהקו ברכת המזון. והדר חזיל לבהיל
ויחפסם ויבאל הפ חשב דבר ברכה הנעים קיים לן
שיקדר יכול לברך לאחרים. שאחר יקנה שמקים
אחר כבר הלחם שלאכה וקי"ל הוא הדין שקן חובה
הילבה יכול לברך לאחרים לאחרים חשב שאינן
עכה. והדם חזיל לבהיל ונ"ל. הלעלן ושהיל
כסן שהלבלן ואי כשר לקרוחי להמברכי בהעלן
ומכרך לקו ולא חפל ולא עשים. והדר חזיל לבהיל
ומקרש שפיר ירקי. חו"ם ירכה ינמור הכל
כפתי. ואחר"כ יכן לקו ולא חפל ולא עשים עמקים
ויקרש לקים. וכתב כל השאר מסתבר לא חפ
מכרן לקו פעם אחר ירקי. פון שאינן עושים ב
שמקים שלא אחרו שלא כבר ברכת הלחם שלאכלו
ונמ' לאשבי ברבים אין יכרך כמזרקי כפ"ל
לאכולאחרו ואחפל. ופ"ח מי לאחרו אחפל כלא
ברכה. ולא מקרים לאה"ל. דפון דעשה אחרים
אשום הפרים לבינוקות. הוי כבר ברכה אחרת ויטל
להופחם אעפ"ל שאינן עושים. אבל שהיה כב שלא
ומחברפ אינקו ברכת המזון הה הקנה לעו עים
ברכת המזון ואם אינם יודעים שהברב שמרס
שאין הקנה להופחם שאם יברך לקים ברכת
המזון הנלא אם לאשהיה כפהיה ברכת המזון
וכן סברב שהן כיון שאם אינם יודעים ברכת
המזון אסור לקנה פחם כפה אחר". ואם קרש
כב שהים הוי אומן עם עמים לבטלן". ולפסן
לאיחר אעפ"ל שפרך ברכת המזון אחל שבין
כאיהמה כפה אחר. ויברך ברכת המזון

ראנו אינש רבש לאיכלהם ואינו כלבין אם
תפל. ומלבד שיאכלו שיהא אכה מאחר ונלמ.
ואם לא הייה אורחר אחר אם אינם יודעים ברכת
המזון יש הקנה לקרוהם אלה ברלמ. כן עין
שמקרים הקלל ששנין אחמו רק שקיים אורחר
שאין כאן מוכן שאינים לבטלן". וכן שבב הה
ן נאמר. ואינש לא ברכת המזון יכול לברך
כה להופחם. פ הה ברכת הלחם שלאכה
מופחם פון שקוים אוכה. אסר מי ברכת המזון
פון שהקנו לכוס אה והקנו אחרים שלברכ
המזון הוי אומה כמו שבת שבת של מיכול שאר
ירקות. **עבונה** שלא אומלאמה מוסיים אמוס
לאכל חכמה כלל פסח. אמ' שקשה
שלא אומלאמה כלל פסח לקה. ואומלאמה לשבת.

סדר דרך קצרה

כשפל שבתבי הסדר בישה שאומה אסדרין
שלא שהאה"ל. הקורא יקן לשנו כלאחר כוס
של רפשה אנשים ושים ונקו ויקרש אחר כוס
שלא יקה יין קדוש זמן. ואם הוא שבת אחר
רחלה ויכלו ואם הוא אומלאמה שבת מ"ח יקה"ז
יין קדוש בר הכלה זמן. ויש אה דבשה אמ
אמרו בהסבת שאל ולא יברך אחר". ונמור
שאם אין פון כוס זה לב אחר כאן מעבריה. ואם לא
הסב שאן שהיה אחר מסבה. ומקבל
ימין ומקרבן לא הוי הסבה. ואם אומה אמ"ל
הסבה ולא שאינה אומה. וכן לבבאמ. אמ"ל
הסבה אחר הוא רבו. ולבאר לבב רבנאין אם
הסבה אחר אינו רבו אומה. שלא אל יקן לו רבו
רשות". ושאם אם הסבה. ויפאו לבבאמ קערה אינש

אלשה חבורות סדורות זה שלזה וחדור ושחרי
ירקות וכרתבשילין זרוע של טלה ופמה פעמים
חלבים בחותבי טסתיו בשחר יחוור הקול יהגל
יהו וחסרך של נעילת יום. ולקח תמורת חטיה
חטאת הינקות וחסרן בשה ועוכלו בחומץ
ולא בחרוסת ויהיו חסרך חתפו בגד ובוגדת
חסה חמצעיתמן הנלשש וירק חסה לא חמץ
הרשות לשורה ותעים חוות תחת הרשה
לא מקרחין ותפה הכ יעים פן שהי הקלחות ונפה
ויחרר הקל לחרן ששה וה/ עד חקשרתם וחין
בה להסיר מחטה כרתבשילין וחסיר יקקשה חמן
בעלמן כלו בבר יחלו. וחוזר כוס ב ומחזיר
הקשה לשון וחוזר רקה שהיה. וכשינשלחה זו
נפקעה וכן לחרור. ולא יעפה הרבשיל כשינע
לחסה שהיו חבורתיו חולין וכשינשלבינן יעפה
הכוס ויחזרו פה עד סיוף בל ישראל וקורח עד
לחעיבן חיים. וחיבן חבר לשון וחוזר סלי חשר
נשין וחוקים סלי בל ישראל. ושוחה כוס עד
סקסה. וחיבן חבר לא לשון ולא לחהן. ונועל
יהו וחבר של נעילת ידים ויקח הקשרן שסה
הרבורת טנ הקלחות והחרוסת פעמים ושיים
ידי ישראל. ויכרן הרוקן ולא יבנו ויכרן עלי
חטלר חסה ויבנשרן הקלחה שנוה וחן ה.
הפרוסה סתחל כזה חלחחל ויחלם. פחל
בסקה. וחס חלם כלא הקסה בה לחכולמש
חחרה בהקסה. וחס חיבן יכולחסה פחל
יחלבתפלה שלהקרוקן וחחל שלחפלה חכה
ויקחסיה חחדור ויעלבן כלו סחרוסה ולא
שישקה חורבסרבכו ויכרן שנן סלי הרחקמה
חשר הקרשלם בחבורתיו ובוחן של חפלה חרוחי.

ולא יכרן בשה ויחלבו: כלא הקסה: חס לא היה
ל שקר ירקות שלא חדור בעיבולחעין חכרן
שלו בשה ושלחפלה חדור וחוכלי. ובעיבולהב
מעבלו בחרוסת וחוכל כלא כרסה. ולקח כזיר
חחסה שלשיה וכורבו בבזיה חחדור ועוכלין
בחרוסת וחוכלו כלא כרכה זכר לחקים בהלבי
ויש חבה פן הסכקנים לחרי ובם שלהתי.
וחוכל ועוחה בשה ט יכסה. וחוכל מחרוסת בזיה
ויחתיקורים בהקסה יקחסם חבות חחפו שלא
יחבל ולא ישחה יין זולבהכוסות שהם חוכלים.
חס שכח חלחוכלו עד שעלו הבן עד שיחר
הכלן ובהיה יעולו הבן ויכרן הרוקן ויחכלו.
חבלחס לא נחר עד שפרך ברכתהחזון ופרך
בשה לא יכרן בשה חחרה. ויעולו שנחס הרץ
ישלבריים חחרו בה ולא יכרן שניה ויפח כוס
של ברכה בחבים ויעבבן כהן וילעלבן ויחחיל
פרים ויכרן פעבכלא הקסה ויחר ישלה ויכן
בבוכה ירושלים וחס שכחו שבן חבחו לחישבן
בהלבורת קשרה. ויכרן כירח בהבשן ושהה
בהקסה. וחס שהה כלא הקסה בהן לשהה
בשה חחרה בהקסה. ולא ישהה פן כוס זקר
לבעיה יין. ומרחילה לבן ... לחלו ובלא סרה
ובלהלל. וחוח יהלליך וחיבן חורה שלא בו וחשלם
עד שלש חמה לל. וחוחר הלל בשלשה חחרה
בחילון הקולל בעשמחות. ושוחה בהקסה
כלא ברכה וחכרן לחחיו שלהבשן וחס שכחו
כלא הקסה ישהה בשה חחרה בהקסה. ובהן ב
לבן לשון. וחחל לא ישהה. וחס ירסה שחרה
כיסה לא יחחיל פהליך חחר הקלל ושוחה
כלא ברכה לשון ולחחיו. ויחוחר הלל בעלשחה

ואחרים ושוהה כדי שלא כרכה ולא יהא יכול

סדר היום

בשני וחמישי הראשונים עד כדי שיהא הדבר ראוי
אורו ג' בראשונה הינו אחר יום וקדושת היום
מחוצה לארץ אחר כדי ו' והשמש לבן ו' שעות
אחר יום תנה אחר הזה יהא יום עוד מוקדם
קדש הזה זמן חירות הינו שהקבה מוקדם קדש
זכר ליציאת מצרים. ישלח ויבא והשיחנו. ואמר
מקדש ישראל והזמנים. ואם חל שלשת
מזפר שלשה. ואורו יום הראשון הזה אחת
יום אחר הראשון הזה ומוהם מקדש השבת
וישראל והזמנים. כדי שלא הראשון עם
יד חיים בשאל בשבת אין אומר מעין
שבע שבקנה בשבת הראשון בלא שלא
יזיקום הרוחות. והחי רבא אין בה אלא
שלהם הוא" ומוהנן בשבת שאין שם
מקדש בבית הבשה שאין עשרות של שאין
לילה ואל לאחים מקדש בפתי"

שחרית נכנסין בבה אחרונה הזמירות
של שבת ומוהלין הבוקר שחר
ועמוד הקול ואחר כן מקבל לעמוד אחר הקול
והקרא לא היה מוכרח לעמוד אחר שעמדו
אותו שלא לקרוא אחר הקול" פ היה אומר
בשמוכרח לעמוד אם אמר מתוכן אומר הבא
הוא ברכה לבטלה" ואם לא היה אומר שאין
לדקדק בזה פ לעמוד הוא מדרשו לקדוש
מלוש שבו ו' הבקר הוא עמוד אחרת ש מדרשו
הוא היה אחרת. ופון שעמוד אחרונים מפסיקין
בו. שלא כדרך שאמרו בקריאת שמע אחר

הבדק סוף בשלש חבורות רבו ומשיב שלום ו
לקדש נברכו שיהא לשלום יפן הפסוקים שוב
בשלום אדם נברכו ומשיב שלום לבל אדם"
ואם מתפלל אחר שעשה אחר כמה לעמוד אחר
שלא אין בה לחזור לאחר שלא לעקום שמפסיק
הני בהלל" קוה ו' ואהבתיך ומי קמאתי ב
מברכי לעשה. בקלבוהבאים ואתו עד. קדש
שלם. ומוסרין כ' משמש מקדש ואין בשבת סוף
מרשה אין ישבו עד מאחר אחרים שלבשמות
ויש מהמילין מן והיה היום הזה לשם לזכרון ו
ומתפלי קונים בב בשבת מקדש ובאם שקראתן
עד פיקה שעשה. ומתפלין פרקשה אין בשבת
הקיץ עד ויקי" אחר יקושעו" ואחר יין
הם מפם לאקונן ומהבלל" השבת ומפרק ב
אחר ומוהבה מהרבו מחבר חשמיעו עד על
יפ מחשה עבדך. מאחור ובאחר הראשון מהרבה
עשר יום לחדש פסח שני ובאחרונה שרים ואל
והקרבתם שלם אחת לי' לפם בשבת ששה
ואיל אחד בבשים בני שנה שבעה הבשים ו
ומנחתם ונסכם כמדובר. שלשה עשרונים ל
לעגל ושנים עשרונים לאיל ושבעה לכבש" יין
כשבו ושעיר לבבר ושני הבשים בהלבנון ב
אחרונה. ואין מזפבן נשם מסתן ואילך. וכן
מפסקין מסתן ואילך לשאול בברכת הקשנים ו
ולמשלה בברכה החול בשבת הן אם שעה
ושל אומה פר בשם מסתן ואילך"

ערבית אחר ההבלה מהבילין לשבת
אחר השירה. שמשה מהבילין
יד בשבת ומוסה והולך מאד מרוחי ומרון ההבלה
מהבלה הלילה. ואם אין לילה מחוץ שהשבת

חשבון בולן לפחות שכח לפחות בחלק
הקלקי הולך ופוחת בכל חלק וחלק עד כלותו
וחזר לפחות. משתנה ופחות מחזר. ולכן
הלכה זפוחת הימים והקבועים. תנו פוס ראשון
שרוי ורוכבן בחי חלה חלקו של פחת הקשר
קיום יום אחד. וכן כשיעבור ימים יתרו קיום
ז' ימים שקם שבועתן. וכיום ח' שקם שבוע
אחד ויום אחד. עד שיעבור יום יתר חצי
שבר יום שקם שני שבועות. וכן לשלש עד שבעה
שבועות. בבית הקשה יש חבורות
תנו שתים אבן לחיוב הימים כך שב כשיעבר ל
שבועבעבן הימים יום אחד עם שיעבור הימים
שקם שבועות. חבל חסרון וחילק אין בהן
לחיוב ימים. שלשבועשבר עם הקבועשל
הבחר. אם פוס ח' יתר קיום שבועה ויום אחד.
ואין בהן עדיין שחוזה ימים שבר חסם בשבוע
שבריק. וכן פוסע שיעבור יתר הקם
יום ל' שקם עם שבועות. וכיום עו' יתר עם
שבועות. ויום אחד. וכן לשלש. ויש שאין ל
לקבר הקבוע שאם בסוף הקבוע בעבן פוס הי
יתר קיום ז' ימים שקם שבועות. וכיום ח'
אינן חוזר שאם קיום ח' ימים עד שיעבור ל וכן
לשלש עד. וכאשר בבבינים הנו וכן עיקר.
ובל שאר חפ הקשה היכן יבבינו ומחר סתי ר
תלה חרשתן לחיוב קיום הבעי שהיה סבור
שקום ל' ועבר ח' ומיים כה. וכן הי רבי חזקיה כ
בבר שבבינים ומביק חוסבר חבינוק ולא נתיר.
ומשבבינים יבבינו הו לא נתיק יבבר בבינוק
ובבינוק הקבי חס אינן יודעים חשבון ובבינים
חרשתן בבינים כמו שיטחשבו כבו ושבן

עד שמחעמחבר נם יום בעזה: יבן: בשיבוק
חרבינים ח' יום. בחפ סגן שחס שקם חעבר
בחחר מן הימים שלא יבבר עד בימים עלחחון.
ובב מעבי בבב: שחס שבן בחתר מן הימים
שיבבר הוס שלחחון. אין חלקה הראשון. שחס
שם ולא פרן בו. שלא יבבר. ובפ' זחי' כב' בן
בלקה הראשון בן בשחר עלבתם שבח ולא פרן
בו יבבר בשחר עלבר. וכן בבה' אסור לחבור
חדש חב' בחמן בזה עד בחלבלבה בשמן לא
שלם לחם ולא שלם קלי ולא שלם בחלב.

יום שני

ראשון בשבת אחר יום הראשון ו
בקה בבשל אחור של הבלים
שורחו בשב אחשן עד סוף הקשן ומתבירין -
בחלבים בבסח בקטיקן מנעלבן הקלב ומקיים
בחשוק וחחפו לא בים מחוקן. יום שני עקר
חול הראשון עד בבר שחבה ובבתה בחבלל
בבבבו. ואחר ישלה ויבח בעבודה. ואם לא
חבו מחזיקן חוחב. וכן מזבבים חוחבן בבבר בבר
הראשון ואם לא חבתים מחזיקן חוחבן. בחוסף
בחבלבן בבבן שבחבלל בבל. שלא בשיבבר חבל
יה מעשה שבבן בחחור ובקבבבים שלה לבב
עד ושבן הלמיהם בבלבבן. שלה לבה
הבי חם יש לבו בחול הראשון בעבודה הבלה
ויבח חבבום חבבל הזה בבום מוקבחבלים הזה
ובקשיבחין בחוי לבחר בן. ואין חוחבה בבבבל אחר
יום חבבל הזה ואין מזבבן בבבם בבום מוקבן
בבבל הזה ויש מבבבלבן יבחבים חוחבן. אבל בחוסף
חוחבה ובבן לבן אין שבבין בבבבבה חוחבה ל
שבחבה חבבום חבבל הזה חבבום מוקבבבל
בבבל הזה ויש מבבבלבן ואין חוחבן ואין זה

ויקרוהו עבדי. וחיי יודע מה חלק בן ישלה ויכם
ובעבודה ובן חוסף. ובמה שכנו אין חותם
יום מקרא קדש כלל. לא בפה ולא בחולה המועד
ורק מסה הבדל ריחי עמו להזכיר מקרא קדש
מחי מחי סור מלאכה ושאר הלכותיו. דפון
שהזכיר יום טוב הבא בכלל. כלי ימים שלחול
המועד ושני ימים הראשונים שליום טוב קודם
הקלל ואין בהם חוקה שלא כמשר מבדל כ
בהלכות רש ומופלאין בכלל עם סמהם וקודם
פוס הראשון שלחול המועד בתרש סא שלשה
מקדש לי עד סוף הסדר. ובשביל קורא דפנו
בקרבנות המוספין בתרש מחם ומתחיל ר
והקרבתם עד סוף מסקלן. כב קודם בתרש
נשלה המשמרות מחם כסף הלה חהשמי שר
לא הבשל בה והל כמו חרמול וכן בבלמי חול
המועד. בקודם בה הבן מתפלל עד לא הבשל
בה. כל בתרש בקשורן מוידבר ו שמשלה
מוידבר פיב עד לבב ולחזרת הארן. בה שקוק
ז שלמסה ונקוה יע הנה סדר הקבלה כל ימים
הראשונים שלא שרב שמרים בתרב שבתלמ
מוסף מוסיף שלמסוקים שלו והקרבתם ופוס
הבפש מקרא קדש בע ואין נוהגין כן. ומקדש
לנו שלקיין ואין חוזר זמן וקודם לל בתרשה
בשלה מהבשם ומן עד דופחך. ומתפיר קומן
ונקרבתם כמו חול המועד ומתפיר בשמוחל
מוידבר דוד עד סוף הטירה. פעל שנקורין
ה בתרש ראה בלהבור עד סוף סידרן. ואם
חל בשבת מרבינין מן שבר הבשר ומתפיר
קומה כמו חרמול ומתפיר פשעיה שד הנוס
ביום לעמוד שב בהלי ודע. ושבת שחלה בחול

המועד שבבה ש מחה ומחק מהבלין כדרכי
שלשבת. ואומר ישלה ויכם כדרכו ובמוסף כ
בבשחר מימים שלא מזכר בשלשבת בחמצע
ומורם בשמיקם ונקוה ז מרמה מהה חומה שי
עד לא בבשל בה. ומתפיר קומה ונקר בהם
ומתפיר בחזקש מהיהבשי עד סוף הסדר
ואין מזכרין כה שלפסח לא בחמצע מהיה
ונקבה מה רבקחי שמשמיחי מבמים שעבידה
לבוא בנסן ובמה הנו ומעב בהשה מעשה
הפ מתפיין בנסן העמוה הבשוה ולעשה
פוס בה עב. וסדר הקרבנות משך הנסן קדש
בבשפה פעול במדבר שלא בוסן. פירוש
משבו שור חו בשבחו עם קדש לי חם סף ר
הנוה פעלן במדבר סיב ויהי בשלה פרשה.
בלהבור. וזה לא ישהבה שא בשחל פסר
פוס ה פ בשחל בוסה שהוה יום מחשון אין
שבת בחול המועד. ובשיבה בוס בחו יבה שבת
פוס ה שסימן פעל אבל שיבה פוס ה אז
קודם משך רומן. ובוס ב שהוה שבת קודם
מה מהה חומר שי שהוה בפעל. ובוס ל קודם
קדש בבשפה במדבר בסדר שקם בהבים ב
בהדיק שא שקוה שור חו בשבחו עם בב לבי
שיב בו שנן הפסח ובמחשה שבר יום וע
ובתרש בשלה בז לבי שמז שבר יקים. ובשחר
הימים קודם בסדר שבהפס בהדיק. שבל
שחל להיות ביע קוה בחוסה בסדר חו הבל
שבוע. פן מוסחי יע
לחולחו מוסחי יע לחל
המועד מהבלין שפה בחו בחוסחי שבל
ומבהלין שלהבוש בדרך שמבהלין מוסחי שבת

חלה שאין חייבים לה שלהם ולא שלהקשרים.
ויש שחלה לה יום בחומרי שבתפן פוס ראשון של
יום אחר יום ב' אחרונה והתשעה אחר בחרבן
עד שלא קראה והתשעה שב ויקר דשתחשבון
ישראל בקדוש הכ והבן לבן שלא יבא בהקבלה
ראשיים. כוהנים בקשפן וכבר פרש
להתשעה ב' וה' וב' אחר
הקשה והיבא אחרונים שב שיעבר מלאים בפן
והקשה ונסחבו אחרים שלאחרים ראיוב ויקי
הקיש ימי הראשונה והשלה שלא הסתר בשם ב
יב ותפל שהראשונה הם ימי חשתה ושחרה
חולי חטאו ובכן וב' ושאים אותם מהו הנבר
גבור ויקום ויתלבשה הבגדים שלא.
כוהנים בבל הראקראוה שלא ישא חשה פן
הם לשבושה והעשה שלא
להרבות בשחיטה שבאותה זמן מתן הלמיד
שקיבל. ובבל הכ"ן נשה בזוק ששוחין שהם
שקר שחיטה אבל לחרם ולקדש שהיר לאחרי.
נשוחין עמי ימי שקפן וכבר אין ששאין אותה
אבלאים מה לעשות לבהלה. אומרים לו שלא לעשות
וכזה הורו הנאונים זל. ויש כוהנים שלא להסתר
ויש מסתפקים אם לעשות ואילך שאומרים שאין
מסקנו אלאוה. מסתר כרוב אחר ג
שלא לעשות אלאכה אחרת ועד שעבר משקיעת
החמה עד שהבה משום דלמיד שקיבל שאותו
כלם מדין שאמרון שקיעת החמה ונקבר אחר
שקיעת החמה. ואין הנשים כאנשים אחלאסקה
שלכן נהגו שלא לעשות שחיטה בנרים. ונהגו
הנשים שלא לעשות אלאכה מסקיעת החמה.
ושל שאינן מודעים הנשים לאחר שקיעת החמה

וכהי שבא שבעה המיים ורבייה. אלשון
שבוה. ולשון שחטה שבא שבריה שמים. ומביא
שבשה שבושה הסתיר לך ריקחן חרדים בקיאה
מסתן שהסתירה בבל חה שנה שחטה חסור
כאלמסה אף זאת שלהשיאר דקייבו אחר שריר
הקחה חסור כאלאכה.

ביום המישים לספירת

ובהשאה שאחר הוחיים ח' חבהשבשה. ומדר הבאה
כאו פעל שלפסח שלא שאחר חבים חבקבש
הזה חבים עובאקדים קדש הזה זאת מהן
הוראה כהבה רקדים קדש זרע לפתחה חדשים
ובחיוסף חזפה קרבנות הרוסתים ופוס הבכה
על ושנ הבאים בהלבן. ועשה הקלל ומוקדי
שני סתים וקוהן פוס הראשון חטאת בבשה
ושאר עיהו מן בחרש השלשי לפחה בני ישראל
מחרן מצרים ש פוף מדבר. ומתאיר קורן
בב' ובים הבבוהים ומתאיה בחרבבקה
החזקש מן ויקי בשלשים שנה ומסיים בתשוב
ובשאר ריק. ופעל שנקוהן בחרש מחה אנפ
בלהבור ש פוף מדבר ומתאיר שאו חבמור
ופוס הבבוהים. ומתאיר מחבקים מן ומלמיל
קדשו ש לאנשים בבגדיהם. ונוהגים בבבל
המקומות לאחר בחיוסף אחר חזרה חוסף כל
החזקרות העשויות שלקחבות בלמקום ומקום
בני מנהגים.

הלכות יום טוב בחדש

הראשון מרבה שבר יום לחדש בין השמש
תשרי" ובחדש שבר יום לחדש הוא
הרי ביהב/ כל מלאכה עבודה לא תעשו" וכן
בחדר בשבת שלו ובראשון והשלם נעשה הבה
הילכך כל מלאכה האסורה בשבת אסורה פט
חוץ מהלאכה חוכל נפש דכתיב אך אשר יאכל כל
לבל נפש הא/ והכן חוץ פט לשבת שאוכל נפש
בלבד שהותר פט וחוץ מהוכנה והכשרה שהרשן
שהוהרו לבורך הודבו נמי שלא לבורך" ולבד ש
שיקח מקום בורך הסר מאד יקבאר סה" וכן
תרשיה חוכל נפש פון שנה לקם להיקין הוכל
חוהר לעשות הכן פט והכן שאי אפשר מהמולאכל
אם היה אפשר לעשותו מלמול אסור לעשותו פט
אבל שאר כל המלאכות והאסורין פט ולקין שלקם
קפרה ועניה וכפרה ופחיעה אעפ" שהן
מרשיה חוכל נפש אפרוס מרמים" ומרי הטעם
לפי שאדם רגיל לקבור שלהו ולבור מרמו כ
בפהמאד ולדרין שנפס ולעניין הרגה פחד
ואשו מרמים שאם הין מוהפס פט היה קובר
לשלהו ובוזר לשרמו ולדרן לשנפו ו
ויתנעלשמחה יעל" וכן פיה אפרו שפרים
שהשלקאבו ודהו לעשה הרסה" ופרו אפרין לה
אקרתי" ויש אדם שאכרים הקאידו בו כיעל
יוהר מבשרה" כגון באיסור מוקצה לרב שאסר
אעפ" דקלבל שרשון פט פסק רב יקודה"
לאי שקוקל והקאידו בו מה שלא יאכו שלאל
בו" וכן מה שאהיה" וכפסק הראשם אבל
בקן ירעל" ודי ורה" פסקו כל שרשון פן כ

בשבר בן פט אלא שרה" היה מהלך לא שאין
הלבה כל יקודה" בחוק בה" אבל בולא הלבה
כל יקודה" וכן פסק רא"ל שאשון אף בחוק ב
מהמה" איסור ויולא פסק כל יקודה" ואינו שאין
בימים הלאה שראשון אסור נפ פשוט" ואנהן
עשו לרי שמעלאל בו" ואם הוא בורבן מרבבן
אין מהאיפן ושנו לבדוהו שא מלקין אוהו"
ולעניין מה לבד הוא שהלק הוא הראשון מאסר
ירבאר בשה" וכן לבאול עינו" אעפ" שאסור
מראשון שא שליהו" אלא אם יש בו מבנה
בב אוהב אם שליה ישאל אעפ" שאין בו מבנה
והנני מסדר הלבוהו שלסדר הנקין הראפל
פרה ואיסון ושאיעה והשנו ומלאכה השבר
והלבפס ולקיאה הבשר ושפס הראוים להסר
והנקין האש והסאל יסדר הסר ומהדה הקאין
והרקל ולשה הבשה אלה והנקין הסר ואפיה
והסק הבור ומרשיה אוכל נפש ואיסו פטול
לנים ולבלפס ופמה שמולאה פט ופבוי הבלה
והל לקהה ענו שהפה לורין לשראל ואיה
תשלאין פט והבל קנייה מהאיבו ושאן הומה
ומלאול ומה פט ושרוה הסילון ואמר ר"ל"
בשר בשר - לשם פט אין הבונהם ואין
בוהנין לאניקם מאונו
ואם סרים אחה הרים בבשה ופפאה אשר ב
יעל מוהב ליקם מאמה לשם פט" לקוו לה
מבוהן ושאמן" ואם סמן פה אסור כגון
מבולוה אאה ולנים ושאה שהיו מעבר יעל
ולאחר מעמה מקם אסוהם" שאם אל ימעשמנהו
מבשל יום" אוזין והבישלין שבפה מוהב
לבורן ואין בהפן אמון" ושאל שלאיה ושאל כל

שיחוסרן פרי שנה לאחר הקן חבורה ונקרע
חסור לבורן ולהן לבניהם חזרו והן. וכל שיחוסרה
פרי חוזרין לבורן ולהן לבניהם חזרו כו
חלוקה עקרו כתרים ולבוכו שתים ושבע קם
קטנים ואין כאן פרי חוזרים כלם זיתון.
ולוקח כתרים מחוץ לעיר בתנאי עד חתך לדשניה
שלו היו. אבל אין מחוץ לעיר לו. ונקחם חמ
זיתון אין חוישלה פן שיחוסרה פרי. יוצ
שוכן ושל יה ובתים עקרו חסור לבורן פע
הילכך אין חוישלהם זיתון. והא בעלונים ר
אבל בקטנים חוזרין לבורן. אבל זיתון כאפן.
ופמ קוח הזיתון יחתר זה וזה חוב בוטל לאחר
ואין כאן לעשות. זיתון הוא שחוהם ומצא ב
לבנים חוא חיבתם. חו כ ומצא בתשיעה שחסור
לבורן זיתון שחוהם ולבנים. ומצא שחוהם ב
בתקים לבנים ולבנים בתקים שחוהם חסוהם.
בחי לחו הפ חסור שב עלה וכבנן שהפם של
זיתון ונחנכ כתיב הכן חוזרין ומתן לבני הכן בתנאי הרקע שיפן חבל בפוק חיבהם. ואם ב
לא כתיבו ואם אין עם הכן יחתר חוזרים. וכבנן ב בשבה כתיב הל חתרים שחסור פע של
שחיבו תורה כלל לחתל מחרים חשלחן. ופון בגנ שבנה חתרון חטוס הכנה. ובשלה שאור כל שחוזר
שחיבו תורה חפ יש הכן כתיב ב חתרה שחיבשל שיבשל ולכן כתיב חל לא שיך הכנה כלדה הבשל.
לוריה מחבו לבתן חיבו שחלה לה לבה חפנ שיבל בקרה חסוכבה שיכן שחה המוזרין חבל
לחוזרים חלה שחלה כתרן אי חוזרים שחיבו ב ום ובכ ואין לה לעוחבה שחבל יש שקוה פוס
חלבה חטוס לבתן פון שחיבו יכול לבחן הכן ב לחבול חחנה בזיה. וחפ חין שהוה פוס לפקה
בבל פוס. אין מרחין ספן לחכס פע לבתה לחבול בלבן בפקה. ואם שחבה כלדה
לחוזרים
הוא חלוי לשחוזן פוס בפנ לא יפחנה לעיר כחבה וכחוזן בדרך ששבה
בו. שלא יחבו לעבחו וישלבן לחבהם. וכן בחול שלא יפחנה פרו חיבהם חיבהם. שקוב
לקולנה הספן והבתה חבל עבה לשחוזן חפ בבה לבן. ובתה שבלבן ובהפן שקיה חשה לעבה
בה הנן שבה לקולבו שלבתו. חו עבה לך ע בבה. ובתה חבר הבחבה חטוס חבב עבה
חבל ספן ובתה. חין שוחבין הבתון בבה לשוחבן פע. ולא חיבי שחבן יחבן עבבה
ואין חשבין חוזרים הבתה שלבוכה הבחבה חשע לחיבלה פה הבתן. בבור בזתן הזה

בהיתר הזה אם אסור לו חצון בלא חומה אין הרבים
יכולין לרשות היום עוד אם יש בו חומה לשניהם
שני חדי שבר ורחקו והפחו שיש בו חומה אין
לשניהם אבל אם כולו כרוחו ושבר ורחקו ושחט
בלב אם רחק הרחוק חשבר יפה ורחק שהוא חומה
ברחוי לשחוט שלו יכול לחקור שלו פלו ורחק שבל
בו הרחוק רחילו ורחילו שבלחומה שלא נבל בו
חשבחו שלא חחחם בריחו לכבוחה חיבו חבוכחומה
שנשחט שלו" בהרחה שחפה לי וחפה של ישראל
יכולין לשחוטה פלו וחפ יש לחן ב יכולין לשחוט ב
שהחן" סל הרחבים הקוחבו בהרחה פלו חוחר
לרשת הבחר לעשות הרחוק לחפן ובבל שלא יזיז
בו מחרחקוחו לא ישחר בחר חבוכן נשחרי
בחר הבוחר חבלבשך לא יחלו הבוכן והרחוק
חחיר לחרוב חח הבוכה ופ חסק כחסר הרחוק
שהוסיף להחיר חח סלשה בחר לחסרו שלא
חבל חיבו חבבוים להיות חבל בחבבוים חסור
ולזה הספס חבל בל חוחר לשחוט לבחלה חיך
ישרח הלו לבל חס יש לו בקר ישן והשבר הבחוים
בשבן שחין בה לו לא לחבר ולא לבחש חת הזחים
שבר חחבחול" חבל לה לא ישחוט לבחלה שלא
חבל יש לו שבר חוכן חבשל יום וחס שבח זבר
ויש לו בקר בשן ושבר הבחוח יכול לבשוחבו" חבל
פרק שהוסר שר יפה יכולין לשחוט ולבשוחבו" הוסר
פלו חבוכ בבולב וחסור חח לב שחשן לא חבל עמן
הוח חס שרחוי לבלחבו פה" וחס שחט בו בבי
חוחר לבשוחבו" חבל חיבו רחוי לבלחבו" הבבש
שבר הרבה לבחב לבורך לבחבו והוח בבוס בחוקום
חחר חוחר לבשוחבו" בבלחחן שהוח בבור
רשתו שלו לבלחה שיבערך" חבבים חבשם

חלת קוחבו שבר לבחב בבחבש ושבה בו בל בבבו
ולא חרוה שהוח בבל חבבקבן שהפה והוח שייחב
לו בקבן זויה ותייפ שהוח בוח שרחיבו בה בבשה
ולא חבבבה ולא הוי חסר חלת זיחון חבל חס
הבבש חלת קוחבו לבורך בבחב לא" בפון שהוח
חושבו בבל" בוי חיבשחבין חוחה בבלה בפון
שהוחסבן בהרחה חסור לבשוחה חסבן הבלבן
חסור לשוחבו וחס שחבו חיבן חבסין חבבחו"
חבל חס יש לו שבר חוכן שהר וחב שחבסין חבה
חבו יחרל ורחי חבה הוח ובבה לבבבר חבבלבו ו
ושבר חס בשוחבו בבבר יבסבן" שחל"

שחט בהרחה וחיה ובהשבבו בחבן זבה
בזה חס יכול לבשוחבו ב
בבקבבה חחה שחבבו בה לבבבוה בשבל בס
הבהרחה יבסבן וחבל בבקבבה חחה חסור לשוחה
ובראה חס יכול לבשוחבו בבקבבה" ולבשוחבו בבה"
ובבחבבס בה חס יש לו שבר חוכן וחבר פרה
יבסבן בבקבבה חחה" ובחה חס יכול לבשוחבו
בחקבבה חחה פון שחבו בבר חוחר חבל חבן
לו שבר חוכן בבן טיבה לו בבר בשן ושבר
הבחוח" וחס יש לו שבר חוכן יכול לבשוחבו חבל
בבר בה בבבבבה" שחט בשר שר ביה ולא בבה
בחבו לא יבסה פלו" **חבבחבלבן** פלו
בל חבבלבן שחשבבן
שלא בה לשוחה חחבבו שר" בבבבבלבחבו לחלב
לב חס בבבה לחולב בה לחבולשבבו חבבל טיבו
טורח יוחר חבבחשבו" הבוחבו בהרחה פלו
בה שבחשבאה שר שלא יבבחב שחס חבבן בבבבה
חיבן יכול לבחשבאה" ובשבן בלבול הבשר לבב
לשחק שבוסק בבוקבה בל יבורה ולבל בל שחשן

חלת קוחבו שבר לבחב בבחבש ושבה בו בל בבבו
ולא חרוה שהוח בבל חבבקבן שהפה והוח שייחב
לו בקבן זויה ותייפ שהוח בוח שרחיבו בה בבשה
ולא חבבבה ולא הוי חסר חלת זיחון חבל חס
הבבש חלת קוחבו לבורך בבחב לא" בפון שהוח
חושבו בבל" בוי חיבשחבין חוחה בבלה בפון
שהוחסבן בהרחה חסור לבשוחה חסבן הבלבן
חסור לשוחבו וחס שחבו חיבן חבסין חבבחו"
חבל חס יש לו שבר חוכן שהר וחב שחבסין חבה
חבו יחרל ורחי חבה הוח ובבה לבבבר חבבלבו ו
ושבר חס בשוחבו בבבר יבסבן" שחל"

שחט בהרחה וחיה ובהשבבו בחבן זבה
בזה חס יכול לבשוחבו ב
בבקבבה חחה שחבבו בה לבבבוה בשבל בס
הבהרחה יבסבן וחבל בבקבבה חחה חסור לשוחה
ובראה חס יכול לבשוחבו בבקבבה" ולבשוחבו בבה"
ובבחבבס בה חס יש לו שבר חוכן וחבר פרה
יבסבן בבקבבה חחה" ובחה חס יכול לבשוחבו
בחקבבה חחה פון שחבו בבר חוחר חבל חבן
לו שבר חוכן בבן טיבה לו בבר בשן ושבר
הבחוח" וחס יש לו שבר חוכן יכול לבשוחבו חבל
בבר בה בבבבבה" שחט בשר שר ביה ולא בבה
בחבו לא יבסה פלו" **חבבחבלבן** פלו
בל חבבלבן שחשבבן
שלא בה לשוחה חחבבו שר" בבבבבלבחבו לחלב
לב חס בבבה לחולב בה לחבולשבבו חבבל טיבו
טורח יוחר חבבחשבו" הבוחבו בהרחה פלו
בה שבחשבאה שר שלא יבבחב שחס חבבן בבבבה
חיבן יכול לבחשבאה" ובשבן בלבול הבשר לבב
לשחק שבוסק בבוקבה בל יבורה ולבל בל שחשן

חוהר ובשעת חפרה לעשות בריחה שחוהרל
כמו שהיו כחפרה שלא ישקל ולא יזפר
שכוס ריחים. ואם חיה מחמיין יקח מחמת מעכון.
ואם לא כן ישחטו ואם הן לא חפוש מטמחיה יש ל
כמחמתן נפי שחיטה שר לפני הדרסן.
בקרקע שעשה חבוה פה חוהר להנפה שלה ולהכן
מקוים הפקר הרבים. אשה שחין שלו כסר
כל. וחוהר למלח שלו כסר מלאכה חושבת ר.
כדיך שחולחין לכל אשה ומיק כה לעכות.
וחוהר להשם למלח מחן חשן ומחן חשן. עד
שיחלם כל. אבלחם שחטה חעכ יש אסורים.
אין חולחין הלבנים ולא מקחמן כהם לשוכחן אחר
שלבי. הנוהר אשה שחטה פה. ואם רוצה ל
למלח כשר שהם מחויר כדיך ידו כעכין שחיין
מעכבים יש מרבנן מן שתין שם הוכחה מעשה ש
ראשון הלבנים. שיש לרבות שכשל הכשר הין
שעה ויש אומרים מלח שה שלא למלח של נב
הקשר מלח לשל נפ הלבנים אסור כלעכין מעוס
לכמלח מעשים לה. ואם כמלח לכלי. הוי
לה מעכבר. עלי שהיה כך ובכל. ומלי הין
שלא שמלחתי לאיסור לכהעשם הפטה
חוהר לשלם לכדיך נמי. לקבוב הקנב שלא ר
הקשר. ולאחר שקנבשלו אסור לשלם אחר
מחמה לכל. אבל לכדיך מקומו חוהר לבי אחר
לכדיך נמי ולכדיך מקומו אסור כמי. ולא הסמס
יאה לה. אין הוכן כשר מהעכם כמיסוך
רמים שיאמר לה הן לי
כשלחו כב. וכן לא יאמר לו הבן עוקא שמן
כשלם שלא מחלק לכם שלשיוכו ר הפעוכ הקלב. ט
שדיך לחלק כעכל כלא מיסוך רמים. ומפה שלי

כקמוכ. ואומר זו כמו לאחר. שנאמר הקשאר
וכמו מה שעוה כן יעשנו. אסור לשקול כשר
ואם לא הם כבל מאזנים שאחרו מקעבבים.
אסור אם הים הלא מה כמקום שכבלים לשקול כך
אמנם שעאה כשוקל ואסור לשקולאמת כבל
מנה אי מרים כשן שמקן מים כשלו ומוקן כו
הקבלכה וכמי מה ששלו המים מעשמה יש
כאמבכה. וחוהר לשקולבו שלקאה הבכלי
כבו ואשר כמה יש כה. ומכה אומן אם זק
מים אסור. כבל הקשם לאוכיה עיקר כשלזה
לא אייב שלא כלקח אם הקעם אם כב שוהמין
שאולין. פשקם. אבל לשקול כבהמה לדעת מאיך
יכשלאוהב. ומי נמי אפאמקאן מעאנע מאמ
כפהמ מי אסור. אין שמין הבינ כשר. מ
לקבו לשאמבו. ולוק כשמן אבלפל חוהר
ולשוהבו מיאן חוהב. ואם כשמן. חולמין
הרחם והרבנים כרוהמין כה לקמר השער
ומהכמקן אומן כאור. אבלאין עוממין אור
כמיר. ולא כאר מיהלא כאלוקה מאחי כשבוע.
ואין נעזין אומם כרוסמים שמיאה כשמקה
לבוכן הקשר. חוהר למלח הרסה אבמבו
כאר אשה שאין נם שלא לאחר מאן.

אין מקבלין

שנים מן הקולות אם לי
ששאלה לשנו אם לי אחשן
ולא מן הקורה שנשבעה פה לי יהודה. אבל
שאחשן חוהר. אם היה רשאה וקרוכה הין
עהשבר. ואם היה רשאה אם לי אחשן חוהר.
ואם שבעה מסקשין מאמר. ובשהיה אוכל לך
יבקש לא בקומן ובאה הקלב שלו. אבלבכם הריב
שיש לי מיום ואחר קנב לאחר אחב. והר אב לאחר

בקאמר. ואומר זו כמו לאחר. שנאמר הקשאר
וכמו מה שעוה כן יעשנו. אסור לשקול כשר
ואם לא הם כבל מאזנים שאחרו מקעבבים.
אסור אם הים הלא מה כמקום שכבלים לשקול כך
אמנם שעאה כשוקל ואסור לשקולאמת כבל
מנה אי מרים כשן שמקן מים כשלו ומוקן כו
הקבלכה וכמי מה ששלו המים מעשמה יש
כאמבכה. וחוהר לשקולבו שלקאה הבכלי
כבו ואשר כמה יש כה. ומכה אומן אם זק
מים אסור. כבל הקשם לאוכיה עיקר כשלזה
לא אייב שלא כלקח אם הקעם אם כב שוהמין
שאולין. פשקם. אבל לשקול כבהמה לדעת מאיך
יכשלאוהב. ומי נמי אפאמקאן מעאנע מאמ
כפהמ מי אסור. אין שמין הבינ כשר. מ
לקבו לשאמבו. ולוק כשמן אבלפל חוהר
ולשוהבו מיאן חוהב. ואם היה רשאה אם לי אחשן חוהר.
ואם שבעה מסקשין מאמר. ובשהיה אוכל לך
יבקש לא בקומן ובאה הקלב שלו. אבלבכם הריב
שיש לי מיום ואחר קנב לאחר אחב. והר אב לאחר

לאחר הבחינה ובקרדום חתך בתר הקרקע
חסור. ובן לא בחבל ולא בחגרה. ובסתר
הרצועה חסור גם בקושרן. לא שאין חיוב בקשירן
ויהיו קושרן ולא הדין שיקבעם פעמי ויחתך פקוע
שגם בקושרן לא טה שלא בקורה בעולה ואי
חשש להסיקה בלא פקועה אבל עצים על הסקה
בעולם קבר. ורחוים להסקה בלא פקוע לא יסקע
בלי. בן שחשש להסיקם בלא פקוע אבל שורשים
פר ירחה חשבי שרוהב. אבל אשון אז אל ירחה
חשש לשורשים פר נמי חסור. ועוד להדיר.
אין רוחצין עצים שלא אין הרבנים שמקרקע ר
הסרוין עשיר בתנ עחרה ולא עשים. ואין
לו שהחה אז טיט לו שהחה בתנ הבחום אבל
הגדה חשש אין הרבנים חו חשבה חשש הקרקע
אין רוחצין שלא קנים ושל נחנים חשש בגדים
רחרבול חטי פסרשבים חשבים הרוח חשרים
שלא אבל קנה שהם לו רחרבול שלא ישרם
הרוח ושרחלקו בחבר עצים כמו שרוח לא ישאר
רוקם נבור שלא יפה רוקם רשון ויערוף.

עצים שעשרן אין הרשע פעמים אין רסיקין
סהן. ואם נשרו בתנ הבור
יבחר בשן הבור סה. חוב שהוא עם שרחרבן
בו הרשע ונשבר פעמים אין רסיקין בו לא יקודה.
רחנשהרחשבר לו. שקדם רחנשים שרחבן
רשבר יעל רסיקין בקלשבן. ואם חבלן פעמים
אין רסיקין בהם לא יקודה. חסור להסיק בהם
עוד לא שלבחו הנה הלבנים שבבו בהם הראשון
וכן פעמים שרחר הנשבר חסור להסיק בחורבן
שבבו בשבר חלת חלי. רבה שהם שעם הרחבים
ויבשלם בבוב ובלבד שלא יעבבם של הרחבים

שיהבטל בריב. ושרחר יתים עובדים חוהב לו.

אין רוחצין הרשע לא אין הנשים ולא אין
הרבנים ולא הנשים ויין ר
הרים. כגון שהיו אין בו כוסה זכה בעבר
הנרחש והנשרה בלבד בה. ואין ששים שרחרין
ואין רוחצין בחמין רחשב שרוחה לשלחבן
חוהן אם בשבת. בה אז אל יה שרחשה אין
על בשבה הבנשה ולא ריד שלא שבחוהן לא
לעבי ולא לגורבי זקב. ואי אין להקל אלא
אבל הרבנים אם בשבת. אבל אבל אחרים
אסור. בשבשין בחבר ובוהן שבר בחבר שלבקר
בבירבל בשבים ובגרבים הבן הרבן שבים שלא
יבא לוהה לבנן. מחר ל יבחלה אבל לוהבה אבל
לבשר בשר אבל אבל לבשר אסור. וכן שריא וכן
אבל בשבשין אבל בשבשין אבל בעבלה שבין ל שהבה
של עצים בגן ל לוהבה הבבה ובוהבן שבים עצים
אבל אבל ובהא קרבו שלא ישבה הבלבשה הבלה
לא יבא הבעצים השבונים בבו אבל ישבל
הבלבשה הבבה הבבה שלא יהא בבן בגן. אבל
הבשבה אבל בבשבים בבים חוהב לבשר בבבן
לא בבשבי ולא לגורבי זקב. ואי אין לבקל אלא
אבל הבבה הבבה לא בבשבה. אבל אבל אבל
אסור. בשבשין בבבר ובוהן שבר בבבר שלבקר
בבבבל בשבים ובגרבים הבן הבבן שבים שלא
יבא לוהה לבנן. מחר ל יבחלה אבל לוהבה אבל
לבשר בשר אבל אבל לבשר אסור. וכן שריא וכן
אבל בשבשין אבל בשבשין אבל בעבלה שבין ל שהבה
של עצים בגן ל לוהבה הבבה ובוהבן שבים עצים
אבל אבל ובהא קרבו שלא ישבה הבלבשה הבלה
לא יבא הבעצים השבונים בבו אבל ישבל
הבלבשה הבבה הבבה שלא יהא בבן בגן. אבל
הבשבה אבל בבשבים בבים חוהב לבשר בבבן
לא בבשבי ולא לגורבי זקב. ואי אין לבקל אלא
אבל הבבה הבבה לא בבשבה. אבל אבל אבל
אסור. בשבשין בבבר ובוהן שבר בבבר שלבקר
בבבבל בשבים ובגרבים הבן הבבן שבים שלא
יבא לוהה לבנן. מחר ל יבחלה אבל לוהבה אבל
לבשר בשר אבל אבל לבשר אסור. וכן שריא וכן

ושלכן אין כאן לומר שמעשרין השלחן עשוי
השלחן וחתך הרגלים ושם שאין לו מחיצות אין
לחוש. וכן אפשר שרוצין להעמיד שלבי אבנים
מעין חורבה ישלה. ואחר כמה הבן אבנים שרוצה
אז הקשתם זהן חבורה אז עלו אז שלבי כ יחוף
הקלעות הלו ויסדו הקרקע תחלה. אבל אבנים
שלפני הכשר חוזר לסדרן. מעשי דבר הקבלה
הקל כי שחשבן דרכי עתין חובבין חוזר. אבל
רבי מחייב שעיר חובבין לחזר לעשות. כתב
הרשב"ן כשם הקרקע שלא חסרו שום הקי
נשן שם לחויר שלמעלה אבלאם אינו כב לחויר
חוזר. שלבן חוזר להניח שם אבן ומסרה
אבן ואחר שלביהן פון שאינו כאן לחויר של
מעלה. אין סורחין אבן הקרקע בבקשתם לחזר
דשון שהיא לחה ואינה ראויה להסלקה אסור
לעלות לחוזה לבורן עוד דבר. אבל יכולה שמחוץ
לקסקה חוזר לבל דבר. אין מעשלין בקרקע
שלרגל אחשוב שלן אבן הרגילין משר כ יצ
מעט שהבטול הקרקע מחזקן והאמר הקונן
אסור לבטל בי"ד שלא כה בורן הנוס.
ואבן מעל לבטל לשבה אסור. אבל מחלאה אבן קרקע שלעשר
אבן שאינה בהבה שלא אבן אבן אחה מעט
שהבטל מהקן יותר כשיש קרבה בקרקע.
ויש לחלק אחרת כמי שהיה חוזה בורן
מאבן שהיה חוזר. ויש שאומרים. ועל שהיה מ
חוזר פון שהעשה הקרבן אבן שהבטל
ויבר עשה בבטל אבן 5 פרשה כמי שלי חוזר.
כה בטל הקשור. דוקא בנדס אבל יכולה
לבבוה בהבטל אבן לאחר אבן אינה יכולה

לבטל מאבן ולא אבן אבן כזה יהיה. ע
הקרקע ולא כזה. וכן נראה יכול לאבס
אבן אבן אבן אם אינו כאן שלא לקיבון
אבן לקיבון אבן **הבנין אבן מלמעלה** ביאפן בבנין
אבן ולבב שלא אבן
בבנין שלאבן אבן אבן הבנין שבי קבלי
ואי אסור לאבן הבטל בבנים קטנה שלבים
וכן כתב הרמב"ם. אבל לא שהבטל
מלמעלה והבנין כאבן הטייב אם יבנה אבן
אבן הקרקע ראוי לבטל. ואם אינו יבנה.
ושום אבן אבן ושאבים אבן אם אינו יבנה
אבן לבנין ואינו אבן אבן הקרקע
אבן. אין בוקעין הקרקע ובוחנים
בלה. אבל בקטנה שם. ובאבן נחיסה לאבן
שיבטו בבלה ויחזרו בקטנה שיין אבנר
ם בקטנה. ואם אינו שיר אבן אבן קרקע
בלה אז קטנה. יכול לבאבר לאסור בבל
אסור לאבר הבנין כה לבאבם בקרקע. ולאבים
אבן כה שלא יקבה הבטל.
קרקע עשה אבן אבן לבטל
הבקאה לבבה.
לבא אבן שאסור לבנן אבן הבקאה פה שלא
אבן היה מעשר אם לא יבנה אבן הפ אבן
לבטל בבנין הקרקע אבלאם אין בה אבן
אסור. ורב אסור אבן בשבטה אבן.
אין אבן קמה ביאה כה שלא שאבן
אבן יוסף אבן שבקרקע.
ויש אבן בבנין כמה אבן שבהן לבקרקע בבנה
שלא יבנה אבן שבשר אבן. ושלא יוסף אבן אבן
אבן. ורב שאבן אבן. וכן הרמב"ם ז"ל. ואין

אדם דקדקי הקדרה הדרגה פה חמ׳ שליה טיגי
מלחם רקד מחרמול ונתן בו גרור חו דיסם
ירוצה לדקדו טעם טמה חוהר בלח טיגי׳ לא
יטבו לכר שלח שרוסה לדקדו שנהכה טיקה
הכר מה נה טיגי קסרבנן שלבי טלחן חכל
ין נה טיגי נמול לבקר חחה הקשה׳ הלש
שקה פה יכול לה מטש מחוגה חלה ולהולכה
לבהן׳ וכן מהבור טהוגה יכולן לחלבן לבהן
חמ׳ קורחו מחחש ושקה טנלשה מעבר יע
בחכן שרל לבול שלא חסור לה מטש מחוגה חלה
הפ׳ חכל בחדה לחרן מקיים לן הולך וחולבחה
חמטש נמטיטיר מחוגה חשן יוהר חן הכלה
מאן רק טיכול להשיש׳ והה וכן כש׳ מסקן ושרין
לה מטש׳ וכ׳ חיים כבשם כש׳ חמ׳ מקה שהכל
ומטיר הכלה הוי כבל׳ חין חנכיהין הבירוה
ומשרוה׳ ומן מה יסם מלגלגן נרבווה עוב
אלה לה מטש אלח חוכל ומטיר׳ ומשיטש הכלה
הפ׳ לה ישרמה מיר אלח ינחנה אש הלה׳ והפ׳
אלמשה שחסור לה שיחה מעום חיחון מהבר כ
מהלבוה מסקן מה׳ שהה כה׳ מוהר לשו׳
מרשבה פה׳ מ׳ מרבן בולן׳ ולה חיישי׳ שוהגן לן
יבה לחמה יוהר מחה עכה קיה לן קחה חו שקה
בשוהמרשה רבי חסור לה מהר בשל׳

קופין בחורנו

ולה חיישי׳ לאיר חל
ומבבר שלה הבה חבשה
דחיישי׳ שרמה המחה וירגעו מרחוה יע׳ ומחמי
חמ׳ מחנאה חשב׳ שעם שיעבו חן קלקל הפ׳
חודשבר שלמשו חסור לקיקן חם שרו מהבן
הרבור מרבה שלקם שעם חוכנים ומכולן פון
דקלי לחיבוה מוהר לבול חיסור דרבנן ומבר

שלה יבשבקן שב שיהבטלו לן מבוב׳ ומחי׳ הל
יחיל מהב שחס מלו מהבר משה חסו לבמי
הפ׳ שלחמו חמ׳ שליה הבולבוב׳ ולן מחרי
דשרו הפ׳ דסהה יחלסה שלח חיסור ירבן ג
ביבה מרחישלה ומהשש׳ חבלהן מש רו הפה
חבוהן מחחוהה הפ׳ ראוס הכבה ומחיסור ל
מחוהה חין מחבולן חיסור׳ חסור לקם ש
חבן הבשם לחהבו החש מבור הקוה לה
מהבן מטה׳ **הבור מלא** לבהבו חבויה ה
הביע חס חמ׳ לבטרה
ומבוהבו כלה בבטה חסור לה לבבה חבלהוהר
לבטפב החש והחבר מבו כה מיהן חלה׳ ולה יבשו
מבה חבלחין מה לבבה שלה כה לבטה הבה
והבלה שלה יבשבו הבוין ומחרן מה׳ ומוקה ב
מבוה שלהם מהיו מהבהן הבבמבן׳ חין
מה לבבה מלה מהביין מיבולבהבן׳ חבלבוהן
מלן מחבהן הבלנם בבמבן׳ חסחבר לבבה
מולבה שלה מחבה לבבה לבבה הבה חסור׳
חבלחם חבבר לבבה בלה בבבה חוהר׳ הבור
ומהם חבבים הבהם מבלהבלם הבלן מבר
חבלחין מבן חוהם מבחלה מלה מחם חוהם מבלבה
ולה חבלן חוהם מבוין מה מה לבבה׳ חבלבהם מבלה
ומבלה חבב׳ מקום חבב מבחבן לבבה׳ ב
ומבקה חוהר׳ וחין מה לבבה לבבה מבבוהן׳ ל
מבקה יוהר מבחי יבול לבבבבוהן׳ ולבן הין
חוהר הל מחיר מבוטבין מבוהר מבור
מבים הבבבין מבבבן לן הבבור׳ חבב ב
מבבה׳ מוהר לבבבור מלה מבחבב מחין
מה לבבחר׳ ומבב׳ לוק לבם מבבוהם ל
הנים והין מבבים הבבבים מבבבבים ומבן מהן

אלא אין מקום לחורו להחטיא" והטה נחמה
יש" אבל בכיוסם אלו אין לו חיה יותר מדוקן
מהבן" אסור לבלעיע לאוכלו מי הקשור אבל
יכול לקח מהעיע שאלו שהיקר לאוח כו
ובלבד שיהיו לבן תעבר יע שיכין יותר מאת
יותר לעשו לאוח כו ולעולם ולא אסור אלא
בהן שלו ויש מותר ולא מי אחת מני אסור
לעולם ומי הוא אחת מותר מי לקיחו שלמי ק
מקשר כה מישאור חורו אבל אחת אסור לקיים
שלמי" **אין מולבנין** קרעים כה לאור ל
שלמים
טבלבון זה מהבאזקין
ומקח לנה מהבן מלם" ולא מוכרים מלם ולא מוכרים
קרקע ולא מוכרים הנשר לאוכלו לו" ולא מצנים
הקיטה לאוכלו מלאה אבל מצנים הנעזים בחלבה
ולא תייבי" טרם יקרבו" **מתני' יו אבלאים**
טאי אחת לאשוהן מעבר
יע דותין יע בגדים ואחת ומאל שאבר חולו
פע בגדים טאין מחוי לאוכלו מוהר לבקיו"
אבלאים מבקש קטנעיין מחוי לבלה אסור
לבקיו" ואחת אם יכולבקיו בלא לו" פסק
שנטבלה פע מוהר לבלה מטאחזה שלאן אין
שלאבר הה ומוהן לשוהבן" אבל מטאחזה של
אבן אשר מוהר לבלה מה אין מוהן לשוהבן"
ואם נטבלה מעבר יע אסור" והבלאים פע
אחת שלבה אין הלבה ואין מוהן בן ושלא מטאחזה של
אבן אין מטאחזין בו" ואל מבלו כמה מ ר
מחשונה" ואם לא נטבלה מעבר יע לא שמה" מי
הבלה ק מה לבלבקל ואינה מוהבטה אם יכול
לאוכלו מה שלא הלאבן יכול לבטאחזה פע ומי מה

שאם אבן אבן אין מוקום מאבקום" אבל מטאחזה לא
ובשלא לשאור מבאם מטאחזה והפאסרבר
ואם אינו יכול לאוכלו מה אחת שלא הה לאבן אסור
לבטאחזה מקום לבלה אבן אבן" **מתני' מולבנין** מעשה
ומאת בן קטנה ביע ומנאם
מעשה ואוכלאם מקיון והמאני אבלאם מבאם
ומבאם" קבורה קטנה אם טאר מבן אם יש
מורה מבהרה אוכל יותר מבאמולה מבן
שאוכלאם מבאם מבן לבלה מבאמולה"
ואם יש מורה יותר לבבור מבאמולה מבן שקיים
בן מולבאוכל ואינה מבאמולה ומוקן מטאוכל
מבאמולה של מבאמולה מבאמולה מאוכל
מבאמולה" ואם מבאם מורה יותר מבבורה מבאמולה
מבן מהיה מבן מבבט" אבלאם הוא מבונה
מבאמולה מבאמולה אסור אם לשלא מבאמולה מבן
מבן" ואם לבלה ומבאם מבן מבאמולה ומבאמולה מבן
מבן אין מבאמולה מבן מבאמולה" אין מבאמולה מבן
פע ואין מבאמולה מבן מבאמולה מבן מבאמולה מבן
מבן אין מבאמולה ומבאמולה מבן מבאמולה ומבאמולה"
תשעה מבאמולה לבבור ולבבן מבאמולה מבן
מבאמולה פע מבן מבן

שחטו לשון אדרך חול. ישק. קי לב קיחפץ
כה. יין מתקיים לתקיים לן יפחים כשלקיחה
לתה טרינה לחו ה כהים פחד. שלן יפחים פמנו
חו לשון חלד חוטנים רחוכח שלבורך יפ ין
יפחים. וכן שלכשתן בזה ישקה מדרך חול חפ
חין בשימי קלה הקטן. ואם חי חשל לשיורה
כנגן שיחין הרבה חרתים. ונפ לחקר לה פן
לתניקים ישקה כדרכו. **חוהר לשוה** ר
מדורה לה הרחים
כיבה ולחתם מים לרחון רשו חבלה לבל
נשו ולרחון כלנשו כלים שהוחרון חשב יפ
סבב פלן בשם גחון שקוח חוהר. ופ חסר ושק
הפפס יחל לל **חרס חוהר** לשבול פמ
חטו חחהו חבלחשורה
לה שבל כלים חלעים חוטתחים לשהרס. חין
שעי. חובלר פ שרחשר ריש בשרים שלהבלים
פן חם חכרין לחיח פן חם חכרין לבר הפה.
חו הכלים. חבלחם ששק כה לשרן פחטוב מרו
לחהקין לחבלה חוהר לח שלח חם חפזרן של
בפ חרפ חו שלבי בלה הטלשן.
חין חשלין לבירן בי פפי הלבן חפ ל
לה זחיין חשוב שרחן ירסה
בשפלי. ודוק לה זחיין רפון שרוסה לבירון חישי
בשפלי. חבל שבו ושרחה בפה יכן שלין
הקשלה לל חוהר לה חבלים שבו ולח חי ישי שרחן
ירסה בשפלי. כהר הרחפ חבלחים סן
הבי חשיו חובלשבו שבר הפיוהן. וחיכן
בריחה לחשפ שבר הפיוהן חכהיחיסה ל
לחיחש שרחן ירסה בשפלי חם הוח חשוב וחוי
לבן. שלח בה שיחרלי חם יפ חיק לן כרוק

שהפנו לשבחין פח וחכולי. חשי הקלך שחוטל
שלבני הערל לח טה לים חשור לחשה לים פפ
חפ חם חיים חקטים חם יחבלהיטרל חחלה
שקיח חוטה. ובהבהיר חם חים חקטים.
וכן כה הרחלכם לל. בני חיל שהבן קחה לשרל
לח טה לים חם חים חקטים שקשרל חובל
חחיפ חוהר לחטה לים. וחימ כן לחבשר ר
ה בחרן שלן. וכשם שחשור לשל לבורך בים
כן חשור לשלבורך כבים. ודוק פשלחטיק
חבלשלחז וכוה ולהן לחיקים חוהר חפ כ
שבה. וחפ הטלה והלן הלי כה שחוהבלה
לשל לבורך כבים ולח בחים לחה לל.
בהקינלה שבהיע חשור לעשבה
וכש שלח לחובלה. וחפ
פסק שחובלה פע חו בחלחשור. וחפ בלף כלן
חשור וה. וחפ הטלה חשר חפ הקבלי לשעשק
בחסק פכה שחובלה פע. וכן כהב הלי חחירל
חרוטנברק. ולחיחה שפ רה לקח חחפ שיב ל
חוהיפן יק בשל לוק שקיח בשן חבלשחו של
בפ הייה בחה שקהשלחוהר. פון שלח שהשל
לבשלה. וחוהר לבחה שלה כל כה שלן
השבר. ובבר שלח יעבה. ובשל שי חוהר ר
בשי יחים עופים שלבוה חבל בשי יחים ע
עופים שלרה חו חשבה לשל שלחהן חו חיים
שלבי השבה לשבה חבורה בשי. פסק
שיפח רוסה חעבר יע וחזרה ויפחה פע חוהבה
לחטפח לרה חשיפחה ריסה. הילבן חפ בה כ
בקינה שלהר ישלב חעבר יע פחון לחטבה
ולח חפח פה פפש ולחחר הטפש וחפח פה פפס
חוהביה. שהר ישלב חיבה יולבה כלשה ובה חחי

מחרחולת ילדה. חשש שבדק אחר המולת ולא חנם
הם אמרו הלכה שמחרחולת מחרידה וחוזרת. וכעין
לחיים זכר בהדיה ואחר שר והלבל
שלא יסתיק בהר שחין כי נשר שחז חיטה ולאחר
הלשה. אבל אי לפסח זכר בהדיה לא שחז ולאחר
הלשה. ואם לא בדק בקן חשבינן אחר אי לפסח
זכר בהדיה שפיר" דהשתא דמחרחולת היתה שם
ריח בלא זכר דומם ולאוקמינהו" הילבו אחרים
לפקח בפסח אם הנו הלשמשין שלא שלאחר
הטבלה אי אחור לדמחרחולת יה" הטוחנו הבישלב
ואמר בה פעם בחור ואם אחרי הוא אחר פעם שלא
אחר הטבלה. אחר וא שבולת פעם יש מהתרין
והבחונים אומרים ונם רבי שלמה אומר. ואם בולת
הטבלה בתחתי הר יחיש שאסור פעם שלאחרון
אמנם הסבה דולתי שיין בה הטבלה דשרו ר
הקלפרנלם היה מחוי לאנס"

אסור לעבור הדלקה פעם אחת אם ר

רוחה אחת הפרנ שנשרף

ואסור לעבור אחת הכרשבן אם אכבה אחת
אחם שליה שלא השרף בן אם אכבה בה שלם
הנשמן הקדרה. ודוק אשאי אחת לו להפלה
מנשמן בלא הבו כגון שיסיבה אין הא ודאי
שלאשאחר. אבל אם אין לו אשאחר. ואם לא
יכבנה הנשמן מותר לעבוראה בה שלא ר
הנשמן הקדרה" אסור לעבור הנר אחת אם
בה לעבוראה שאמר מעתה. ואחת להעותו
בה שהתבאה השרון אין הטבלה אסור אחר
זה אחת הבו" ואסור לקח הטבלה מנר
הדולק אחת לשלה בנר אחר. שהה מיד כ
כשאותאה מבבה אחרת. ומאי עבר מיעבר

בהא ש. דלקנה אחר" כ אל נשאר שרוך
להדלקו ואם שנו שלא ישרף אלו יכול לעשה
ספקו דבר הקונה לישרף כשאין ש
שיבבה הנשמנים לנפש הבו מותר" יר
שבבה מותר לאחרן ואם הטבלה בה שרגיל
מוח לדלק ולא אשיב הנקון אמר. ודוק שרוך
לאור ולהדליקו בלבלה" בלבב עלה וכן
בלבד שלא אחר הטבה אסור להדליק שיה
הטבלה שבבו בלבהאשון שלאחר שבבל
שאשין הוכן להדליק בו פעם שנה. והוא לעל
אבן מיד לשבה ואסור אם לא שקודלק ובבה
מעבר שבה" ר שלא בטלה אם שמיון שבה לו
אסור להדליקו פעם אחת שלא בה הבשה לא אשיב
שלבטלה ומותר להדליקו. וכן בה אחר הראה
אל בהשובה שמותר להדליקו פעם אשאין בעבר
לבורן שלבאו אחת פעם שנ בעבר ואין זה
אשום אין מד אמן לאול שמיד בהדלקתו יש
אבוק לאותה שעה שבלתשם אחת בו פעם
יש מבוק בהדלקה נאותבבה" אין בותנין נר
שלבת אלא בשבת אשבעבר מיד אשינן שמלא
יבא לבשה אחרת בלילה. אין פוחתין הנר פר
שלאחרם בשלו כך ראו הפס שלותה מתעבן
אותו בלי לעשות לו הקבולאסור לעשות פעם
אשום מתבן אמר" אין אותבן הבלבה
לשנים אבל בני שהי עות שבותן אשיב
בני שהי עות ובכן להדלק שנים ומדלקה
שמבעמאתי רב שמש" אבלאם אין בבן
להדלק שנים שא שבבן לאותבה לשנים לא
ואם אל היה אותבן לאחר אם בני שהי עות
ובה שהיהן" ולא בעלן אותה ולא מהבהן ב

כלי יום קטן וכנס לתוך שנעשין חותן ואבלתם כל מלאכות כתחלה לתוך אוהלם לא לעשותם בם. ומן הקורבן
ביום ויש מלאכות שנהגו שלא להמתיר. ויש מתמהים מן לא לשנות ותילוק שלאומר שלא משקו
מלאכות. מלאכתי כתיב שנהגו שלא לעשות מלאכה מבחוץ ועד עלות משקישת הקטנה ועד שחיטת
עשוי תלמידי ר' שקיבל שכלו מתו משקישת הקטנה ונקבהן לחר שקישת הקטנה וכן הוא כמנהג
המלכה של כן ונרו שלא לעשות שמלכה בנתים ונהגו הנשים שלא לעשות מלאכה מעשה בחלה
ועד שחבן הבוקר השמר לחר שקישת הקטנה וכתיב שבע שבתות תמימות תהיינה מלשון
שבת ולשון שמיעה שבע שבתות שנים וכתי שאמר שבועות תספרו לך מבחן שהקשה בכל
מה שנת שמיעה לקור המלאכה לקח זמן הקמירת השמר דהיינו לחר שקישת הקטנה לקור המלאכה.

ביום חמישים לקמירת השמר הוא חג שבועות וסדר התפלה כמו בפיס עוב שבתות
שלא שאומר לתי יום חג השבועות חזה זמן מתן תורתינו ומוסף מזכר קרבנות
המוספין ופיס הקבורים ובעד ושני תמידין כהלכתן ובעלין הלוים ומעלין שני פמים וקורין
ביום הראשון בחמשים במבחת ושמונה מבחרים [illegible] מלפנים ומתעיר קורא בשם
והיום הקבורים ומתעיר בברכה דיחזקל ומפיים [illegible] ותשלחנו רוח. בפיס שני קוהן נמצא
ריחה כל הקבור עד סוף מידרש ומתעיר קורא כמנהגו ומתעיר בחבקוק מן ויי' בהיכל
קדשו עד לעלם בעבודתו. ונוהגין בכל המקומות לומר המוסף כמנהג חזרת התפלה לזכרון
הנשיות שלמעלה המלכות כל המקום ומקום לפי מנהגו. [illegible]

הלכות יום טוב

בחדש הראשון בחדש עשר יום לחדש בן הערבים
בפרק ג'. ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג
המצות. כל מלאכת עבודה לא תעשו. וכן נאמר
בשביעי עצרת ובראשון ובשמיני עצרת ובראשון הגדול. קילבר כל מלאכה שאסור ה'
בעצרת יהיה מותר ביום טוב. חוץ מהמלכות אוכל נפש בלבד אך אמר יאכל לבדו הוא לבדו.
בעזרת עבד. ותנן בין בין יש לשבת לא אוכל נפש הוא ג' ט' ו' וחוץ מהמלאכה והבערה שאתה עתיד
לצורך אוכל נפש הוא ולו שלא לצורך ולבד שיהיה [illegible] לצורך מאשר יתבאר ביום וכן
בקשיל אוכל נפש בין שלא יהיה לתיקון האוכל אותו לעשותם ביום ובין אמר מאשר מלאכת אוכל
לא היה אמור לו לעשותם מלאכת אוכל נפש לעשותם ביום אוכל כל שאחר המלאכה לצורך ביום ועוקין שליה
הקדרה ועתיקה כשרים. ושחיטה קשה שהן אוכל נפש יתרון חבנים. ומירוש העשה לבי שחוט רבינו לפנים
שדהו ולבבור בהמה כאחד ולדרוך שמשמרן הרבה ביחד וחשוחבים שלא היו מתיירין ביום היה
לך כל שדהו ובולר כל בהמה ודורך כל שנבו ומשמר מלאכתיו. בן כל כלה תפסו לחמרו שמשמים
הנעבדתן בנים חמשה. ודירושלמי מפרש להן בנהו אקרחי. ויש דבר שהתירו בו פיס מלאכה
נפשכת כגון כתיקור מוקצה לרבי שמעון [illegible] ומה לא לשבת כל שנעשה ביום מתוך [illegible] יהיה לנו
יהיה קל והתירו בו כל שלא יבוחן [illegible] וכן כתב בשלחן וכן מתוך הסנהדרין [illegible] בתלבוש

בחלום ובא לו ויעבר לו ולא תעבדנו כי שמשון כן כשבא אל פלשת שלא היה מחלק לאחר שאין העבד
רבו ומשמש לו המוחלה אבל בפרוד הלכה כר יהודה. וכן כתב הגאון חסק כי שמשון לקח אשה מבנות
פלשתים המוחלה מלחמת איבה ואולי חסק כר יהודה פליג ואין אנשים שם יתיס כל שאסור בריחוק אמור
גם הנשים ומשמשים ושאר שמתלבן. ואם הוא לדרכם מרבנן אין מבינים שאין עבודתו לא מלקין אותו
מלת לכך הוא שחלוק שם מן הרחוק כמו יתרחר בשר. וכן בחבל הנשים מושם שאסור בריחוק לא יעל
יהי בני לא יקח. יש כו סכנה בשם מנוחה אמו אלי ה' ישראל אשר שאין כו סכנה. ופליג שם שלכתם הנוכל
אסור קטן לא שלי בני לא לו שם כו סכנה. והנה מעשה מעשה מעשה הבאתו של מדור המשכן המחבר
ביה זיתון. ושחיטה. והפשט. ומליחת הבשר. ומחלבים. ולקיחת הבשר. ועלבים הרחוים להפקה. ומשקין
הים. והתבשיל. ופרד הכתר. מנהרת הקטלים. והרקחה לשמן. והכשרת חלה. ותיקון הכתר ואחרים. והפקר
הדבור ומעשיה תוכלנתם. וחיפור בשוגבלים ולנים. ופלה שבולה פליג וכבני המשכן. והדלקתה
ובני הלבים ירדון לישראל. ואת משליחים פליג והיתר קנייה מן הרחוק. ושבון הולמה ועלעול. ומלת פליג
ובני רוב הבשלים ולחלוקת

אין צרין

לבנים מן הכנפים פליג ואין מוקשי לבשרים מעוזבות
ואם מתש תמות הלים בכבשה וכלשה מעשרים יום מעמד ניקח מעוגה לבנים פליג פליג הוו
ליה מלכים ושמלים ואם מתש לבה אסור בגון מלכותה חיה לבנים ושמש שהיו מרבשים יום ומאחר
מלאה בהם לאמרם שלא תלכ. ידעו שלבדו מבשמי יש. לחנוזין ותרגלים שנפת מוחה לבנים ואין לבנים
זיתון ומאחר כל חיה ושמש כל מתחוקפים לבה שלבך לעמר הכת מלבדה ולבדו אסור לבדו מושתן לבשרים
מנוזות כל שאינן מתחוקים לבה. בנתיב לבקרן ושתן לבשרים מנוזות חיל ולב שקפין בבדים ויש בן
שמתים. ועדיין הם קטנים ואין לפנים לבה מעתה בלא זיתון ומוקח בבדים הקמעך לעשר בתוך שלבים
לאיב ידעתו שלבה אכלתם אינו מעוך לעשר לא ואם אתם אתי זיתון אין מעשה לבלים ואם בבחלו
הבל קטנים מעוך לבודדן אכל זיתון לבלים. ובלב הזיתון לומר זה נוה אתם בנעל מאחר ואין לבה לשמש
זיתון ובשר ומלת אחרים אין אינם ומלת שלבה כשיעור שאתקנים. לא זיתון אחרים ולבש
ומלת שהקרים הבקרים לבנים ובנים הבקרים שאחרים אתקנים. זיתון שלבה ומלת שנים מעוקים בתוך קטן
ומלת לבני הקן ולא בתוכו אתקרים ואם אין שם קן אחר מעוקים. וכבנים שלבים מנהם לבנות שלבים
מעשה לא מלאה מעשה מעשה וכיון בבדרק אתי אם שקן בתוך תמעשים לאמר שאינו לבדרות

אין מראין

לבנים ולבים אינו שאר לבהים בשנים שאינם לבחותם לא שעבר בקרן זית מעוקים שאינו מלאה מעשה
בשנים ובבקן פנו שאינו. כבנו לבחותם קלו בכל משנה. מפן לפם הבא לבחותו אם
הקן כתוב שאחרים בו אין אינו מבנו ושלמו
מבנים והבהמה אבל אחרים ולבים שני קנים שלבה לתלבן שלא בתבו אם עבר יבא אבל
ובקמוה אין מוחזקים מלאכות שם משקין ושתם השקה על קרן שאינה שהיה לבשקות הבהמה
יורדים שאינה בלי לתביר בין העור בין הבשר. אבל השקה שם לבשקותה ומלאכות הייו
ונשמה אבל לבחות ואינם בלות לבין בתוך מהחם ומקום לבנים ומלאה לבנים ומלאה אין מבנים לבה אם
לבנים לבנים בקבלן לעבר לבנות מלת שבורים. ואינו בעל מעאור בחם אבל שאינם מקום

כגון ליבור לעמוד קרקע בעמדה רוב שתשמן עוד כמו דבר חברת וכמנהגים דבר חזקים לחדרים חבל בחצרות ובלבד
בחצר מוקפת דרכים הות וכגון דחיבת חבי לעמוד לתלמידן כיד לקולא נשפר לי שתשמן ולזה הקרבה הוא דמתבר
ובגב שבולה בגע מעוקר לשוחטי בגם הלחם שמעמדת לחבלה חבל חבי שמדרון ולוחות לחבור לר יקרון ובגם
ויקרן בקרקעלן עבל שבלו לתהבין דחבם לה בן הגר עד לגיבור שמגיע ובגן שהבאים שם בני קרקע שיבן
מבלל הבנון לחיבים. וחבם בולל בשבבן בתב הלל לחבים שלחבור בגע לחבהו לשמם הבנה ובעל העבור
בחבב שמעמדת וכן בתב יחל הרחב לגלגל שיבר הבנה בלבדות הבנל. בהמר הלבובנת שיבת שאין הלבבר
יהיה חבל בבר ולבן לבר לה לחבולמנה לבנר לשוחעה לא חבב יש שהות בגם לחבולמנה בגיבת. וחבם
לבן שהות בגם לבולבה ולבתבה יבול לחבולבנה בבר בדבקה. וחבם שבעה בשדה לא יבמנה לשבר בבעה חן
בשמע בדבר שבשה בחבל לא יבחב בבדן לבבים לבבים שבע שדבן בבמנה לבר שהיה ישתבשבר
ובדבקה לחבר שבבעה חשבם חבל יבול לשבחבן בגע ולא לבבים שבלה עבבה חבל לבבבה
רשבתה בבבר בבבן הזה שבבור לשוחבן בלבה חבם לבן לבבים בגע לבם יבול לבבבן בגע לבם יש בן חבם לשוחבן
לבן לבבים לבם שבר ולבבה לבבור ולבבבן שבש בן לבן יבבבן לשוחבן. לבבל לבם מבר בבבבן ולבבבה ולשבבן
שבבבן ובם לבבה חבם לבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן
בבבבה לבבבה לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן
לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן
לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן
לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן
לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן
לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן
לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן

לבקותו ברקיעים אחת כונן שמים כסא מעותר אתי אין לו שבר מעונה כמ שיקיה לו דקר שמן ושבר
תיחוק ואם ישלם שבר מעכן יכול לבקותו אתי בהרסה קרירות שתיר לבור מעבר יש ולא כפה המנו
לא יכפון מדינין פיר הר מלאכות שמתעסקין השבר אלף כמה לעשות מעמיד עקר
כתב בהלכות **אין** בדולות לחפור לעמוק בי אם דולה לעולם כמה לקבל שכר מחשב שיש בה ערים
יותר מהקשה. השוכר כהמה פיר לא אלא עד שיכנסנה עד שיכנסנה תמלא עדה לא לקבשיר. ולשנים
מלאול הכשר לרב לשמש שמנקק במוקלה כי יקורה פיר לחפור. ולבא שמנקק כי שמעמן מעתר וכשנים
מפרתה לבני ליקה שמעותר כדרך שהתירו מפרה לשמש אלא יקול ולא יזפר מכנס מניכו ואם לא
מעמיסו יקח מעמיד מעכבון שאם לא כן לא יעמדו ואתי לעמיד מעמחת יש כבלמלאכה שהשכר שבר
לבני הדורות. כהמה שמחעה פיר מעותר להשיב שכרו ולתנו בנקום דהיסת הרבים לעשות שלמין
שלון בשר כלל ומעותר לעמוד שלו בשר מביה מעשיה כדרך שמעלמין לבלי לעשות דהני קלמשל
לבני כוד. ומעותר להשים לעמוד כאן מעשו ולכן מעשו עד שיעלם לתת כלו לאם שיתיה מעשיו
לחפור. לין מעלמין החלבים ולין מהקבלן כהם לאם לשוריתם על בי יתדות לעשות שמשיה כיר ואם
דולה לעמוד בשר לעיקים כמוכר כתוך ידן כשנים שלמין כעשבהם יש מתיהם כון שלין כלן הוכחה
שמעשה בשכל החלבים שיש לתלות שכשכל הבשר הוא שמה ויש לחוקים מדלת זה לאת לעמוד שב בי
השור מבלב רשל בי החלבים לחפור בכל שנים מעשו דבעיתה מעשות מחלב להו ואם הבעיה לבני הוולהן
בעבוד והכי מקחבר **עלי** שהוא דף שב ובכד ובלי הוא לאם שמחבתן לחפור לבתים כו
הריבות ומעותר לעמוד **לעורך** לעמו בקלב שלו בשר ולאחר שקלב שלו לחפור לעמוד דוק
מחמה לא לחבל לעורך לעמו ולעורך מקומו מעותר. לבי חלב לעורך לעמו ולעורך מקומו כמי לחפור ולא
הקפים לקח הלתי לל **אין** קונין בשר מה עבד לבסוק הנים שיחתר לו הקלי פעמים לו בשרים
לאת מחלק להם ר שלשלח לו הבשרות כה חלקים לדרך לחלק בשר בלא מיסוק הנים
ומבין שלא בקמעות ולחוטר זו כזו ומחר שיני הנשיחות וכמי מה ששוה כל מרעלע לחפור לשקול
בשר ואתי לחבן בכבד מחנים לשמרו מן השלמים לחפור אם יש הלמיה הנקום שרגילין לשקוב ל
מעבר שעליות בשורת ולחפור לשקול מנה כבד מנה לו הנים כבן שיתן מים בכלי ופלתן בהם הרחבה
ולכי מה ששלין הנים ידע כמה יש בחתיכה מעותר לשקול בדן שלמקן הרחשה בקנו ומשר המה
יש בה. מעבה לחמן אתי זה ואני לחפור. בתכב הרשלם לבחורה שיהה דבל זה לא לחייב לת בעקר מן
המבר מן בשמה שלמתין שיתלקין בעמים לבל שקול בבתי לידע כמה יבשל מעותר. ומי הו מעיה
קנין. מאיש דאתי בשתי שני לחפור. לין שעין בה יד בשר. אי לעקבו לבלות בו ולוקח בפן לבל
בי מעותר ולעשות בו פיסים מעותר אתי בפן. מעלמין הרחה והרשים בעותחין כי לבקיר הבשר
ומר בהפן חוקים בתור. לבלחין מעבלין חוקים בבקיר ולא בהרסות ולא בחשלה הביחוי כשיבוד
ולא ? בזזין לחמתן הבשרים. שעריה כשעשין לדרך הבשר מעותר לעמוד הרבה חתיכות בחד לעמוד
מעמין לבי ? לא לחרוב **אין** מבקלין עמים מן הקורות שמעמדין לבנין אתי לי שמעמן
ולא בהקורה שעדרים **אין** בעל לי יכלה לבל לי שמעמן מעולה לחם שלבה מעבר יש עוד

מבקשין מתנה וכשהוא מבקש לא יבקש לא בקושי ובלי הקדר שלא יבלבל כלי הרחב ויש לו שם
מלות יחות קלה ויחות רוחב והרוחב לומר לעולה מעלה חוטן ובקרדום לחי כלי הקלה לחפור. וכן לא בעל
ולא המגיה. וכמתר המלה לחי גם בקושי לפי שלחין לחו בקיתים מבקושי ולא הקרר לא בקשן.
ולחי כיקוב בקושי לא שהי לא בקורה בגולה ולחי לחשר להסיקה בלא כיקוב לחבל עצים לא יבקשם
כלל כיון שלחי לחשר להסיקם בלא כיקוב לחבל שבמים לך נחה מלמטה שמוחר לחבל מלשון קח זר
לחי לשרפם כיד שלי לחור ועוב להחליר. לחין מלבלין עצים לא מן המקמים שבקרקע הפלוך לשיר
בתוך שבשים לחוה ולי עמדים ולחי לחין לא בוחחת לון לחי ישלא מחחת לחי כפוף הלחים לכל
מן השדה לחי מבונים לון מלמזרם לחי הן בקרקע לחין מבלחין. עלי קנים ושלי לבנים לחי כמן
מלחמוע לשיבי מלמזרים מעמם שקרוח מלמזרם לא לקב הנם שלחין כלי מלחמוע שלא ישרם הרוח
וכשמלבן בקלה עצים כלי לשרוף לא ישרה מלה לבר לא מלבן ישרוף ויחזור ויכיה מלבן ישרוף
עצים שלבנו מן המלבן פיע לחין מלפיקין בהם ולם לשרוף הלבן. לפחי כמן לבר בעלה. לחוך
שהוא עץ שלחתין בוקחש ושבר פיע מלפיקין בקלבים לחי לחין מלפיקין בהם לר יהוה
לחור להסיק פיע שם שלחש הנוק הלבים שלפי פיע הלחשון ומן בכל יע שלחר הנה לחור להסיק
בחוקן שלפי בשבחלא לחב ירבה שלבים שלבים לחרים ובלעם ברוב ולבבל שלא יבלעם עד לחר שיפסו
ברוב ובשחר יבים עופים מלוחר. ארץ מלפיקין הלחש לא מן לשם נלא מן הקבים ולא מן השבר
ומן הבים כמן שבוחשן מים. ז בזכוכית זכה כמנ הנשמה והשמרה ולם בה לחין שלם
לחלים ולחין בלחים המבלים מלמים שדמלה מלבלה בשבון מבלה. בגפ לחל הלחש לל. ל לחולים המבלים
קמן של בשל הכלה שלחי. הלא הנו מלבלה לחמן לא לחמים לא לבלים זקב ומיקולין לחקל מלחל לשבם
הלחרלא בשבבלה מלבל מבלל לחבן לחבן. פשבשה הלחש ובמקן שלבים הקדרה לבל לזקר בלידור
הלבים ובמלבלה הקדרה שלבים שלא יקח ומלבל לבמן לחבן כב יהבל מלבלבם ולשמלה לבלבל מלבלה לבלבל
וכן מבלבלה וכן חפלחה לי בשבשין מלבלה שבשין ל שולחן שלבים לבן לחבשה דולבי הלבלבל
ובולחשן שלבים מלבלבה וכהלח קחבל אלא ישבו הדולבים לבלבלה לא לחד יחבל הבלבים הבלבים
בידן ולחד ישבל הדולבים לחבלבים שלא יקח דבל כמן. מלולבל הבשוב מלבלבים לבלים מלולבלבים
ולבים. כל זמן שלא לחבל בלים הלחור. וכן קדרה כשבלבלים לולבל עליהם לא ימן לבלבים לבלה ויבל לולבל
עליהם שלא יחבלבה בלחיר ויבן הלבלבים לבלבלה. וכן פלים כשבלבלן לולבל. ומלבלים לחבל שבלבי שלבי
והלבל בלבלים לחבל הבלבלה ויבן הלבלבלות לבלבלה. וכן מבלים כשבלבלה מלבלבל הבלבה לולבלבלים
מלבלבה ומבלבל הבלבים לבלבלה לבלבלה ימן הבלבים לבלבלה והבלבים עליהם לולבל כשבלבלבלים מלבלבים בלבלים
ל לולבל הבלבלה הבלבלה הבלבלה שם לבלבלים לבלבלה עבלי כולבל מלבלבלה בלבלבלה ונבל בלבלים לבלבלה
כשבלבלים הבלבלים שבלבלים הבלבלים ולבלבל כל הבלבלים לבלבלים לבלבלים לבלבלים. וכן לבלבלים כשבלבלים
לבלבלים עבל לבלבלים מבלים לולבלה לבלבלה ולבלבל כל מבלבלים לבלבלים לבלבלים לבלבלים לבלבלים
בלבלים שבלבלים לבלבל הבלבלים ולבלבל הבלבלים לבלבלים שבלבלים הבלבלים מבלבלים מבלבלים מבלבלים
זה לבל בלבלבלים לבלבלים כן כב שבלבלים לבלבלים מבלבלים מבלבלים לבלבלים לבלבלים לבלבלים לבלבלים

מתכוין שהם מתבטלין לגמרי משעשוק. כתב הרשב"ץ בשם הרמב"ן אלא יתרת אלא כי היכי דעבד שליר
לחויר של מעשה לאכלם מיהו לבד לחויר מעתר שלבן מותר לחנם מפני מבטלן ולחד מבטלן ולחד של בעלים
כגון שמיהו לבד לחויר של מעשה אין מתכוין הקדירה בבקעה על אחר דבעון שהם אלא. ולמה כתוב לקמיקר
יתנו לשמנה לבורך שנם דבר לאכל בבשל שרמיב לקמיקר מותרת לבל דבר. אין מבשלין של חרש
חדשות אלא אם הר הרחיקן משבר יש תבלה מבטל הבשל הראשון מחזקן והוא שבר תקונן אסור
לבשל בה אלא אם לבורך קלם ואם מלא מלא לפרו אם מלא לשבר אל מבטל מבלא אשר
קדירה מבשר אשר שאינה לבורך אלא לאחרת אחת מבטל שמבשל מבקן יותר בשיש הרבה בקדירה
אלא דאם לאבה דמי שקלא אחת לבורך מבר שהוא מותר כיון שהעשה הקיתר מבטל שהתיבות
ערב העשה מבטל אם כן אם תשאר בטל מותר. כתב בעל הש"ע דוקא קודם לבטלה. כגון
לקרבנות בבשל אחר לאכל אחר לבטלה קיבה. כגון לבשל ולעבר לאכל מבטל בגיתה דאין לך השמטה גדולה
מזו ובן נחתם. כגון לאתם חבית אחת מלא מים שלא יבלבלה אלא לבן יתנו אחת
אם מבטלין שונים בדרכם לבשלם אם [illegible] מבטל אל אכן חזן אין הקפנה שלהם שבני
שנה קלת. ואיכן אסור לעמוד בבטל ברים קענה שלהם וכן כתב הקבלה זל. אבל לשמת התבטלה
ב מבטלין ואכלין לבטן הגיע אם יודע משבר יש מה קדירה רולה לבשל אבלתם אם יודע שר.
ושנים ואחרלה ושאלים אם יודע משבר יש שה לבם שמבטל ביותר ואם הין שוקקים אותם
משבר יש. מותר לבולך מבלן ומהתה אבל הקדירה אם הקדירה אבלם. אין בותנין הבטנת ומולק
בקם הבטנת בולה אם בקענה שה. ומקרקע אחרים לאיכם שיבטלו בבולה ויאמרו בקענה עשי כן
אסור אם בקענה וכגון שאין מבטלה מה עקרה בולה אם קענה עוב לאמר לאסור בכל. אסור לבדוק
מבלן כי לתם בקדירה ונבחנה מותר כי שלא יקדוח מבשל. קדירה שיש
בה אוכלין מותר לתנה הבהמה לתוכה אם אם שאסור לשם מין
הבהמה בשר שלא אם היה מלבשר אם לא ישאם אם מותר לתנה קדירה אבלקם לאכל בה אסור
ובלי אבל יונקר אם בשיש בה אוכל. ארץ מודהין קמא בשר כי לשם שלא ישמרת לו יומיה מעשר
שלהמה. ויש מלמדין בתמה מבטל שלא לבקדם בדורה שלא ישמרת מעשר אבלה ושלא
עקרה משום חשש תיקון. ובבשלמה אסור וכן הסכים זל ואין מרקדין הקמנה בשבת אם אם שבי. שבי.
אבל אם רקדו מבחמנה ונבל בה לבד אם אם ורולה לבקדו אשם לאחרים מותר אם בשר שבי. לא נבלבן
דבר שלא שרולה לבקדו בשבת כי שיהם אחת אבלה לבד שבי קלת בבנין. שלבי מבלבלין לבד בגור
ובן. לבקר יחוה הקמנה. הלא שאם בשר יבל לבשל מבשר אבל לבבה. וכן מבלבלת בשלה יבולין
לבולין בבקן אם הבהמן מבחמנה ומבקר שבשלה מבשר יש בלבד שלא לבד שאם אסור לבשל מבשר
אבל אם לבשלה לבד בבקן לבד אבל ולבד ואחר כך מבשר רק שבלבד מבשר ויבלבלן בבלבד
ני בה בבר אבל לבשל שיבול לבשר והם וכן בבר שלבלבד בבקן שלם לבשר. ור חיים כתב בשם רבי שמעון
ולא אם שאבל ומבשיר אבל הוי בבל. אין מבקיין הבהמות ומבשרות וכיון דאיכא מבשרים דבבוחם
מבר אם לבשר לא אבל ומבשיר ובשיבשר לבלבד בשר שמבלבלן מבשרים אם אבלה. ובשר שבשר

אסור תבלין

קדירה שיש

ארץ

[illegible]

אופרין

[illegible]

מבשרין

[illegible]

[illegible] הדיוק יבין להשחיזה פיר ומי רבי לשתם חנב יחייב חו הקולם לחבלם המשחות וכשב הנמצאר
ברבים לחבל המשחזה והכי משתבר לחבלם חייבו יכול לחתוך לחי עד שיהי הדיוק יתור להשחיזה ויהיה
[illegible] מעם **ואור לרגל** מעלתה ומחבר בין קעות בין ומוכיח מעלה מעלה ותוכל לחי
[illegible] לחבלה בעבה ולשיה וכבורר קעות לו שאר דבר אם יש עורין
בבהירות החובל יותר מהבשולת מבין שהחובל מרובה בורך ובדבר לזרון הבשולת ואם יש
עורין יותר בבהירות הבשולת מבין שהוא רק בשלמות מעל החובל ומעט הבשולת ודוק בשהחובר
מרובה על הבשולת בשעתו ומשכיחה בחובל מרובה ולחי הכי יש עורין יותר מבהירות הבשולת מבין
שהוא רק בהשלמות לחבלם אם מעט הבשולת מרובה לחבור לחי מעמעל שהחובל בעל בדוב ומבלתקום
לחיים ובמעשה שנשתבר ושמין מעמדם בקלמיקון לחי שהבשולת מרובה על החובל מעותין דלא
מיקרי בשולת מרובה פון דאורחייקו דהכי והון כמו שומר לחיי ולא לחלי מעבמות נקלמיקון שנבחו
לחלי יש החובל חין מפשטן הדרדל בשעמה שלם ולחין מעמיקין אותו בבהלת שלעל לחבל בשלמתבת
מעותר חין תולין המשמרת כיון לדבר בהם שמעם קיתה תלויה ושמרה מעותר ליתן כה שמעם לבנים
ומעמם ותלה לחתה לתן בה המעם ונתן בה שמעם ובעבר שיתן בה המעם תחלה חין ישלם
הכל חין בזמן הדיר בשמעם מרבעים לחוחבו בהן מן המקום ומתקנין לחת הקולם והעבדות
אלפר מעותר נמרוח ולתקן לדרכ בעבדה הכל מבלתקום מה שיחשר מדרך חנם ישלם
הבעבר המכים בם יין מבלתקום לתקום לא יכחם בכל וקולמה לתקן מדרכה חרשה
וחרשה בדם ביחד לא יכחם לתבין לו בדרו לחתת לחתת לו מחם שמעם הבעבר בלתקן
ומן כל הולם הזק שנה מדרך חול לחי חין בשיעי קלות המשה ואם לחי לחשר לו בשבות בבין שמלמן
הרבים לו מחם ולכיך מקר לקבל מחשבם ישלם הבעבר ... בעבות מרובה
לתקמעם הבעבר ומחמם מבם מרחן רבין לחבלם לבבלבמ **מותר** ולרחון כל מבלמבם
שהחיבן בתבב רבי יכחם לחבלם בשם בבוטם שהות מעותר ובכי יכחם לחבר מבה לחבלם לא הלשון
לחבם מעותר לעבדו בבי מבלחבור לבבלחבם מבלבם חבשים לו מעבלבם לחבלם חין מעשי
מעותר כי שמבאר מבם בשמבם שלבבבם בבן לחם מבבים לבבים בם לחם מבבים מבבר הבלתו בבלבם
לחבלם מעבבר ליתן בבחבר בבבבבת מעותר לא לשמר לחם מבבים שבבבבן ומבבבם בבלתבלבם
אין מבשילין לבבבר בי בבר הבבבר לחם לבבבבן לחבור שבבבר ירבה בשבבבן
לחבל מבבבו ומבבבו שבבבתו ובן שבבבר הבבבבת מעותר לבבבבם מבבבן דבבר חבשי שבבבר ירבה בשבבבן
בבבר ובבבבם בל לחבבבם בם הבבי מבבבי יבבבל מבבבו בבבבר הבבבבבן ובבבבו מבבר לבבבבם שבבבר
הבבבבבן לחבבבן לחבבבן מבבבבר שבבבבר ירבה בשבבבן לחם תבבבר בבבבבן לבבבבר מבבבבר לבן חם מבבבבר
בבבבבבן מבבבבבן לבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן חבבבבבן מבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן

בוצה שנולדה

אסור

בתשובה, אלא שאותה הדלקה כיון ראשון בשבת לשבת יום שם או חמה כיון שם בשבת ואין בזה עשוה אין
עשין בחול ואינו כאותה הדלקה. יש מבלה לאותה שעה שבלבעבר יהיה בדום יש מבלה בהדלקת נרות לשבת
הבאה. אין מותרין נר שלנו בשבת ונר דחיים. שאם יפה להשתמש בהם. אין פוחתין הנר מירוש
ני שלא חלם בשבת בלא שמן בפסח. ולא מעשה חולה כיון שעשוה לשבת קבול חמור לעשותן כיון עשוה
ראתקן עשה. אין חוקרין הטהרה לשבת שתי נרות שבנותן נתשיר נתי שני נרות ולריך
להדלק שתיקה ולהדלקה בחמצה. אמר רבי יוחנן לתלמי חבל חס אין לריך להדלק שניקה לא שעשה
רבי שהחיר לעשות לא. ולא הרחש לא היה חוק בה לחשיר חף נתי נרות ולהיר שעיקה ולא בדלק
חותה ולא מעבבהם חותה שם לחתבה שמתח מנחה לדלק חבלתם היתה בעלה כשר שם שחיבר
קשה בל לבבה יבול לעשות בדן כי לקשותה ויבול שבותה בשיתן ומותה לקיר הקתם שבבתה
הנר בשי נחדלה וחמה בבל מעמי שבותל לתרן ובבה. והמעבה לא חיר בבלי ולא לבחה לתלה הרחש לר
ור שהבא דורון לשרה בשם חס יש בעיבן בתחובר לו שמחובר לבה חמור לבלבן
בדום חמה לשלמה לשרה חבותה בבה שישבו לחבל שבו יתיה עובה
שלבלה מעבר מיד בבלו שם בבה. שישבו שמיתו בם חס הנם בדום שם לבר לחתיה בתנתי הנתה. שם בבה
שישבו חבלבשם יתיה עובה שלבה חובה בלחבר השבת חו לבתן לבר לחתיה בבה הנתה. שם ובבה
בבה שישבו. ולם בה שישבו בבי הבלשה והבחה לבר ואין לבר לחתיה בבה הבחה לבחן ובבה
בבה שישבו חבותה לבלחה לבו שלה הבבה בשבלה וחמה חם בחבן חבלבלה בבה הבחה חבותה
הבלחם בבה שלה בלבה הבם בבה בבה חמור בבה בחבה בבה חמה בבה בבה בבה בבה בבה
שלבלה חבותה בבה בבלבה שם בבה שישבו בבי שיבבלו לבבם חבבבה בבבה
הבבבה הבבבם חבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה ב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

תנויות שאינן רבן גמליאל

מישיש לא מיירי ביחיד אלא ורוחקה מעיר שכן יכול לשלשל לעשיר דרך
לרובה שבאו שוריהם בתבל לעשיר לבלעם יעמיד לקוחות לרמות
ולא תעדיפנה ולא בתלמודות שמעשקה חס לקבל דיר שם ולא יעשה עשב וחס לקוחות מחרוב
לא הקרבו שלא יחזיר חוב קונטרס חבל עמלם. ובשכר חסדו - מעודד לבעוד מלאכות חו כה יין חן נבשם
מעשה הקלע שלם ידר שלקים לבני דוק פס עוב ולבי חס כשרה בחנם כל תחת הדלע חעלם
שחיסן רחוי לשתייה וחס כשרה וחס לעשות הכלי שוטבו וחזר ומותנו

הסומא יוצא לטבלו ולא מחוצה בתרומה ואין יוצאין בבית **אין**
לחד הלש ולחד הלשה מי שאר בבית המשאין מוחה בו ולא
רבים לבהכ"נ לו ואינו יכול לשלח שם בשמן לחר מעוחר ובכבר שלא יכתבו מי שלא ישים בלחד ידו
בכתבו חכמים והכתה של ארוסתיהם. ולי לחיות בשמחת שיחיו לשלח בלא כתבו מעוחר לא עלי הכתב.
מי שבחלון לבי שוקין יכול לשלח בסלא. **אין פרה** יוצאה מלבוש שפן
קרוב ואין מעבירין אותה בנהר מעברין
המעברת קטנות ושעשה חבורה שה פון שאינו מעבוח לבד וכל קרבנות שאינה בעולה ושאין
שעשה חבורה. ומי לי שמעברת שלהן יין בשנים שלמין הנשר מחלש אבל שלו שבוחי הנשר
נחלש הוי כמיק הבשר ולא יעמד ובכל לחמור. אין מעלין הכהנה ביום לכל מעשים אותה שיחזו
בולד רב שלא לטבל לחרן ויוצא לו בחוצאתו ויותן בד לתוך פון. בהיתר עחורה שריחקה ולדה
מעוחר מי שיעבר עליה ויתן מעם חבוחה מעם בריחתה לבי שהחום שלו ומחמר לעשות בן שלחה
אין עולין לבי הלל ביום ולא בוכין לבי בהיה ולא לעמין שבמה הכנס ולא
מעמדין לבכות כל ש יכר ולא מעטרין לבכות כל ל לבד לא המתה לבן
בשמחה ולא מרקדין ולחלון לבית הלוכה לשמח חבל מי שלא השמח מעשה שה. ולבש. חמור
כבל שנים ולבה הכפה חלה הכתש גל. לא מחשיר לבית דוקה כשיש לו חשה וכנס ולבש. חמור בבלעדן
ולבה הכפה חלה הכתש גל ולא מבלשין ולא מבלשין ולא חולצין ולא מנין הנשים ולא מעשרין ולא מחרי"ן ולא
מעלין הבנות ומעשרות חלה לו לעשה לבקר מה פוס ודוקה בעפל מלחמה חבל עשה בן פוס בנין שלש
ויסקה מעוחר לבתים מעלה חלה ובולן חס עשחן בין שוגגין בין מזידין בין מעלמין אה שעשה עשוי
הלואת לחבר בהם. ש בעמקין בבר יוסף ובשלחם שמן בבבל. ובן דבר הבנעות
בבבל הכלים לבבי. לבקר לעמן מן הבחור בלי חבל לא יבריחו בבר שבהיין בחולה עפן בלעבר
ובוחבן לבין חיקם ומחלקים לבבל שבוה ושבוה בבבל עלמה **מתמוטל**
לבבר חס הוה לבי הבן בחבון יחשבו בן שמעון יחבלו מבר בבלבן
ולחי חס יבוון לבשהון עד לבחר שלא יפחת ובש. חבר לבל שה בשלח היה בחבר בבנן שבה
בבית שלבן יבי ובן בבבל בשל הן לבל שה בבן לבן בלבן בבשבן ו מבהיבן לבן עד לבחר. ולחי
הרחש בל בבב בבבבן בבשונה. בבן בלי יחיל חבי זבל בשבל. בבלבן בהובבן בבבבן בבבבבן

[illegible]

ערוך לו שבת ולא שרב עירובין בשדות. אבל מי שאינו לא נערב ולא שבת אלא שדות לא מעוך
שבשדות שלו בדרך הישר עקרת מעשר ויהיו ולא בו והשתנייב שם אחרים לריך שיכון בדשדו
שלאותן שדות לעבר בשבת ויהיו לריך לעשות אותה כולו שלבכם קשר לו ובלבד שהוא
בתחום הישר ולא בו. אבל אותן שהשאו בשבת אין לריך שיהא בשעת הוצאה רק שיהיו שהוא לשעור
בין קודם שיתחיל לעשות לעורך השבת ולריך לזכות לקם שביד יחד ויהיו מזכה לקם לא שביד לו
ואתו הקעמים ושבדו ושבתו הכשרים לא שביד בו ואתו הקעמים הבלעים ושבדו ושבתו הקעמים
וקעמים שהיו מוכר של שונתן אבל חשוב בעלו ומזכה שביד ובלבד שמונחים [illegible] ואחר חשוב קעמים
ואתו מסוק בכשלמלם לל ולא שמוסה שביד. ולא הרחש סמוך שאינה מזכה ביד. ובן בתלב
בשבקש עור. כגון שעשה עקר בידו ובמקום שני שיש לו בזכות בשבת שמוסה שביד. ואתו
זכה בשדות זה בשבלמלם ונעלו הזכה מידו וחוזר ונעלו מיד הזוכה ועבדו בלי אחר הרחב
על מעבות עירוב. ואתו בדין יקח שדות לתבוי ובאלו ולמאמנו ולמלנקי שדות ומעבד כל
לבנים מעמלם שבתם ובבלבלם הישר הזאת. אולמי שילה לבקע. ואשר שקשה שדות כתב
אלא הרחש לל שאי אם יכול לבעל מעוס הרחשון בשבת. ובן בתלב בשבקש עור ויכול לבעל העירוב
עלם דשה לבינת מעוך עלו בלזמן שקוק קיים אלא לא אל אחר לבל אם מכר קודם שפשל שבת אין
יכול לבשל עלו אלא לבאותן יום ונאחר מעמר בגיות מעוך שלו ולאחר שקבלו שלו לרפ השבת יכול
לאוכלו מעד. התחיל בשפרו ולבל הישרוב אחר אחרי. ובתב אלא הרחש לל כשלמיך
בחרי. אי כשלו לך לשמור ביום שפק זו שהתחיל בה ושוב לא יכשל ולא יעמוד. ובן אם התחיל
לבשל תבשיל אחר ימלאנו לבד אם שאלו כמו שהתחיל לבחשבון בלחד מלבנרם שבת בשעה הקיים
קיים ביום כל צורכי שבת והלבון משמשבן מלבקחיל ביום לבמשמעו כל צורכי שבת לאי אפשר
לאחר קאי. הוא לך לשמרלך ביום. וקבבר שקול עד יבא מעוקה לבד. אי שלא קשה עירוב לבעור
לבלבלם לר בשבת. וכשב שלבעור לבשל לשמרו לך לבעור לבשל לאחרים אלא לבתשם שאין הבעלים
ירשל שקנין לאחרים. אבל לבעורין לבשל ואין לו לבקנה לשאר שיקנה קנין ולבשיל לאחרים. ובן
אוכלין ומבשלים לו ונותנים לו השלקים ומבשלים ונותנים לו לאחר כך ואלו לבאין לבשל לאחר שלבן
לקם לבמלבנה ומבשלו ובבן אותן. ובשל הישרוב בתב מלבבלם לאחרים שלא הבאו עירוב לבעור
ומבשלים לאי שקבלו הבלבלם שלאחרים מלבנים ולא לבקנה לבבלבלם לבאה לאחרים. ואם
המזיד ובשל מעוך לאכלו מבלאחרים הבלאים לבשל לבדירות לבעור קנים והוחיר לבאות לבעור מאחר לבעור
לאוכלה. ואם אין לאחרים שבשרבן שיוכל לבבלבלם לקם הבלבלו לו לבשלים לבשוב לבי יין. ובשום
כבר שבת לבשות לבר מלבשן אלא הוא בשלמן לבן לאבות לבר לבאחד ובשל לבדירה לאחר ולבלבלו
לבאחד. ובתב הר מאיר לל מלבעורבורה שיכול לבמש בבר שום אבל אלא מבשר יום ולבשלו
לבלם עד הבלבלה ואם לבמר שום הרחשון שלא יכול לבשלו בשבת. ויאמר הרחשון אם הוא הוא אם
לבבל לבר לבשבת ואם הוא חול ולבאחר אם בשרבן זה יבא שרי לו לאבות. ובן ולבאחר אין לבן
בלבם שלא אם הוא הרי שרבן מלבאחר ואם חול הוא אין לבר עירוב ובתב אלא לבאחר לבלבלם לבאחר
מבר הוא לבאחר מלבאחר לבבלבלו לבר מבר לבשיל מלבאחר לבן מלבלו לבלבלם ולבאחר שאין לבר ובן בתב
בשלבעורבו. ולבלבלם יום שבת שיכול לבעור לבבלבלו לבבלבלו לבבלבלו שלבר לבלבלו
עוד אין לבר עירוב לבלבלם. אבל שרבו מלבאחר לבבלבלו לבר שרבו לבבלבלו לבר לבבלבלו שבת
ובלבלבלם לבבלבלם בלבבלבלם לבבלבלם. יום שלבלבלם לבבלבלם בלבבלבלם שבת אין מלבבלבלם
שרבו לבבלבלם. אבל לבבלבלם שבת בבלבלם הרחשון לבבלבלם לבבלבלם לבבלבלם לבבלבלם לבבלבלם

יום

מצות

[illegible]

הלכות חול המועד

חול המועד ה' תמוז
מדברי רמ"ן ז"ל סדר
המשנה ומדברי רמ"ן ז"ל

אין שמתנים מותרין בכל מלאכה מן התורה לא שהמנים אסורים במלאכת מלאכה ישראל
דילמא לא עקרי שובתא אסמכתא בעלמא נינהו דאסמכוה חכמים אבל עיקרן תיקון שלא
מדרבנן הילכך יוצרו דבר האבד אי שקיל אבד אם לא ישאנו והתירו כל צרכי הבנין אם
כל צרכי יתיר אם אינו שנשך מעשה קונן והתירו כל צרכי המועד ואם בדברים האסורים
התירו בשבת המועד אם אין לו מה יאכל והלכו מעמדו אותם מתלא אסור דברים שבעמו
ואחר כך דברים הלכיים לו בשעת האכילה ואחר כך הלכיים לו שאחר תשמישין
ודבר האבד בשעת קרקע ודבר האבד סלעים ותשמישין ובגד ומלאכת הדיוט וצרכי רבים
וכיוצא בענין נשים ותכשיטיהן הסמר וקרישה וקבורת הקרוב והכשרת: ואם מבלי
הרבה וחול המועד אין משלחין בחול המועד ותנשים שלא יבוא למועד כשהוא מנוול
אי שאם היה יכול לעלה בחול המועד לא היה חשש לעלה עבור המועד ומעלה עבור
למועד מנוול ומלוכלך שבכל אדם לעלה קודם המועד לעבור המועד. אבל כיון שהוא
אסור לעלה במועד יהא זהיר לעלה קודם המועד. ואי"ת כיון שזהו העשה אם לעלה קודם
המועד מותר לעלה במועד. וקשה מאחר הדבר לאחר ואם אינו נלאה כן מתוך הנאר לא
היתה הוה לה לברוריא בהדי הנך דתנן ולו משלחין כי היכי דקאמר אבי לבוא לבלתי שאין
לו לא חלוק אחד מותר לעבור המועד משום דאם אם עבור קודם המועד הוה הוה
ומתלבלב הלב נמי הוה לה לברוריא הדבר לאם לעלה קודם המועד ועד מתי יודע שלעלה קודם
המועד אדם הלי לעלה קאמר בעמד עד הלא אבל מי שאבדה לו אבדה בשבת המועד אם מותר
לעלה המועד אם שיהיה אבוד שלא היה לו מבלי לעלה קודם וקאמר מי יודע שהיה אבוד
הילכך ראה שאין להתיר לא לאותם שמתו בהדיה. ולו שמשלחין מי שאלה מבית הבית
ולא היה לו מבלי לעלה קודם המועד ומי שאלה מבית האבלים ואם היה אבוד בידי ישראל
שהיו מנחים לו לעלה אם הכי כיון שהיה אבוד הוה לבשר ולא היה לו מבלי לעלה קודם
המועד יכול לעלה. וכן המנהיר שלא היה יכול לעלה קודם שהרי הוה אסור בהנאה
ובענין שהתירו לו קודם הרגל וחל יום ל' בבגד שלא היה יכול לעלה קודם שאין שני מנהל
יום. אבל אם נשאר מעמדו שלא לעלה אם אינו ברגל וקתירו לו לא לעלה הוה
ואינו יכול לעלה. וכן מי שאבד שלא לעלה ונמצא שלו שרו ברגל ובענין שלא מצאה מי שיתיר
לו קודם הרגל אבל אם מצאה ולא נמצא לו. והכא מתנדינת קיים שלא היה יכול לעלה קודם
ובענין שהולך לקרויה מזונותיו אם להתשאר אבל אם הלך שלא לעיל לא יעלה לוחן אבל אם הוא
דאיתשך לו שלא ילך. והרחבה מי אמר לעיל אחרי לא יעלה רוק בהולך מאחרן ישרא לעיל
אחרן אבל אם הבל אחרן אין בהולך אחרן אמר הלך לעיל יעלה. אין מותר לעלה בחול
המועד לא שום מלאכה המועד ולא שום מלאכה לבני אבל אם אבל שרבו שלא בשרבה
הרגל מותר אם אם יכול לעלה ובאחרים מותר לעבור אלא שעל שמתמיד אין
מעשה ואם אבל מעשה מבחוץ ומבחוץ אם מעשה שלו לעלה ואם לא לא יבא

מותר

מותר

אין

אין כפנין

לצורך המועד יכול בחוץ אלא מותר מביה לביה. ואם אין הבתים סתיחין לחלל ל"ח
לעכו"ם יש לחוש שמותר מביה לביה הסמוך לו. לכל מצוה ואילו לאסור נקל מגדלי ב"
מטמון מחלל לחלל דוקא בשעשקם שלו. או של אדם אחר. אבל מאדם אחר לתוך שדה
מותר. ובפי' הרשב"ם אין מטמון מדירה לדירה אלא לדירה אלא מעבירה לבעירה.
והא בשעשקם שלו או של אדם אחר. אבל מאדם אחר לתוך שלו אם מעלה לבעירה מותר.
הזכל שבחלל אסור לחולמו לא יפלקמו לגדדין ואם נתרבה עד שעשה חלל כדרך
מותר לחולמו. מי שליך לבוב לחול המועד ולא עמד לעמוד בדלין יכול לעמוד
לטרוף הפגם ולתקן בדיקו ומוכן והרקן וכל לרכי הרכבה ובלבד שלא יבוון
מלאכתו במועד. מותר להזיק דם לבהמה ואין מעשטן שמנה כל רשאה. ואין מרפשין אותה
אין מעשיבין הרבינלת על הכלבים לשלמה ואם הם שלהם. שלהם קודם המועד. ובריחה
מעשקם. יכול להחזירה הם מלו תוך שלשה ימים לבריחתה שאין עליה סחורתה וישבה
עליהם ג' ימים קודם שבריחה שבר שמחו הבעלים אבל לא ישבה עליהם ג' ימים אם אמר
ישבה עליהם ג' ימים ויש שלשה שבריחה מעשקם אין מחזירין אותה. וזקנו לבל שמחם ז"ל
לעלמה חול המועד אחרי יתה. אבל ברשל שהיה מדרבנן אמר לא ישבה עליהם ג' ימים אם
תוך ג' בריחתה מחזירין אותה. הרבר הלבד מעותה בחול המועד
בלא שני. הילבך בית השלחין שהוא שדה שליך לבשקותה תמיד שלא לא
כן תמצאך מותר לבשקותה. ודוקא שהתחיל קודם המועד שלא נתחלת אם לא ישקה
ותר אבל לא השקה קודם לבן אסור לבשקותה. ואם היה שדה לחה הני כלו התחיל לבשקותה
קודם. אבל שדה הבשל שהיה שדה שאין לליך לבשקותה ואמר בית השלחן לא הותיר
לא היבש לגבה עירחה יתבריל כבן מן המשן לא שנא אם חדש אם ישן ולא תי"ש כבן
שהוא חדש שמא יתקלקל. אבל מים מקושרין ונקרים בשמלן וליך לדלות מהם ויש בל עורה
אם מלאי בשמלים מקובלים אסור לבשקות מהם ואמר שם שרובות זו לשמלה מהן אין דולין
מהמחתה לבשקות השלוה ואמר אחר אליה בבוקר ואליה מוכן אין דולין מהמקום
המעוך לבשקות הבוקה. אמרות מים המושכין מהאמנים אם אין מסקין מקלחין תמיד
מותר לבשקות מהם ואם הן מסקין הרי הן אסור אם אינם שקמים אין דרך שם מנקר
שדה אסור לבשקות מהם. אעמ"ש שמנקין קודם יום עוב עמ"ש שקן מסקין. ואם לאמת המים
שבתת בינהם אחז אין מסקין מותר אמ"ש אם רוב השדה הבלה רחוי [illegible]
בבית השלחן שם מה מלשין שמיאו מעמ"ש מלמה בשדה אחרת ומתקבלן שם ושמגיע
בריכה כל קמן שמ"ש ולא מסק מלשן הראשון יכול לבשקות האחרת מהבריכה שנתקבצה
בו. אבל אם מסק מלשין הראשון אמ"ש לא מסק ואיה מונעת יותר אסור. יראה שאלה
לאוכלן בשבת. אבל לדלות מים ולבשקותן כלי שאלה ויקין הלוין מבונה. אבל אם אינו
דולה לאוכלן מונשה כמו לבשקותן אסור. שדה יבשה שישבה לאילנות יכול להמשיך

[illegible]

פרק עשירי

בתחלה הראילן שפיב שיקרי הבמנים הוא שעשין כך. שהקלקן יכול
לתקן. אין שעשין בתחלה קלילה המעשה מעם לצדק. קיתיך
עשיה כך ונתקלקל שלא שיחר בשעקה שלא עמה יכול להשמיקה שעה עמקים. לחמור
לבעלה מקום לצדק כי. שיכנסו כה הנים לתשקמה וחס עכר שעשה לבוד לבי
לחוכלן המעשה שמתה לעשה מקום שיכנסו שעה מקום שיצאו מותר לעמי שפוק
חוק בם הצדק שנמה לחור לתקמה הצדק לבורך הקישק. וחס עכר שעבוין כי לבוש
לבורך המעשה בבן שעשוק כולה מותר. לחמור לקמן עלים מן הצדק לטמתו לחיה
וחס כיכ שיכין לבורכו שלך מעלים בבן שעשמלעים והנים הקמנים מותר. לחמור
לקלן שמי הילן לתקמן וחס עכר לעמוך בעכל המעשה לחלקן לבהמתו בבן שקולן כלים
מעלה מחר מותר. אין מעלשין המלבות ולא מלזקמין המעשה. לבל מכין לת הלמיות
ולת המירות בשמן. לחשות ושרים שמעבמי לין בצדק הלמן מותר לבורכן שבכן שמותר
ומלמן ותעלה כה המבורך ולמי בצדק הבבן המעבוכה לצדק הלמן מותר לבורכן כלבכן שיבלמין
מזיעה ומעבמין לצדק הלמן לין לבין מותר לת מל מי. שמי שבוש שעבד כלבן ומעבמבלמן
ומבמין עד שעשה בעמן ותעלה כה המבורך. [illegible] כבר בצדק הלבן המעבוכה לצדק הלמן
בלת בעמי ולמן הלמ הלמ הלמר. אין מבכ[illegible]מן לבין בחול המעבר לבבל הצדק וחס
[illegible] הבי מעבמן מותר לבמן בצדק. ולמי לבמ מחזיק לו מעבמ עד שהבעמם מותר ולבבל
[illegible] לו עכר לבמי לבמ לין בוחן לו עכר מלוכו לבמי ומעם מבבה יכול לתן לו עכר מבוכן
ולבבל עמה יתן לו עכר לחר. ובחול המעבר לבמי יתן לו עכר לחרבמ מותר רק עמה שלבמ. שלבמ לו הלמ
ולבבל עמה יבייש ולא יעבור לו שמר לעבר הלמן. ולבמ הלק הבי עכר עכבת לו עכר הלמ לו עכר
עבמ מבייעין לבמי בחול המעבר. ומבמין לו שמר לעבר הלמן בעכבת. לבמי לבלבר הצדק
בחול המעבר לבמ הלמ בעבמן שלבמ לבמ לבמד לבמ ישמבר עד לחר המעבר ולבמ לין לו [illegible]
יבכל לבמ ולבמ ולבמ לבמר כבלבן עמה לבמ לבמ. ולבמ מבלו עמה לבמ לבמ לבמ יבכל
[illegible] לבמ לבמ לבמ

בשנים ואין הרגל זכר כדי להחיר לו אלא אותה לבשר ובמה קנסה ואם הם
בעקום האנשים אסור לבשרם ושלא בשנים אין האורך וכל טולא בזה עבר אחד
ובגד שלא יכוון להשקותו עד האנשי ויהיו ישראל בשנים כגון שיבשרם בלא ואם
הוא הכל שיש בו תרפוס בלא יותר שבעים כגון שלשים להבנתן בחבוקות ובקולות ישראל
בגוים הוא לא הגוים שענתין בשדה לישראל ויבא מוקנאר יבול לבעותן בקש בשוי ירבך
יבלע בשוי שב הנבלין מלאכתן פעמי קנסין אותן שלא ישנה חשש שהוא הבר אחד ואם
יוחל לא קנסו בהו אחרין ואותה לו לשעותה אם הוא הבר אחד

כל סחורה

אסורה אבל בשהוא בין לקמות בין לעבור ואם סחורה שנשרה
לבב האנשי אסור לקבוע לאיך בעשר לא אם יבא הבלוקה מהם שאינן מלוי בעקום האנשי
ובזמנן לו בהול האנשי אז הוא אותה דהוי בבר אחד ואם יש לו סחורה ואם לא יתברר
שתה ישליך מן הקרן לאותה שבורה אבל אם לא ישליך מן הקרן אלא שאם יתברר שתה
ירויח יותר מאשר יתברר אחר כך אסור לאותה ואם אין לו מה יאכל אז אם יש לו אלא שהוא
יביא לו משהו ברים ויוצא יותר לשמחת יי אותה לעבור וכן אם כמו שיירות וקבחו אחרונה
שאינן מבוארת אלא אחר האנשי אז יקבו מעבון ואינו מבלי שיבחו שיירות כלו לקבות מעבו אותה
לקבות מאם לעבור לאם ואם הגבלן כתב דוקא לעבור לאם אותה בכל הבר אבל לקבות מבלי
אם קונה הבר כדי להשתבר אסור אחר שהרחיק ובר שקוב כזול מקשיבים אבל אם אם לבי
הבר לברכו ודעתו ואם לקבותו ובזמנן לו שתה מי שעובר כזול והבר ידוע שלא יזמנן
אחר האנשי בשיבים הזן הבר הבר הבר הוא ואותה ואם הרחיק אלא לא אחיל כאן אבל מבלי האסור
לברוח לתבל יתבייב כגון שהי שהלך דבים של שבתן אסור לעבור לאמתם כדי שבנבשם אלא אם כן
ראוין לאכול מהן בעונה מי שבלבל אחרון של אחרון שלא לא יבשל לעבוד אם
יבלם שיקח קבוי לו יש ישראלים שאם שהי הקשתה הים לאחר האנשי ואם הו שאם לבחיר
בקבל אותה כל ישבח ושתן שאבל ישראל לעשותם ... לי שבבע לשראל אין לבחבו אותה
לבבל אותה דבבלבל אבלו דלי ... יש שלבי לקבותיו בשת הכלב לבורך שהיה כל הבשר
אם ישב האנשי לא יבלה הבו שיבלה שאם הבר הבר הבר הוא ואותה לקבות לבהן הבשר
ובזמנתן ובשבר אלא יבלו אחרון בעונה ... אבל יותר מבלי לבור שתיתו ולא יקבה
מבלי מבלי בבבלן ... ובזמנן לבבר אחרון מבלי בלבן בבן לא חבותן בבשר ובשיבה ... בבבלן
בבשרו מבלה לבבר לבר אחרון שלא לבשן יש חבלבים שלבי לבבר ובשר לבר אחרון לבבר
לבבר בבלה שבם שלבלא לבבלי בבבי הבשר שיבבל מבלו מבלה בבבלם בבבלם בבבלם
הבבלם הבלה לבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם
אבל לא יתן לבבלבל בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם בבבלם

[illegible] אין לעדות [illegible] ואמנם ועבדים ושפחות לא נצרך
[illegible] לצורך חשובה שאין לו מה יאכל שלא מעבר עבודת [illegible] כלבד כשאין הלוקח
[illegible] ואם חוסרין אדוניהם לאחרים ורבי יוסי הגלילי אומר אף מלחיר לרוקעים שלא
יעבוד ואתן שלא לאחרים לא הוזהר. ובתב רבי יונה בשם שרת הגאון וכלב בני אדם נקנין
ויתכן אין לכה לעזבור. והמחבר הבא שנין עליה. ואם כבר נגע נמעי. [illegible]
[illegible] מנהגי רבית של שבועה ראשון ויפלאום נצורך שמחת יע". והר אחיר מרוקעים
[illegible] בחנוכה להלות לעניים ובלבד שיגיע להם שבוע ראשון בחנם. ואלא הרחש זכרל
ומבר שעשרים לחי יבא אין השבוע הראשון וזה לשונו בתשובה ובחשבון הירח אחר מבר
[illegible] ויהגנו לחיבור בהלאת רבית לעניים בחול המועד. ואם הבריתי בביתי להלות לעניים
[illegible] מאמר לעות בבתי שאם לא יעו להם לעות בפנקום אחר ויבלעם שם יכלם לחיבם
[illegible]

בנין אמר כל שהוא אחור ואם עבר בלי שהקו מקריהן בהולם ודומה
[illegible] אחור ואינו מת בעיר. ושל אנשי בעלו כמדבר. אבל אחור לעומתן כמי
[illegible] ובביתו. ואם בוא מחוכן ונועה ליטול מאחר לעומתו ולחזור ובביתו. מעותה ליטול
[illegible] מת שבבית. מעותה שעשה מעשה. [illegible] מרבית מעשה. הרוש בנין להולם ודומה
[illegible] אחור ואינו מת בעיר. מדקין שבבנין שהמים יורדים שם מעותה לעומתן כמי
[illegible] שלא ישמר מעשה מאחר המים שהוא כל הלחלבות. לר קדמת והמעמיה והקלו
[illegible] ואמרו אמר מעשה יש יכול לתקנה כמו המעשה לא שנה הן שלא לא שלא תזל. ובלבד
[illegible] בעון מחלקתו מעשה. מעותה לבעות לרוות מומים. כי לחבוש שיאכלו הבן מעשה הדומה
[illegible] מלאכת קיון לו חלמה שלא חבים לעמוד המעשה. כתב הר הרן יש מתבשים [illegible]
[illegible] שעדן מחבים חן מעמיד. ולא נדמה לזה הוי בשן במור לא לא חלמה בשבן [illegible]
[illegible] אבל שמחבים לא רבים. וכן לרוות מומים דמאי לא בשן במור הוא שלא לעשיב [illegible]
[illegible] מעה מעון. ולא הרחש זכרל. [illegible] בתרם. ושלא שעשתי לבדיר לחבי שלא [illegible]
[illegible] לתעיבם בשבן שיהא ראוי לחבות בו המועד מעותה נעשותן. ואם לא חבלו
[illegible] והעשוי כבר מעותה ונעשות לבית מעשה לבשמידו שבן. ומעותה לעשות בית מעשה
[illegible] שבן ועבד לעמן בשבן חלקים בעותה כן אם היה הדשה בן מעשה. לדבר
[illegible] מעמדון של ידה ושעות לבדרש הבעור הראשון הדרים. [illegible] בחסור לעבן בקלה
[illegible] הדרים ומעמדון שלא מעשה מעשה לעמן.

מותר נעשות מלאכות בשבת מעבדה
[illegible] הקדוש לאכלה הבדוים מעמדין שלא
[illegible] מעשה עמדים בבית המעמדה
[illegible] ובבית בחלים שהין כך כבר שלא שלא הבדוים [illegible]
[illegible] בבית. ומשמן הבי ירחה שמותר לבעות בבית המשלה [illegible]
[illegible] ולא [illegible] לבמעשה. כשבדוקי בבית מעמדה [illegible]
[illegible] לבדרים ולבעות לעשות בבית הבדוים

אפי' מלאכות המותרות יש מותרות שלא לעשות עשאן חול לאחרים כגון
חבל לעשות בשבת אסור ואיכו אם חייבים לו שבת
כל מלאכה מותר שאי אפשר שאין לעשה אסור לעשותן
לעשותן ואם כבר שמותר
מלאכה אין אסור שאסור לעשותן לאסור לעשות
לעשותן אבל בענין שיקבל בשביל בתן על
מלאכה אינו כמלאכה לא בגופותן אבל אם הם חזן לתחום הקשר ואם אין שר אחרת
בתוך תחומו שלא קבוע ונתנו המנוע אסור אבל חזן לתחום הקשר שקרי יבוא לשם הלכה
אין תלמוד בן חזן לתחום לא תוך לתחום ואם שבת הלכה באיסור עד אי אפשר נשאר לאחר
יבוא בל ואם לא שהוא בתחומו אבל בחצר שאינו לא מלאכה קודם המנוע בחיבת לשמירה
בשמן מותר מותר לשם לבי מלאכה בשביל חול הקשר יום שישאר אחר המנוע ובלבד
שלא ישקול ויבדוק וישאר עדיף שישאר בחול **צרכי רבים** המנוע
לעשותם בחול המנוע בבני לתחן הדרכים ולתקן
ולבנין הכתלים שיזקקו בתן הכתלים ולתקן הקהילות בורות ומעינות שיבדקים עוברי
הים לעבר ולתקנם ולתקן מותר לתקן אחר חיי הקהלים לבדקים לשם שבת בשביל
מעשה קונן אבל לחבור לשם בורות מחדש שהוא מעשה ראשון אם הדרכים לבדקים
לשם שבת בשביל מעשה קונן מותר לתקן אם לא יעשו אבל בורות שיחין ומערות שלא
אסור לחבר לעשות מחדש אם לא לדרך לבן שבת אסור לתקן אבל מותר לתקנם
לשבת אם אין לדרך לבן שבת **אסור לכתוב** בחול המנוע ואם
בשבת אחר אחר ביום יבוא אסור
ומלאכות לאחרים בשביל אם אין מלאכה בדינה לשמחת יום מותר אם
אינה יכול לבחם אין לו מה יאכל כמלאכה בני שבת ובדיקת תבשילין ומזון מעבר
מלבד בחול המנוע כיון לבשל תבשילין ולבדיק שבת ובן היה כוהן הלל הזקן

[illegible] אבל שאר מקרים יפה. כגון כשכר כגון מחוסר חמש יש לו מה יאכל מעותיך לעשות מכנה
כגון כמה הן לשנה. יאכל לאחריו חמור. מעותיך לבתיך תשבונתיון ולתשב יפתוחיון והוחיון
בשני נשים וקדושין ושנברין ליחתיה. מתכות ומרוגלין וחבות שום שעתו לך שמעו
כל נכסי לך לאשתך וחבורי מזון וחלקה ומחוסן ושעני הכורין שבוחקן מלא הכרי מלא
לאיין ומלא לחלא ועירות כל מי מקמי דיון וחבות השות. מי שלח שלום שחקה שור
לחבו ויש מוקלין ומחבי חבות שלא השות שעני מעשלה. וכן כתב בשם הלבות חבות השות
מעבי מכון מקמי. דהשותק יאכל לי מקמי לא. ולא הרחש זכלל כתב כמנהג הראשונה
יין כותבין שעני חוב שיכון לאיתון מעבותכון עד יחר המועד וחס חיכו מקחתיכו והלוה
לדיר הישנה לעושר לו שחין לעומר מה יאכל מעותיך. יש מחיבין לבחוב שליה שיכון
כגון כשבל חו כשקום. ולכלה היה חוסר ולא היה מחיר כגון דחמי חוסר מחת חסור. לבאיר
כל יה שקוח כתב לעוה. מדרכה כשרוגן לי מעות הכתב כגון לעשורת שעשין כן ולחמי מי
עבוחכ הכחותיוח כהיתוך שמלך השם נשין וכחותיו לך שבוחכ חיכן ובחין היה חומר
ולא היה מחיר נכרי ובלא חוחנות חתנבות. ויהוד שבולה עב לחד ישלה עקודה
לחד. ויש ששעשין מתה שבנ קמן ולא הרחש זכלל כתב תשוכה שלה בחול המועד
והחיר לא לשתיקה דחשיב דבר הלכה. דכן בחול המועד כגון דיש מעמוד כגון
דיש עבשור ומשמנתון ומוקן ומכין מה שלא יקבל שלא הדין

אין נושאין

נשים המועד לא בחלות ולא לאמנות ולא מיבמין. ומעמיד
שחרה ובלבד שלא ישלה מעמדת חירופין ומעמיד לחזיר בדשחן מן הקשוקין
ולא מן הלירופין. ובוכר המועד הבל מעמיד. שעשה לחשה מבשיעה בחול המועד
כגון מיחלי. ומקקמת ומעברת פרק עד מעשה ומעברת מכון שבחמה ועד מעשה
שבשמה. חול המועד לחסר ולתשעה היבר חין מעיחין המעשה בדבר
העיר שלא לחרבות בהסמר. והשיש מעבות מי שבולן עמלות בחחר. לבל לא מחוסן
שהקן לחת מעבדל. ובולן עמלות לחריה ולא מעמחות לבות בכם לכם.
עוקם הנעת לחם לא מנשון. ולחם כל שלשים יום לחמי המועד לחסר להקמיל שמעו
שמעת לן מעמב שלשים יום קודם המועד. ולחמי חס יש לן הקמר בלא זה כגון שמעו לי
ישלה שחותו מעמיד שמעמו לחמי מה ערב הרגל לחסר להקמיל שמו עד המעת שמעת
לחמי שלשים יום קודם המועד. ודוקא להקמיל כשרב לחסר. עד מעת שמעת שלשים יום
המועד. לבל מחוס מעמיד לא. לבל שמעמל לחמי לחיר מה לחסר. להמבן ישלה
כ[illegible] הקמיל מקמ כשמעמל ולא הפסיד הלא הרחש זכלל

אין קורעין

המועד. ולא מלבשין הדם ולא מעבירין שלא קרובו של
מת. לבל הקרובים קרוביו לחמי בנים שמעמיד חס שמעמ מיד ל יום. ומעבירין לחבר
מיד לאין מעבירין לא עד מעמיד. אבל שחין לבלות כיוצא בלבל המועד שיעמיד

לעמוד המעות לקרובין שאין. וכתב מצות הקבר בתב שאין קורשין ואין מעברין
בחול המועד. ולא הרא"ש ז"ל כתב בתרא הראשונה. חדש שטושין אוזני דבר
הלבה בכל מקום ומחמרא הכל קורשין שאין בין בתנו בין שלא בתנו ואולפן שאין
ומעברין שאין אם בחול המועד ואם כדם שמועה שאינו יום קבורה ואם לא
קרע כדם שמועה יקרע כל אמן שנפקין בהפסד אם אם שאוקין בן יוחנן מן
ומשם בגן בשחר ימות השנה. אבל בחול המועד אין מפסידין שלא בתנו ודם שמועה
בתנו דמי. ושל רבו שלמדו חכמה לו שקבר ששו המעמה לאחת בגן חבריה שמתה
זה שם זה קורשין בחול המועד אם בשעת שמועה ואין מרבתין לעולם. ושמלה
בשר דלא סגי שומשמה ואינו חסור של שוש ועבירה ולא של בעולם מלאה אחת
שאינו אם בחבירה קורשין בחול המועד אם ידע בן מיתה לקבורה אבל אם לא ידע
בן מיתה לקבורה לא. ועל בנאדם אם שמת בשעת יציאת נשמה חייב לקרוע
אבל בחול המועד ואם אם הוא חסור לעבודת דר שלא יהא מבעמד לעם הו מעמד
להבשם לעבור שלא אחת מבל המלאה. שעשין כל לבבו המת בחול המועד בשזין
לו עשרן ומתבשמין לו בעוהן ומעברין לו אחרים ובלבד שלא יקון אחרים מן המחוברת
ומיהו דוקא בלעשה מישהו אחרים עם המת בחלק שהוון שבר שהוא לעבדו. ואם
המת קדם מתברסם עיש לו עם מעוהר אם אם ישבו בשוק ובמקום שמעשאי ס
יהודים ערבים במקום לאחר. ובבל יומנים בשיש מת בעשרו בבל חשיב המברסים
אין חוטרין בוטן וקבורת בחול המועד. ואם הראב"ד יוסף לקבור בהן המועד. בבל
מעברין אותה שאם היה אחרון מן אלו אם מאחריהן אם מראחיהן והש"ם אין חוטרין
בוטן לקבור בהן אחר המועד ומחנשין אותן אם לקבור בהן אחר המועד. אבל
לקבור שהן המועד חוטרין אותן אם בחול המועד. ונזה הפסק הלא הראב"ד ז"ל

כתוב בהלכות גדולות

מי שמתלא מת בתחל מעשי קבל
אם בחנם שלא מעשר חזן מעפרים
הקחרון אינו נוהג אבלות בבל שר שיצא כל הדבר. ומשקו יום הקחרון שנלה לו
חשבם שאין אבלות נוהגין בהן ומשנים שלו ל יומים. ולא מת בפסח הקחרון נוהגין
בו אבלות. כמו בבל לשבת ורק בתב שאם אם מת לו מת בפסח הקחרון אינו
נוהגין בו אבלות. אבל אין אבלות נוהגין בבל מעשר שלא אמרו שאם מת לו ישר
אבל אסור בבל הדברים שלאונן אסור בהם. ואם מת לו יום אינו רולה לקבר
בו בפסח אין שלו כמו אמרו שלא אם לבד בהחשיבות הנמקום להכין לו לבד
מן אל שלו כמו אמרו מעשה שמתלבך בכל יום הוא שם ובלא רולה מן שלו
אם בפסח ראשון ורולה לקברו שלי אינו אל שלו אין אמרו אבל
אין אבלות לא שנין אבלים שבלבנשה מנוהגין בבל

[illegible] שאין בין הרגלים לא יאכלו ישראל בתרם. אבל הקפה יוצא [illegible]
[illegible] שיהיו יושבים בסוכה יום אחד ולא יותר בסוכה הרגל שנעשה לו לעשות לו ומחעשרין
[illegible] בסוכה ובשמחה. ואחרי הרגל מתחילין לשבות שבועות ושבעה ומיתחל היום
[illegible] שיבאין לה שלא החכמים מלאכתן שבעים שלמי אחרים ומבאין ישראל
בלעומר ובשבע בשתי. מתחלת מוצאי קודש הרגל ומנין חכמות אחר שבעה אחת לבנות הרגל
[illegible] ובדרת שבעה ויום הרגל שנעלם לו לעשות לו הרגל ויום הרגל
[illegible] עשה לו. ודוקא שהם חכמות אחרונה שבעה. אבל אם שבעה הקיר
ולא הגיע בעת לו שהיה קרוב לעשות ולא היה יכול ונקבע לו הרגל אבל החכמות
לא בנו הרגל אבל אבדים שבלבבה ומונה שבעה אחר הרגל. ושלמים הבשבע מלאכתן
[illegible] אחרים ומבאין ישראל לעשות בתוך בתיהם. ואין [illegible] מבשרין
[illegible] הרגל אבל אבדים ומונה שבעה אחר הרגל. ואם חל יום ז' ויום הרגל
[illegible] אחר הרגל מונה לעצמו כגון שלא היה חיסר לו לעצמו קודם. ואם חל
יום ראשון חוזר ומונה ז' שלו בשבת הרגל מונה לעצמו ולבסוף. ואחור לראש של קטנה. ובמה
אחור לבנות אוכל שרבים עד קטנה. ויש מי שאומר שאין כך אחור לבסוף
כל הקודם. ואם שהיה מונה אין צריך לחזיר ואין צריך לעשות לו קטנה. ואם הרגל
נגלה בין בסכות הראשונה. ודוקא בשאר מלאכה. אבל בחלבו ותמנו שאחור לבנות
יש שנים בו חכמים אחר שבא הרגל אינן מבעלו. ואם בא בשמחה מלאכה הקטן עוקרין
שבא בו הרגל בריך לא אבל אם שבא לו ובא בו הרגל אז אחר חל יום לו שבא הרגל
הרגל מבאין ומונה לעצמו. **ראש** השנה ויום הכפורים חשובים כרגלים לבטל האבל
בלא שנה אחר לבטל הבשר חשובה כו' ואין הבשר הבא עליו. ומשנה
[illegible] שנה אחת לבטל שבעה חשובה כו' ואם [illegible] הקריב
[illegible] ומשנה שלא יבא ויום שבא בו חשובה כו' ואם הבא עליו. ומשנה שלא יבא ויום
שבא בו הרגל [illegible] לעשות לו בשבת [illegible] אין בקיבשה [illegible] אבל שעשים שם
ואם שם מבאים מבקר חשוב בחול ומשנה לעשות לו. שבעה אחרים בשבת לך ורק יד ומבלין
שבת יום הכפורים שמבטל [illegible] שבעה אחרת קודם יום הכפורים ויום הקטן
הוא [illegible] הרגל שבעה אחרת לבנות הרגל [illegible] יד ומשנה שבעה חשובה כו' ואם
הוא [illegible] ומשנה [illegible] ומבאים [illegible]. [illegible] שבעה יקיבה בשבת
לו בבנין לו [illegible] הרגל [illegible] אחרים [illegible] כשם שבעה אחרת

ויהי בחצות היום ראשון ועקרו רגלו. ובשעה זו כל ב"ד שבעשה לא מועלי
שבת ביום ובלילה. ואין לא מועלי הרגל. שאם שמועה בשבת עלה הקרבן
ושבת שולה ליום ומעכר קורש. והוה ליה יום ו' ויום ז' לחבלו. והרי יחלו לשבת ראשון
ולה בתחלת הענין לא יתחיל לעבוד ביום ראשון והוה ליה שני יום ז' ויהוו ב"ד שבעשה
בעקלה היום.

הלכות תשעה באב ותענית

ובסיון בחי בתרין דתשעה ותעשרה דבריס חירשלחת לחבוריהון כין בתמוז וה' בתשעה
באב כין בתשעה שבתרי מלחמה. ובעל התענית. והבקשה הנשר. ושרף לחמתוס
לחת הבירה. והושבר עלס בהיכל. כין באב נכנסה נוכרי לבית עבודת אבותיהון שלא לעבוד
לאלהן. ובחרב הבית בחרבונה ובשביה. ונלכדה פתר ובחרשה הנשר שבתרי עבודה כוכבים
הבשל חת ההיכל. ובשל ל' שבטים היה דוחה בה אחר מ"ב. בום הראשון ובום הראשון ובום
השבעים ובום הנשבה. יהיו לפחת יהודה לשמון ולשמחה. בום הראשון זה מ"ז בתמוז
שבו הובקשה הנשר שלא בתחלת הראשון בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר. ובחרב
והבקעו הנשר. ולעיר נקרע הראשון שהוא בחדש הראשון. אמרו לחדשים מעשים
בום הראשון זה מ"ב שבו ישרף בתלהבין שלא בחדש החמישי בתשעה לחדש וכ"
ולעיר נקרע שמנו חמשי שהוא בחדש החמישי. בום השבעים זה ג' בראשי שבו נהרג
נלשה בן אחיקם. ולעיר נבבל בתן לעמיך שנקולה מחתן לחיקים בשהיתה בהיכל
ולעיר נקרע שביעי שהוא בחדש השביעי. בום הנשבה זה ישראל בעבר שבו עמוק
מלך בבל ירושלם שלא היה דבר מ"ב בשנה הרביעית בנשבה. בישבור לחדש לאחר
בן הרס ירבעם לך חדש בס הבום וכ"ו. ולעיר נקרע שמנו בשבעים שהוא בחדש הרביעי והיה
ראי עתידין בחדר הטרדשיות שלא שבבוב בחדר הרחדשים חוץ. ובחדש בקרע בס
הרבעים בשבעים לחדש הובקשה הנשר. הראשון ובשבעים כין בו ישבום המלחמה ר"
ראשון בגלות לא שבבו הובקשה הנשר בתשעה ובין בעשרה הובקשה בשבו
תקנו להתענות בכין בו. ובחורבן בית שני חמשה לן ומצא לבום הבקשה
הנשר ונבור שהובקשו בו ובתי בעבר קרי להו שבעים ומשבר בראשי
בחיה שבום בבין שבבי המלחמה קיים שבעים. והתחלה לבלה שבעים ולבלה שבעים
בחשבון בלבין מחשבון לא לבלה שבעים שבבי בחדש ולבלה שבעים בעקום ירושלים
בלה דוד ישראל והקבעו שלקים שלא להתענות בין מחשבון בלה דוד לבבר מתענים
בחדשים הם ומצא להתענות לא חסר לבבר בחדש בלבו בבבבי בלבו בבבבבי
בבבבבי שבעים בחי שבעים הבלבחיים להתענות מבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי

[illegible]

תשיעי

[illegible]

[illegible]

ערב שער

[illegible]

[illegible]

[illegible] בשבת [illegible] יצא לאחר השבת לאכול בשר ושותה יין כמוערים המתאחר ומנהג שר
[illegible] [illegible] המלך שלמה בשר ינבוחנו. ברב רב שר שלום יו כאחד פוס ק"
[illegible] בשבת ונרחה לפוס רחמנן שמתר דמי שיכל בשרו ושל אחר חמרא לאכלתסו חין חבו
[illegible] ואף בשבת אין חבו לאוכלין בשר ושותין יין כמערבא המתאחר שאין חובה
[illegible] שלו שולחנו כמערבא שלמה אף רשי. לשון כן. ומערבא שלמה יכולים
קדש מערבא המתאחר עב. ונראה לי כיון שמנהג לאכול בשר ולשתות יין שהוא
לאחור תשוס לאכל בשבת כמנהג קמן דכל שיכר בו שמנה לוחרי תשוס אכל לאחור
לשתות בשבת. ואם הרמב"ן לא [illegible] היה נוהג לאכל בשר ולשתות יין.

הרמבן יש שקבלו לאכל מערבא המתאחר בה תלת שנין **כתב**
ולמשלה לאחור לרחון לאשר לרחכה לא עיל לו כאחד והשתא ריחלה
ופיכה הוחה שלא לאחר שנה היא. ונראה כדוקן בלאכאב. אכל עשר פעמים
ושאר אכלנות אינן נוהגין עד שתחשך. וכל אין האחש ודבר תמוה הוא שיהיה
מותר לאכול ושתות ויהא אסור לבוא ולרחון. נראה הראב"ד כיון שהמתאים מערבא חל
שנו הראשון בין הרחם ואסור לאכול ואחר לרחון לאסור לאשר שלא היה מקדמינו
כיון שהמתאים מערבא ומרש מנהגה ואחר לא עבר לאכול מאחר נמי בריחלה
יהרוסבור. לרשו ראחר לאחר שהמתאים יכול לאחר ולאכל. וכן כתב הרא"ש מנהגם
בחון לשנין הראשון לבור שהנסה מבשנד יום אחר שמתאים חוזר ואוכל עד פיכה
הנרש. וכתב ומתרבים הנ מנהגו לא הכשר שנה לשאלה. אכל הכנה שנה
לאחר לאכל ולמשרה. וכתב הרמבן לא [illegible] לאחר הכשר לא פוס הכתבריה
לריך לבוסיה שנו מבשנד יום. אכל בשאר הרשאה אחר אין לו כאחד שכן הקשנר
אינו אחור לאסר המתאים ומשנה דבר תשוע הוא שחוזר ואוכל עב. ואין נראה לי מאר
דודאי הכשר אחר בכל הרשאה שלריך המתאים בן מבשנד יום.

תורבנן כל מלאכה הנוהגת בחכל נוהגת בשבת כאחד אחור כדאלה ופיכה
ומשלה הסולל ומשלה המעמיד ואחור לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים ולשנות בפרק
ובהלכות ובאגדות. אכל קריאת הנה כאחד ובדברים הראשונים שבפרק ותפלות שלהם
רבן בעונם בו מנהגם. אין מקרה מ"ד שדרים ומשאלה. לכ. ובתשובה בהקנין לאחר
בשר קרבן ביום מעיין אחר שקראו דברים הראויים מעבדאיה. ובתב לה"ר
[illegible] אלדיוסבורה. אינו ידוע מהיכן נתנו שקורין תלת חמורים על מחנה שפאיה

יש קורין ריתיות קרבן ביום שבעה עמוד שהרי לא הביר הקרבן עקרות לא הרבה
הרבים שהרשה. ואם היה מהו לעלן כל תשובי דעמוד יחיד כך שעמדו שיש ני
הדשה שמלעלן כל תשובי דעמוד עב. כתב הרשב"ן שבא קלת הקשה שלא עקרו
בתשר הקרבנות ושנתי מי זהו עקומין ומדשה ר' ישמעאל דביר הכנסת לתי שחור
עקרות בתורה. ותיבו ריחה לתי שחין לו לחיות כאחד הימים שהרי קורין קרבן
שעבר ושבתרן לתשה ולאחריה. וכן קורין בתורה ומפטירין בנביא. ובתשר הקרבנות
ולתי אהו עקומין בעבר הקמנוד הקבנס ולאחרן כדרבו ולחיבו חוטש. ולחיבור חבורה
ושמה בו בדרך חבורו בתוס הכבורים לא בזה שוט כרת בזה מבדר קבלה ומעמן
לוחנו מבה מבדרות. ובבי בתרק דעקום שלבו שבדות ומשקות מתעבות בו
ומשלמות בדרך שמתעבות ומשלמות בתוס הכבורים. ובן השמשות שע לחבור
ובתב הרשב"ן ומהו חיה כל שלשים יום. ובן חולה שהלך לדיך לחבלחין לדיך לעבר
לא מתכלין לוחנו מבר דעקום חולה לא בעור רבנן. ובן רחילה ומיכה חבורין בו
לעבדי כמו בתוס הכבורים בין בחנין בין בבנין דאבר לשאר חבור לחדם שיוטיע
חלבשו בגדים בע"ב בדרך שחבור בתוס הכבורים ומהו מעבלה שלמלה מעוכבת
ומעוכבת לבחון ידיו לתבלה דהני כמבלה שלמלה דכל חייב מבלעה מעבלין בין בע"ב
בתב בין בתוס הכבורים ובן בשאר כל הימים לחבר בשאר לבפו ולדיך לבדך לשבר
יבול לעבול ידין. ומהו לדיך לחבר עלה יעבל כל ידין לאה לתי הבדרך לבעבר
הבבלבל וחבי שלא לבורך בלבה ותבלבלה רוחן ידין מבדי שהין מבלבלות
בעיבר ולחבה ורוחן לבתם לבעבר בעיבר והלחבה ולחיבו מבבון לבשבון מעבר אלא
לבבו לא בבבה ומיכה שלבשבון שלחיבר בבבדרן מי שיש לו חבלחין בבחבו סך בבבו
ולחיבו חוטש. ירושלמי בע"ב בתב מבחבן ידין ומשבבים שלבב שבטים לבחר
שעבבם ושבין לבות בקבר. ולבם בבבר בבבבר שלבב שבבו ובבבו לבחבב בבבבבן
בבים ומשבבו ולחיבו חוטש דבבה לבב בבבבבלבב בעיבר ולחבה שבבבבן בבבו ולחיבו
חוטש. ובן בתב הרשב"ן בבחר. ובבשבת הבבבים שבתב בבים הבבבבים שבחבן בבבם
בבבבב

ולבשביעי לעשר יחלקו וכן בין בחב ור שעור לפור. ובחב חכם העגלי עיר דבינגן
הזה שחבו בין הענים שחין לריך לחלקן לח בשבטים לבחב היהודים חו לבחיר ישראל
וחם חלקו לפב בשדה מוחב בבלן. והר יחחק מעיטח כתב חעלמי שחמו דוחין חוחו
עד לחחר יחבור בחשיעי השנה ומי דהוה חקרובי חרי מחן בלבד שהחבחר ובחה
עד חחר הרגל חלמי הכי דכרים שבלעגה בוהבנן הכח שני שבחן בן בב: ע כחב הוח
כמו רגל וחסור בחשיעי ישנה. והר מחיר מרוענברק חלק שנין ומיום דבריו
ומיהו נכון להחמיר לבבי. מנהי שחלמי הוח מעקל וחלמי מחמיר היה לי לעשות לבבו
הגם שחלמי מעקל והוח מחמיר. וחלח הרחיב לבקל כחב ומיהו לשון הבנסחות דקחני
ומעלה שב ולחבן וחיכן מעלה מבלים. משמע שהיה מעלה שלמה מעלה מעלים מכר
וחלמי מכרים מבלעגה. וכן שמח מכר. וכן כחב הרמבם. חין מלח שלם לחבים
כלו כחב וחקרי ומנוח שחיני ודעים ובוחנין שלם מעיקם חוחן בשחה רבה.
ובעי בחרח מקום שבחב. מלקום שבחן לעשות מלחכה כלו כחב שעשין מקום שבחן.
מלח לעשות חין שעשין. ובכל מקום חשמיט הבחב בעלים. הגם חומר לעלם ישמח
לרבים שלמן הנינה חלם ויבעל ולח חיישי לעחידם. דבחומר כל הבעלה מלחכה כלו
כחב חיינו רוחה בה חיינן לבבה לעלם. וכן הלוכל ושוחה כלו כחב חיינו רוחה בחחחה
על ירושלם וכל המבלבל של ירושלם זוכה ורוחה בשחחחה שלם מיחו חחה ישוב
כל המחלבים שלה. וכל הלוכל בשר חו שוחה יין בפעמיה שחבבים בה ענין הבחיב
יהי שמו חברך של עמוחברם.

תשעה באב

חיינו חייב בבחיר
המעמה ולח בשחיבה הרחב.
חלמי שחין בוהבנן
כחבו. ולחנים כל מלחכה הבוהבנן כחבו כלו כחב הבוח לעמן מלחכה לבו חבלה
הבוהבנן כחבו. חבל לעמן מלחכה ששה שבחבו בבם בחיבה המלוה ומעי הבם ובלמ
ח יחיי לבבם לגבר הרבה שלח כלם בבלל מלחכה הבוהבנן כחבו בבחמלי חבלעי לבבו
והרבה לחבר. ובכ לח הרחב בלבל ומשחבבה בחיב בחבלבן בבבב

ויעלו בחמישי ובששי המעות שנמצא עליהם ורבו כל היום. אבל דברים האחרונים בן יחמורים
ובאבל הבן שעות וכמה ראשונה והנהגת חמישי הרשות בידו ואם רצה להתענות עד השביעי ישמע
ויבא. לא. לקבוד שנה בלילה אבל מאיר ישראל והבנים הראשונים פחות מעדניו שהשנה בחב
ושאר המשנים ואינו מבנים אלא שהרב. ועשה הקשרים בו ואמורים בחבל בנים מעלה המינים
שקרי. בם יחל מעוקר בהם שנים ראשון ואילך. כתב בהלבות בגלות אשכנז
לא מתחילים חדש של מנשלי שבת בשבת ואמר הגדלה על הכנס אם חל
על כתב בחתר בשבת לא יבדיל מבשמר יום ראשי אבל בקבלה לתשעה בחב ואמור לו
לשתות לא יברך בעלמי שבת של הלחם ואינו מבדיל עד אחר הרשעה ואז מבדיל
על הכנס ואינו מברך על הלחם. ומי שבא כתב שאין לו להבדיל כלל על הכנס. ואלא
הראשון המפס לעבדי. הלבות בגלות אמן בחב רב שמעלי ראש יבינך

תשעה

לך לחפש משנן הרשומים אחרי יום אם לא היו אחר חפש
שמן ואמור אותה לבנים ירשלם לבנים עקיבא משמנה. ובלא אין
הראשון ולא כל מנהגי תענית אמת אין אומרים אותו לא בתפלת העמדה כמו דקאמר
יחיד בלו בחב לך לחפש משנן הראשון ע מתחלת בבל תפלתו קאמר כמו שבדר
שחרית ומעמד ראש יחל יחוש חבונה ותרים. והר יהודה ל בלבנון כתב ומעמד יבן
משנן הראשון ע שבפר שחרית ומעמד ומשמע תפלה מעמדים בתשעה
כמו הרשעה לבד. ואינה רומים ובקיבל מאיר בשבפר ושחרית ראש ומעמד
בתים. ואין מעמדים הלא בשבת לעשות מלאכה בין בתים לאחר בל ואמר בהרשעה
ולא מבדלים שם בתחר ובשמע ראמים שם אין מעלים בשבת.

תשעה ב׳

בחב נבשו ביום לא יבל ואבל בו ושתו בו ובקבלו בו יום ח
ויום תשיעי עד שעה היום לעת ערב הלחם בו ראש ושרף עם שקיעת החמה
כמו עשירי וקיימו ראשי. ואבל אמלה הייתי שם קבעתם בעשיר ושל הבל בו
שרף. ואיתא פרושלמי ר אבן לבם ע ר ר לגי שם ע ר ולגי מעבר שלא אין בו בת נבם
בל יום עשירי אם של עשירי. ואבל בזמן הזה תשי בת ואלא הוא הבתרים שהיה ראוי
לעשות משבתם ב. ישנם אין אמו מעבדים. ומבל מעקם מעבר לשר הוא שלא ואבול
לשר בלבל. ויום ו בקבלתם שיבה הנשים שיהיה קרוב לשני.

סדר היום

בחב חפש השרי. לבל בחב חולפן מנשלים והולבים עבר
הכנסת ויושבים לאבן בחבים אין מבלקים ובות בלם בר יחד לעבר לחורו חיבה וקיבוה
שמעד של ומעמד שלא שרבר ואמר קדוש שש וקולה תיבר ואמר קיבור ואחר בר בסלד
קדיבר. ומבדיל בחבר קדוש לא יאמר ובת לבבון בל שאין בבולה בלבר. ובן לא יתאיר
ואין יחד [illegible] ויאמר המלכים בריר שלהקיבוה. ושאל לא שיבר לעמיר ואין יחד
בריר [illegible] בבוה שלהפסקה שלהבל בעלים בו. אבל בעבר בחבים לעמיר

בשחר

[illegible]

משנה

[illegible]

שחמור לשנישמן חף כמה מעלה ושנים. וקמל שירה חיים כמה בעל שבי יתר כמה ומה
ובמה כמה מעלה מעולה לעשר שירה והעשרות של הין בביה המשתה. וחמור לחיי
שיעלה שחוק כמו שלמה ישלם שחוקה כמו. **הרואה** שי ישראל בהרבנן
חומר של הראשונה שרותה שני קטן ך הין מגדב וקורע
והיה לביך לעשר שנד ולקרוע של הראשונה. וכשרותה ירושלים חומלמן מגדב שמעלה
היתה וקורע. וכשרותה שת המקדש חומר פי קדשיו ותמרתם חשר הלעלה
חבנתינו היה לשרי כה חש ובל מלמעלה היתה לחרבה וקורע. ומלכין הוה
חייב משיעשה מלאיה. ואם רתה המקדש תחלה קורע של המקדש ומנפיף של
ירושלים. ואם רתה ירושלים תחלה קורע של ירושלים תחלה בחבש עלמו ושל המקדש
בחבש עלמו היה הולך עבת אם שקר שלשים יום שלא רתה חוקה לביך לקרוע.
חבות מעבחן הין לביך לקרוע. ולביך לקרוע משעמד ולא בקבים עשלן של שמלה
ותלבן וחסור לחיותן כי תשבירה מעבבים וחרת שלא מעבחן. חבל מעתה
נשלם ומעלם לעקרן ולשעותן כמו פלעמה כי חבירות שאינן מעשרות.
אמר חמרים כל השמר שלא חבל מעחיל ושלא שקשה שלו חמה
כי שלא השלמו שר לחת הכוחים חיבו השבר לחחלו בו שבל

יום אחד. תבא לה בשדה ויש חשוב. אין הקדר. ותבא בשדה ויש חשוב חיצוני
שבדה הקדיר. אין כל מיני ומיני לפיכך נתבטל מהלכה שם. ובדין החיצוני והרי
הוא מחוייב. וכן אבן לתשמישה הקדש בשבת.

אימתי יוצא בעצה שנינו אין העצה מיוחד קדוש בחשבון יחיד לעצה יהי
יוצא בחשבון העצה. יש לו שיחיד בשיעור בחשבון קדוש בחשבון יחיד לעצה יהי
הלכה שהקבלנו בתורה. והמנהג כל שיחיד שנו בחשבון העצה ואמר בעבור לחיות
לעצה. וכן כתב בהלכות ועל הבירה הקח חלב בגיד הזרוע ושבר ובחמה עחמה ועצה
ואת קחתו בעצה שלהם הקשה. רבי אלחנן יצא הגאון. יקרתי משה רבי
וכון לתיסה בעבדו לדיבורים עוד שם הקרבנות בדבר. ואם היה בדבר הקדש
והדקר בעבו חבור הקשה היה חומרת דהוי שלשה קבוצה חוצה עבת הולאה בשבת
דהוי כמו ובר דחמה שאם אמר בעבו הבית שלה חייב חוצה. אם הוציאו שבת
ודוקא שהדר בשעת עצה לבד ושמעו בחבלת העצה.

אוכל ועצה של שיעור שעבר העצה. וכת הבחנה

הלכה דוקא שלא בעבר משלהן לאדם. ושבר ותובל. כגון מהלשמנה שיעור
שעבר העצה. הבא בעבר פשלהן חוץ חלק לא בעבר אמן בעבר הקשה חבור לחבור
ושהיה יעבר. ובר לחבר בשם יהיה בעבר משלהן אם שלא יעבר ויהיה וכן היה
ישן בעבר הקשה מעבר יעבר שיבנו. ישן אחר כך. ודוקא שלא חבור יהיו מעבר
שרי. ועבר הקבוצה אין הדבר אלא. ואם הבנה לחבור שבר מעבר ולבור שבר שיבנו
ובעבור הקשה יהיה בעבר. ואם יש חומרי שהיו. לבור תבאי לשהיה הקשה יעבר
ורבה לשהיה אדם אין הדבר בדרך בתבדם להיות בעבר הוי כלו הבנה.

יחיד יחוד ובעבי הבוחנים הבנה אין שלא יהיה שבר יבנו יבר יחיד שבר ישנו
הקשה הבוחנים יש הקבלה אם הקבר דהיינו בבור וחומרי יחוד יבר שהיה ומעבר
ואם לא הבנו יחוד מהיה יחוד. ואם נבר בדרך שעבר בעבר יחוד חוד
יחיד ומה חומרי כגון שמים הבר בגיה בחבור שיבול לחומרו הקשה יהיו בר
מבוא יהיו יחיד בדבר בעבר ובעבר. ואם הבירה יש מבקשים שבר שהיו לבור
בעבר שלא יהיה בעבר שיבר לבבל ובעבר שבר בחבור בבר יבר יבר
בבלבלה שלא יבר שלא יהיה בבר מבקשת. וכן מהבנים בחבור ובבר יבר
לחיות עבר שבר שהיה מעבר ולא הבקשה בבר הדבר אלא. ואם לא מעבר הקשה בבלבל
שלא הבר לבר שבר. אבן הקשה בבר ויש בבר בזמן שבר בבר
בבר יבר יבר יהיו מבקשים מבקשה חבר ואם לא יחיד בבר הבר בבר מבקשה
בבר יבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר

בתענית

[illegible]

עוד הוא אחר. חבלתם לי אחר נתה ו' שיהיו להתבונן. יהיה בדיוק ותקרן ואור ישלם
הדיין ונתקן שיון השרוקן שלא השנדים לטבי הישר בדשנר לבור שבל לבלי בדשנר שישלם
חבל שלה לבור שיתמדו שמנו מלחמה לא שבל הדשנר שיחרש בשם ומחמשי שקורין שרוי
הדשר הוים ובמנחה בדשת ויחל דתקיל קודם מה יקרחו שנים בדשנר של הולם והשלמי
בדשנר ויחל. ודב שמרם כתב שבדשנר הדתרים בחשוק דוק קרבן ויחל חון מבנים
נחב. ודב שר שנים כתב שבל הדשנר לבור ובל הדשנר שלרין על הבמים ועל כל
דבר הבריר להם חומ ויחל שחרית ומנחה כן הנים כן בחמשי כן בשיר הנים
כל הדשנר יש בו שיחות כנים המנחה. חון מבנים הבמים שחתר מנחה בחמשי
רשיקה המנחה. ובן ביהנן הבדר ישי בנר

השרוי

בדשנר יבול שנשם
יש לי הבישת ובלבד שיבלע ובנים הבמים
ונתב חלב הדבר. שיבל לשנם שבקמנון ושן הדתרים שחלה בדבן ובלעם הדחמ בם בלבל
הנשם הבמה בנים. והה בנ בחמרה. והח הנקע הישבר הנשום הבמה בנים
חיבב חמחה

ער

לחשבות ובבל בדית חיבב הדשנרן. והם מנע שחיבן יום ידוע
לא לחשבות.
הלבב חיבב הדשנרן שלא זה הנים ויבבל ושלמתן הנים יחד בבל
אם ישלם יום ידוע לחשבות בבדן הנים שמתבן חבלם חבלו ובבל בדית שלם הדשנרן
ער לדשנר ומשנע יבול לבורן לחבר הנים יחד ויהן לבב הדבר חבם. והה הדשנר
פחם בבדן שער לחשבות יום אחד ובבל הנחר. חבלם ישלם יום אחד לחשבות בבדן
יום שמתבן חבלם חבלו דבן חיבן יבול לבחן לחבר. וכן הדשנר חבלם יהן לבן חבלן שלבב
לחשבר חיב לחבר בשבר. ולבב לחשבות יום אחד של שבבל ישלם שבה ויהן לבב
שיבבה הדשנר הבחר הנים יחד שלחבר הדשנר בחב דבר בלבלמות שבזמנן הזה לבן לחשב
הדשנר חבלם בשבר שהן בבבבן בחבדבן הבלמות לדשבי זה דבר ובי זה עבר יהן
מחשבן חבבן. וכן בבר חבב הדבר. והדשנה בשבר יבר שחבר בבר בבבר. בבבר
בחב עבמן. ובבבה יחב לבבבל בבר. ער בבר חבדבה בחבבי. לבבל בבבב לבבבר
לבן הדשנר לבבר בבבל לבחר בבבבה שבבבבן חבבבן חבבבן. בבבבר בבבבר
שבבבן שלבן הדשנר בבבם לא חבבב. בבבבבן הדשנר לבבר בבבל שלבן ובבבב בבבם

וחוך

שבבבבה שלבבל בבבב ובבבבה חבן שלבבבה עבבבבן חבן בבבב לבבבבבן בבבבבר
שבבבל שלבן חבבל לבבר שבבבבבן של בבב בבבב ובבבבן בבבבם חבבר לבבבבבן חבבבבן

מי

שבבבב לבבבבבבר בבב ובבב יבבם ובבבבב בבבן שבבבב ובבבם עבבבם חבן בבבב חבבם חבבבבב
ובבבבם בבבבב בבבל ולבבב בבבבב בבבם שבבבבבן לבבבבבן חבבבבן בבבבבן בבבבם
לבבבבבב

היושב בתשעה לחדש אלול עשרה עקרים הלוים ויחי לו שנה אחת ועשרים
עקרים חוץ מן הלכה לאין הלוי לאחר דתשעה ובשנה שמונה עשרה שנה
ויהי מלך בני ישראל **ארץ** בעקרים תשעה שלא הלכו כחיצונה כיום תמוז אלת לבקרים
ובעשרים לחדש בחמשה ביום הרביעי לבנות כ' מעשרות בזרועות לבנות תשעה
הללו ולבנות מעשרה שבת תמשרים ומכוחן שרוב בה לשנה אחת כל משהתחילו כך לחמשים
ובשנים שהיו בשבל החשבון תין בעקרים תשעה שלא הלכו בלעם תרע מאוכה והבהים וחס
התחילו כך לרד שבעה וחירשו לו הימים חמש לא התחילו לשם יום ראוי תין משמיקין ומתרשקים
ומעלומין ובן יחיד שקבל שלו תשעה מתים בערב שבת ומשנה ומעלים לא חסרן תרע בעשרה
ובלבד שהיו רולה לחמשים לא עד שיעלימו הקהל הלבתים **הלכתא** כמלה
בעשרה בעשר הימים הרשעים בעקרים תשעה שלא הלכו
מעתה לחמשים בהם חוץ מעבחמוכה ותרים נכתב הלכתא חוץ שבעה לחמשים בהם יחיד
וכל דבר חיוב לעבור הישר בהן ואם לבטלם לאחרים אם תפרר ובחמשה לחמשים עובדים
מעבדים לבטלם ולאחרים **והולך** שבקום לאקום בתין מתשעים ותשעה לחזור לבך
לרבינו כל תשעה שבקבל בתין מתשעים לבקום שמתשעים תשעה ואם כבר ואם לחזור מבקום בתין
לחזור ויעקבו בתין אלם בקבל שלו תשעה מתים ואם יבא הישר חוץ לבקום ואם כבר ואם
ויבאו אם הולך עם הבים החשבון לוכל מלבד שמשעים מעבדים יחיד בהולך עם קדים לבן
יקבל שלו הישר ואם ויהי בני תשעה בעבר ואסור לאכל אבל אם חוץ לעבר ויחל ואכל
לא יחיד בהשקים כלו אכל לא ירחק שרוטן בעבדים מעלה לבדשב שלמו בעמו בישבים
ואסור לעמוד מעתה בו ולחזור בבית מעתה כל הבדים עשה מן הלבן בתין בהלכה
בן ובן וכל הלבנה שבקים ובכה ובחיה בבית מעתה **סדר** חשבון בתי ישבים
שמן ישבל שלא הבקים בן הבן הבנים שבעה שבר בשלחנם ולא ירחו בעבים
הבקים בהיבים מבעשים בן הבשרי תבלים מבעשים שבע ובחשבי ואכלנו ובוחן מעבדים
ומעבדים הבשרים מבעשים ובן ואכלו ובקים ותבלים ותבלים ובנבלים לבדל הבנים לבעבים
ומבחנים בבחר הבשרים כלל לאחר מבשר בבעבים שבע חלב בבים מעבדים בעבים הבשר
לבעל ובעבי הבשר ובחרבים ובוקרים שלא ומבלים יבדיר ומבנים תבנים ומבנים בבים הבנים
בבים בבים ומבעבים בבבים מבלבים ומבנים בבים ובבים בלבבים מבבים ומבבים

עברו לו ולא שבו כל הימים שלא בתשעת בהב ומטביקין בהן מבעוד יום כשהם הכמרים וחפורין בשחרה בשם יבל בלילה מעדרין. ויחפורין בריחיות בלהקיף בחלין יבל
שהו יהין ירקבו בחלין חורבה בלהקיף בגנן מערב. ויחפורין בסיבה שלחיצין יבל לחישה
הזוקיה מעוכב ויחפורין בתיבות הישרה ובשלה מעל בשר יבל בדרך מעוכב.
ומתחלין בברים בשמיות ומתחלין בשחר הישרה. עברו לו ולא שבו כל הימים
ל' השעורה בהב הב. ובמה שחפור בל שלחים לו חפור בם בלו. ויחפרין לו ומתחלים
בהן בשוכב על הבדרון שמעמידין בהם ומתחלין בחוב הישר. ומעמידין זקן לחופים.
ומעמידין ל' בדרון בתבלה שחרית ומעמד. ובשלין הקבוריות ובאין לעשה עשב מתחין
ששם כלי שיעלו לקטות לתשעת הקשה. ובה מתחין בהיום מעמים בלה הישרה. ואם
יש לחטות בבתים מתם יחד ובשלחד. ואם יש לעשה לבשו מתחה תיכו.
ושבבות ומעמקות יין מחשבות בלו שבעה מחשבות בהן הבים ולא. ובלא שמעד בהן ולא
בחשבות שעשין יין לבל בל בל לשלח בל מחשבות ומלא. ובלא לא כל לבים.
והבבים בל שמחשבין בלו הן ולא בחשבות ואם לא נשמן יין בלילה ישר הישרה.
והל בשמחשבין על הבשמים לבל שבשעבו בחשבה לא רבר שבו ימן הבשמים ולא יין
בהם תשלה. אבל של שחר מרשות מחשבין והובין של שישן. ואחרי שאין בלילה
של הישרה אבל מחשבין בשמן עבהן עבהן של שמחה בבין בת תחפור. אבל אם היה
כותל של בת תחפורת שאני לו בבל יכול לחתכו ולחזור ולבנותו. ומחשבין בשבעה על שמחה
בבין תלמן שבועבין להחיבה בבלם. והבבים בתב בבין על שמחה בבין שבר ובור
ושבעה על שמחה בבין הדלת והחלון. ומחשבין בחיבוים ושבות לא חב לא קיים
בביה. ובביה והשלות שלם בין תדם לתפרן לא תבב יהם הבנלים ומשלים לתקם ויש ריחן
עבותן שלם מחזיקין לבבשה רבה. והם לבבים מחשבין בה שב שלא שבן שלתקומה
ובשאי הישן מיחדין לחבות בלילה. ובשחרה ושחר הבבים ומטביקין בלילה. אבל שבן
של תקומה אין מחשבין שבל שהעמים חחר בל פיתן קשה הוחיל ולא ירדו הבלבי
הבעה. ובל זה הסדר בשלה ירדו בלל חבל ירדו בבשה רחבוה ואחר הישבים והבשו
מתחישין מבל שמחשבין בהב. ובהבין בהן בל חומר ל' חחרבות. אבל ישו לבלה
אין מחשבין אחין בהן שבל תקומה. ובן אם תשקו הבשמים בן בשם עשם מבינים מרחיב
מבל ומחשבין של שירדו בשמים חו שבל שישב ומעם ירדו בבמים בבין שיבלו
ואין מטביקין לחילבות מחחישין לבבי הקשבה שבות ומן הבלחר מבל שמחשבין
ובלו ירדו ובלו לבמים בבין שיבלו בבבוה מחחישין מבל. ירדו לבמים ולחילבות
ובלו ירדו רבה לשלחת בהן הבבוות שיבלה מחחישין שבלו לבבי הבל שבל שירדו רבה
לבלבי הבורות. ואם אין לבם מים לבחיבה מחחישין שבלו מבל. ובבם יהין מחבבים
שבלה לא הבקנים הלבל לבם. בתב הבבים לא הבה מחרן ישבל. אבל הבקוים

עשרת הדברות קודם לכן מן התורה כשנתן לו ידו הדברות יחידים
מתשעת הדברות ומתיקים בלי חבורה ושונים אחד כך כמו ז' ימים לא ידון כל
דיני של הלבד ב' תשעת של הסדר עחרסן. וכל תשעת שדנים של הלבד בחולה
אחר אוכלין בגן הלילה ודין כמאחר התשעת שדנין דנים של הלבד תשעת המע פוסק
הכתוב לא חל בתרן ישראל מעבד עב היו מתעשין של הדברות ומפני הבא ידון ויקין
בעסקין משי כנפן בשעת הלחם הרבה עמה ובכפושת ב' עמתים ובגבורה ב' עמתים
ומס התחילו קודם תלת לא ישלחו לא יאכלו ושתו ישבו יום עוד לעבד לעבד. תקבל ויתלו
הלל הבדול. כשם. שמתעשין ומתרישין של הדברות כך מתעשין ומתרישין
של שבת הדברות כדרך דברים שדנים של ישראל. בתב הרמבן חמי
לא בחולה לשון מעם אחר לעבור שלקם חמי של מעבר קלה מתעשין ומתרישין שלקם
עד שירחמנו. וכל הדברים אשר מכבותיהם מתעשין ולא מתרישין לא תקבלן
לעזרם חמי לא בחולה לעבור דרך אחלם שאין לקם מלחמה שלקם לא בים לחרים
ושנבים שמתבקנים ישראל מתעשין ומתרישין וכן של הבר. ואי זהו דבר שר שיש בדיר
הלן רבי ישמעאל מעשה ב' מתים בגן ימים בגה אחר זה הני דבר. ישלו בים לא לא בר ימים
חיסן דבר וכן לא חשבון זה. ובתב הרמבן ואין שים נקעים וזקנים שבתב מעמבר
בכלל חשי המדינה לעשבן זה. היה דבר בחולה ישראל מתעשבן שאר בעות שלקם היה
בחולה לחרן ושירות הולבות ובחות מעמינה לעבינה לחרת שתים מתעשות חעבי
שקן רחוקות זו מזו. וכן מתעשבן של מבנה שבשר. ואי זהו מבנה שבוי בים
בתים חזקים שהן רחוים לתבל ושמתי. בעקום שאין הרוים לבלות לחבלים שמתיסר
של שבת הבר אחר חס הם חזקים הרוים לתבל ובתב הרמבן וכן שבדר עב ושל
הדרוחר שמעמים הבתים מתרישין שלקם וכן של הרוים בגן שיש חבנה בעיר
לדבר חשים חס מבתים מבנה מתעשבן ומתרישין ואם אינו מבנים אין מתרישין.
וכן בתב הרמבן וכן תיבוך הה הוק רשאין בגדלן. ואם תשע ברוב הלבד מתעשבן
ומתרישין שלקם ואם תינק אתים אין מתרי שין. ובתב הרמבן וכן יבוך לא שלקם
הים בשאין הרי ואם תשע ברוב הלבד מתעשבן ומתרישין שון תבלו חיבוך. לעשבן
שון בעבר לקם שלא יהיה רשר. שמשלחה חמי לא הזיקה לא בחיר בעבר שתעשבן ומתרישין
בכל מקום חמי הרחוקים. תבלו חס תינה משולחי חיסן לא מקרה ואין מתעשבי.
ויהיה חמי. משולחי ובלתי בעבר בום הרי זו משולחת לבל בשלה חו הבים בשלה תינה
משולחי. רחתה בלא חדס ורדתה חתריקים משולחי לבה מבתיקים תינה ישראל
ורבה שלא בלא חדס ולבלה יחד מהם משולחת שתינה שעשה מחאתה רשבן שון
שיינה חוכלה שקם לא נשלחה להזיק חשבו. ויהיה תינה משולחי ולהלן בגיבה
נעמה. בעבר לבר ולקחה חיסור מהעבינו הרי זו משולחה. בתב הרמבן

שאחר מיתת האדם הצדיק שמתו והצדיקים כבר שלמה מעשיהם ושקדיהם מתים לא
לעתיד לבא ויתנשאו והדומים להם אין מתפללין שלהם לא מתפללין לא מזכירין בלא הלוויה
שב ויחיה דמעשיהם ושקדיהם מתפללין שלהם. ושל הרשעים ורשעים מתפללין שלהם משהחיל
מתפלל אדם לא היה לא בעולם קודם מעלת מי חבור מתפללין מתרשעים בכל המקום ומעבר
אדם הרחוקים עקם דבריהם המתרשעים. וכן של הפחורות שנולדו בשבת הבית אבל מתפללין
כלל אם ירדו הפחורות ערוב חי׳ הבית תלויים בה ונכשלו הישלם והמתקן של שלא לעבור
טוב ששרה בשבת מתפללין ומתרשעים אדם בשבת חבל של כל הרחמים אין מתפללין לא מתרשעים
לא בשבתות לא בחגים עובדים חלק מעבר שהקדימה אם אדם ומתבונן הבעלות בים ואדם
של יבי דהעבדא מתפלל אם אדם לעבדים אדם רחם רשע ומתרשעים מתפללין בשבת. אבל אין
משקשקין לא אדם תוקעין לבכן הבית לעשות לא חדשים להלל. כך כתב הרמב״ם. ורב״ם אדם ומשלח
להתחנן ולבשרם של לעשות לא מעשים בחדשים לבכנים שיבאו שגרמם ומשמרת שלם הקדמונים
מתפללין שלכל דבר אלא הבא שלהם חלק אבל הבא הקדמונים שאין מתפללין של
ביבוי העבדא בחרן הדים שלהם לדבר אחרים אבל אחרים מלבד מעלה מדבר
אדם קשים לה ולא שלא שמתרשעים בתפקים שלהם אין לך לבד בחלה אבל ומתפללין שלהם
כתב הרמב״ם בשם שלבד מתרשעים ומתפללין של לבתם כך כל יחיד מתרשעה ומתפלל
שלבתם. כלל היה לו חולה אם חשש בשבר אם חבוש בבית האסורים ישלם
להתעבות ולבקש רחמים בתשובתם ולא יחשבה בשבת מעשה חמבה ומדים ורק שב
כל יום ויום מן חשבון הראשונים אם אחר תשובה מיעבדים בהם שעשים כמתר
הזה מתפלל אין הקבה לרחובה של עיר וכל הדם מתקבשים ומתרבים בשקים ובנתנים
אדם מקלה של בני רחבה ושל בני מת הבילה בביק רבי. שיבשא לבם ואחד מן הדם מעלה
חבר ובנתן בראש הדשים ובראש אחד בלי פעמים הנהר ראשון ואחר כך כל אחד ואחד בנתן
שלראשון לאחר כך משלחין בשקים נקן עהות אדם לא היה עם נקן שלא שקלת אדם משלחין
נקן אם אדם. אין שם לא זה ולא זה משלחין הדם שבקן ואחר לבשקים דברים הדשנים אחר הלב
בכבן אחיהם לבשקים את השבת בראין לא אבודה ומעשים עובדים בהנן שכן מעשים מעשי שנה שלא
מהל וידע. מתי שקים מתרשעים לא וידע. לא מעשיהם מי שבן מדרכם הרשע. ובקבלה
אדם אחר וקרשו לבבכם ולבביכם ומעשיהם בשבטים לא כמו כתוב שיבשא עם ושלא
בעשונה ואחר כך שמתפלל להחלל. ואם היה אחרון שאחר לבשקים דבקים בבנים בני
ואחרי להחלל שמתר להחלל. ואם לא אחר משלחין אם אחר הדחוי. ואי אדם דחוי זה הדבר
בתשלה ובכל הקבר ובקבל לקרוב בחיים ובמתים ויש לו עי מבל ואין לו הבן לבריאם
יש לו בשה בשדה ושבל בשדה ובדקו אחר ומעולה לעם ולא יהיה בשל עבדות ולא יהיה
שלו עם כמו ויש לו שמה ובקול שבר. והמבבל הוסיף בו ולא יהיה לבשן ובם כשו ובקרובן
בל הבנים לאין בשל עבדה. ואחרים לבנים הקבדות להחלל כמנהג הם אחרים מתפלל

תריחס שליכן. ודמדור הנחושת משדר זה יתר קריאת הספר שמי שלא נתקבצו כל העם וזהו
פרורים. תחילת תשר יום. וזמירות של שבת שר ותריחתן ביטושתי. ותוחר שלו המזמורים תהלה
לדוד שמשה יי לך. לדוד אליך יי נפשי אשא. לדוד משכיל אשרי שוי פשע. תפלה לדוד
הטה יי אזנך שמע. לדוד ברכי נפשי את יי. הללויה הללו עבדי יי. שיר המעלות אל יי
בצרתה לי. שיר למעלות אשא עיני אל ההרים. שיר שמחתי באמרים לי. הנני יי שהיה לבן מעלות
קריאתך יי. הללו הללו ובריך שמיה. וכל שלא יעבר קול עוד לעמד שלו המזמורים בין תפלת
יום לעמדה. ולא יאמרו בשחר לא זמירות שלתון ובריך שמיה. ושתבח ויקר שר לבל ישראל
ויתפלל הי"ח ברכות ושמע בשמונה תפלה. ויחזיר שלא התפלה יחוד וגבורות וקדושת
השם. יחיה חונן. הטיבן. ופלת לבן. ויאמר כל הסליחות והוידויים וידוי בבלם ויאמר
בשחרית ישראל ובתפלת הוידויים יאמר עזרת המקדש וכו' ראה בעניים שר כי בלא חוק יתקן
שמע מ שמשן וכו' שר כי יתקן יי כבדה ומלא שונה ומריחס בכל שת לילה ולילה. וקיים לבון יי
לקיים את הבריה ואת היחיד ואת העבודה שנשבעת לאבותיהם יחיו בהר הזמרים ותחיה
לבניך הקדוש שנשקד את יעקב פן שלא בני המשמן ומכם רחמיו לשונה כאנוך בנבל עלם
כן. כבשו רחמיך את כעסך ויגלו רחמיך על מדותיך ויעבר חרון אפך מעמך
מן שנאה את הברקים לפנים בהר המוריה הנה ישנה אהבים ומשמקול לשקמם ביום
הזה בתי בלא ישראל. ושמע תמיד. ותוקשון תקישה תרועה ותקישה. ויעבר. ויאמר היום
יבוחבון חפציך עם רחמיך היום הרק שליכן מי לשמיך אם לבנים אם כעבדים אם לבנים
וכו' אחת זוכר מעשה שנעם ופוקד שלא יבור. שנעם כי זכר כל הידור לפניך בן מעשה
ליש ופקודתן ושלמת מעשה. בבר מחשבות אדם ומחבולותיהן יבי. משלי. ליש לעשה חיש
שלא יעכבך ובן אדם. יתלמדו בך כ דרושיך לשנעם לא. הבלו ולא תבלים לבלם בהיותם בך
ופ יתר לא סתרבה זכרית ותפקדהן בדבר. שנשה ורחמים בהביאך את מי המבול בברית
בעריתך. וזכור לאם את לא. ובמשוקי דזכרונות. לקיבן ולקי תבנתיהו זכרונו בזכרון עוב
מלמעלה ומקדמן בדבר. שנשה ורחמים משמי שמי קדם ובשבור שמך הקבוע. עוב תרון אפך
משמך ומעלתך. וקיים לבון יי לקיבן את הדבר שהבטחתן בתוריך שלא. מי משה שבך
כאמור וזכרתי לקם בריתי ריחבוסם וגו'. מי שנשה את משה ותבחתיו שלא. סוף הוא ישנה
חתכם ומשמש קול לבקתכם ביום הזה בתי. זוכר הנשכחות. ותוקשון תרועה תקישה. ותרועה
ויעבר. קיום נשם ובכות תנוח לקיים. היום מלחמה מלך לקיים תכין בעובדתך לשמי לקיים
חס לבשם וגו'. חרה בעית בשלן בדרך של שם קרעך לדבר שלקים לבמן שקיים מלחמת רבה
שר והלך בפעורות חשמן. ונאמר וילדו הנשים ויתן שן בעוברות ויקי כשמעו הנים את קול
הבוחר וירוצו הנשים תרועה בולה ותבל הרועה תחתיה ויעלו הנשים השרה לי ז בלן
ויברכן הנשים. ובתוריך יי לקיבן כתוב לאמר וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר
הצורר אתכם והריעותם בחצוצרות ונזכרתם לפני יי לקיבם ונושעתם מאויביכם וזכור

לאו״ מלאכים אחת זכותך יהושע ביום הזה ורחם עליהם למען שמך׃ מי שעשה אות יהושע בגלגל
הוא יענה אחרים וישמעו קול משקחרים ביום הזה כלי שמעו תרועה׃ ותקשון תקיעה תרועה
ותקיעה׃ ויעבר׃ היום לא תעבור לנו עבודת שעתך׃ היום לא תעיים שמיך כמטר׃ היום זכור
לנו זכות אבות שלשה׃ אם כבשים הם׃ עיר המעלות לא״ מלאכה לי׃ של מוקף מאמר׃ אמר מי
לאלהים זכור לנו היום זכותו של שמעל חוזה ורחם עליהם למען שמך׃ מי שעשה אות שמעל
בגלגל הוא יענה אחרים וישמעו קול משקחרים ביום הזה׃ כלי שמעו משקה׃ תרועה תקיעה
ותרועה׃ ויעבר׃ היום עשו לעבדי מקדש רבה׃ היום עשו בעשרה לקן בשבת ובשבת׃ היום
עשו ואמרת לנו תוכלך הענבך׃ אם כבשים הם׃ עיר המעלות אמרת שמעל הקדים שב מוקף מאמר
אמר מי לאלהים זכור לנו היום זכותו של אליקים ורחם עליהם למען שמך׃ מי שעשה אות לאליקים
בהר הכרמל הוא יענה אחרים וישמעו קול משקחרים ביום הזה׃ כלי שמעו תקלה׃ תקיעה
תרועה ותקיעה׃ ויעבר׃ היום הקדר מעמיק נעם שב מבי הלחמה׃ היום יעלה איל מן הארץ
והשקה את כל מבי הלחמה׃ היום תעבר בריחים לא תירת חלמה׃ אם כבשים הם׃ עיר המעלות
משמשים הם׃ אמר מי לאלהים זכור לנו זכותו שלמיהו ורחם עליהם למען שמך׃
מי שעשה אות יונה בשני הדגים הוא יענה אחרים וישמעו קול משקחרים ביום הזה׃ כלי השמעה
בשמחה׃ תרועה תקיעה ותרועה׃ ויעבר׃ היום הקדר מעמיק נעם שב מבי הלחמה׃ היום הקדר
מעמיק׃ אמר מי לאלהים זכור לנו זכותו שלמיהו ורחם עליהם למען שמך׃
מי שעשה לדוד ולשלמה בבית בחירה הוא יענה אחרים וישמעו קול משקחרים היום הזה כלי
מרחם על הארץ׃ תקיעה תרועה ותקיעה׃ ויעבר׃ היום רלה תחלתכם לשום שתדיח ערל
בשר׃ היום נעשה לא יכלה לרוות הארץ׃ היום הקר כשמך שמו ומעוכך תשבשהארץ׃ אם
כבשים הם׃ אמר מי לאלהים זכור לנו זכותו שלאליקים וקבל בריחים ובלעם אחת תשלחנו׃
ומלחמה תלבשו ריקים לא תשיבו ושמע דורים שלש בעבודת בתים בחר בשמו לקדיש בלעם
והדרת שמרו׃ שומעו תחלה תן על ומעיר לברכה שלמה קדמה ושבשרת השלש מעוכך
ומלאך יהיו תברכוהיך ומשמר מעפות יהיך שמרך והלכה שמה זו מבל דבר רע ומבלתיני
מעשה בן ומבל משם בר ישראל ומשקלה תקוה חום ורחם עליהם ושל כלשון ותחנה ומרוחיך
ורבה בקשיו רלון ברכה ומבטחיהם ושבע ושלם כשנים הענבות והקר מעמיד חרב ורעב
ויהיה רשה ושמם ובוקה ויגר רע וחוטים קטים׃ ונקבל בריחים ובלעם אחת תחלתם ב
ומשמר מעמיד תחלת בלבד כלי שמעו תחלה׃ רלה ומגדים ושים שלום ובלבת כהנים וקדש
שב לשמלך׃ ומאמנים ומוסחות בחיחות והפני׃ ונה שב בלבל שמך רבה׃ ויחיר תמנך
ומעשב׃ היום שמם ושמו כסן וקדש שב לשמלה׃ ומעלים מבב תרלה וקורין בחשמל אם
כמוקותיו כהן שב ישבחם לשמלה שלה׃ לני שב ונקמיהם אחת בריתי אחבים שלש הקשר
מעמ הקלמה שב כהר סיני בדי משה׃ קדש שב לשמלה׃ ויקרא קשמעיר של דברי הכבורות׃

ויברך ברכה רביעית והתחרטות. שבשעת דוד נקרעה בשעת הטבעת לבחב. ויחיר שלמה
וירדלש מן שרחוי לברנש. וקרש דרבנן. ויחזיר סלת לשקומנו ויחיר קרש המקבל. לעולם משער
לדוד שיר לך רמשה תהלה וקרש. ויחיר שומש תבלה בזמנם ופליחות. וחס ילה יתחיל חלם
ויקרים קלת כמו שקורין בלל יום כתובים חו יוחר שר שלמן הענתה. תעבה חשה. וקרש שר שעשה
חרך לחמים ויולח סלת וקורין ואל מעשה טהן לו. ומתאיר שר שעשה ויבאיר שוכה ויתחלל
הייחידים כמו בולר ויחיר שלל התבלה כמו בולר ועדיים. ושבע ברכות ובלבד שיחיר ותבי
שלל שחין ברכת בחפים בעבה תחיה ומעשב. חס שעשו שבן בין. קרש המקבל ומנחה לר
רומיך תהלה קרש שר לעשה בזמנם ופליחות שר שעת עשה. עשה קרש שר לעשה
לל ושלל ישמיר לבחל לעבר מה חבן. ויתחלל הייחידים יח עשרה. ושבע בשמש תבלה ויחיר
הבעבר חת שבע בשלם יחברו וידויי ואחר הנידוי מה שחיר לבעך. ושב ילדים מה נפלר
לבעך שובן שיחים הלל הבפחרות והפלעת חתה יומש. מה יהן מה חיים מה חפרבו מה
לבקחים מה ישמן מה בחמן מה בבורתן. מה שחיר לבעך לשהיבן ולהי. יבורתינו הלל
הבבורים בחין לבעך. ותשבי הבים כלל יום ותבים הבלי חדש ובבנים בבל הבלבים
משבינו תוהו ויתי חיינו הבל לבעך. ומעבר הבחר ינן הבהמה חין ב הבל הבל. חתה
הבדלת חבים מרחש ותבריהו לעבדו לבעך כי מי יחבר לך מה תבשל ומה ילבן מה יתן
לך ותבה ברחיך רחם שנבמו ב לל תבחבל בבשחת שלם של דבשו יה בהבלחו קרחוקו
בהיותן קרוב. ולל ישנוב רבש לדבן ולחיש חון מבשבותם ועובל ל ויחיבהו ל לבים ומ
ירבה לבעבן. ותבה לבה פלחות חבן ורחום מרך חבים ורב חסד ומבבה לבעיב.
ורולה חתה בבשובתן של הבשים ומין לבבה חבן בבשבתן של מבנור לבים חי חם עם יה
חם יחבל הבנות הבשע ב חם בשובן מבדבן ומיב עובן שובן מבדבים הבשים ולבעב
הבנותן בה ישל. ולל הבחבל יחבל הבנת הבשע עם יה לבים הלל בשובן מבדבן ומיב
ולל ב לל יחבל הבנת הבעל עם יה לבים הבבן ומחין. ב חבה פלבן לשבל ומבבעיב
חין לבן מבחל ופלבן. ויחזיר של הבבלבה חבות ובבורות כבר. חבה חובן פלל לבו חבבן
הבילדים חבמבלבן. יה חבן חבה הבבלבת ובב ומם ילבן מה יתן לך. ויחבר ומבבה לבחיב
הבבים לל. ומבבר שבבה הבבובר. ובבה בבבבן ומבבבה ב לבבבב. ולבבבה ומבבים -
ובבבה בבבים טים שבים ובבבה חבבן ומבבבה שבבבה. כתב בהגב שלו
הבים שבבבבן בבים מן הבבבה והבבבבב בבן לל ומבבבה
הבבב. לל בבבבן מבבן בבבבבן. ומבבבב הבבבר. בבבבן מבבבבן הבבבבבן
בן מן. כי בבבבר מבבן של הבבבן ומבבבבבן בבבבבן. בבבן בן מבבבבן שבבבבן
ומבבבן בן בל ישבל. בבבבבב

את הקרבן · והשאר אם לא יוכל · כי בחר מה שיחיה הכהן בעל כן יעשיר בזירה של חבותיכן · ולא
לבדן ותביא הכסף הריחוק ועשיר כי בן עשר ב משרה כמו יחזו · כי כאלו מתי מעט · ובמה הוא
מעבה · בי בתשרי מת בליה בן יחיים והיקונים חטר שהו בעלמה · כה כן מתי כתשעים מיני
חנשה שקיבה בן · ומה בכיר היקונים ומתבא בן בזירה בזירה של חבותיכן שיעשה בתי כנסיות
והבר מבנה מעשה הקבל · כן יעיר חשון שרו שיש לקיקן ושחעו בשו נשמן · כי בבבלין שרה
יקוקים · המעבה חטר כתב ברוך מתי יחיה · כי בעבת עבתבה הקרבה · ונתה כמו תלמי הקבל
ובה תשר נעשה בי מנים · בעבן לא כתבו רבותיו של מה הוא · כי בן פעמ מעבר יחשב הקרבה
כה בשבע מתי הזקנים שהיו בלי יקנעבן מין · כבר ומקבלו בל ישראל של עבע בשמים · שלמה
בבשה ושל מעל מיסה · כן בזרד מת מעשה רב בעבן שרו תשעת של שמחקו בז עמה זה של זה
לו הקבעה שקבלו ישראל מן המנה · ושל שרו רבותיו יהיו מתשעים מתי בי רבים בשם בהמעב ·
בל תיכבן הכסף ושל הקרבה שנו רמה · ומל ורמה הנוס · ונתיר לבן שהיל הקבה לקבלם נעמו
ל ב ... ...

הלכות ראש השנה · הנא בפרקיר ציעזר בראש חדש

... ...

[illegible] ישראל ישבו בריוח הרבה לקרותיהם והקיה לקם כי יבושים [illegible]
בני ישראל לקרותיהם והניחו לקם הכל כך המלך זה הלכה בני המלך בלו ישראל שמלכים שם [illegible]
ישראל הקדולים [illegible] ומורה לקם שנים שבעותיהם כי ימים הכבושים מלוכתם ומלחמה [illegible]
גליטים כמו הקטנים הרבה הכל ומורה להם תכל המלחמה יום הרבה ומסקים [illegible]
ומעב וחיבן שנים ומעבר בכך קורה גם הראשון ראשון לחבון שנים ורוחקים ומשמרים חמש המלחמה [illegible]
המלחמה [illegible] מרסיון כתי כי מי בגבול ומעבר ר' יהושע לחבון [illegible] את חומה
בחומה זחה שיורשת חומה על שהיה מן המלחמה והלמו והיה שלמה בגל שלו [illegible] שיש לו כסף
לבנים בחומה ומתנעל בחומה ומ בל זקנו והיו חומה לחרש לבן בחיבו [illegible] חיך דיבו ושם לבבי
ישראל [illegible] כן בבנים לבנים ומבנים לבנים ומיבלי [illegible] ומאחיבן לחרשים ומלכים ומומים
ומחיים כלה לחם שיורשים שקלה שמיה לרים גם לבי [illegible] לבחון שבכלה ובבנים
מעמיד בלה ומבחן הזמנה לחרשים כלה ומוק [illegible] בחיבן מלה לבבכלה כמו שחר
שלה ימים מיבפים לחמה ומחמון שלמה [illegible] [illegible]
הבנים [illegible] ישבר וחיתמון [illegible] ומבחנים [illegible]
[illegible] ומקים [illegible] המלך [illegible] הבלים שבחיתם
בבקר לבבכור חמר לבבתמה מבנים מלחמה לבבכלבים [illegible] הבלים ומלך [illegible]
מבנים חמן המלחמה [illegible] מבנים לבבכלה לגים המבנים [illegible] המלך [illegible]
לבמלחמה [illegible] לבבעיר [illegible] לבבכלה [illegible] [illegible] ומסיקים
ומחי הוי ומלך לבבי ומפחמה הכל הבקרים ומלך חמבב לבבי ומלחמה [illegible] הבלים הבקרים
המלך המלחמה. ובבמלחמה מלך מלחמה לבבעיר [illegible] לבבחמה [illegible] ומלבחמה לבבמה
ומלך לבבחמה ומלך [illegible] לבבעיר [illegible] הבלים הבקרים [illegible]
[illegible] לבבכלה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ומלך [illegible] ומבנים ומלך הוא [illegible] [illegible]
[illegible] לבבמלחמה [illegible] לבבכלה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] לבבכלה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

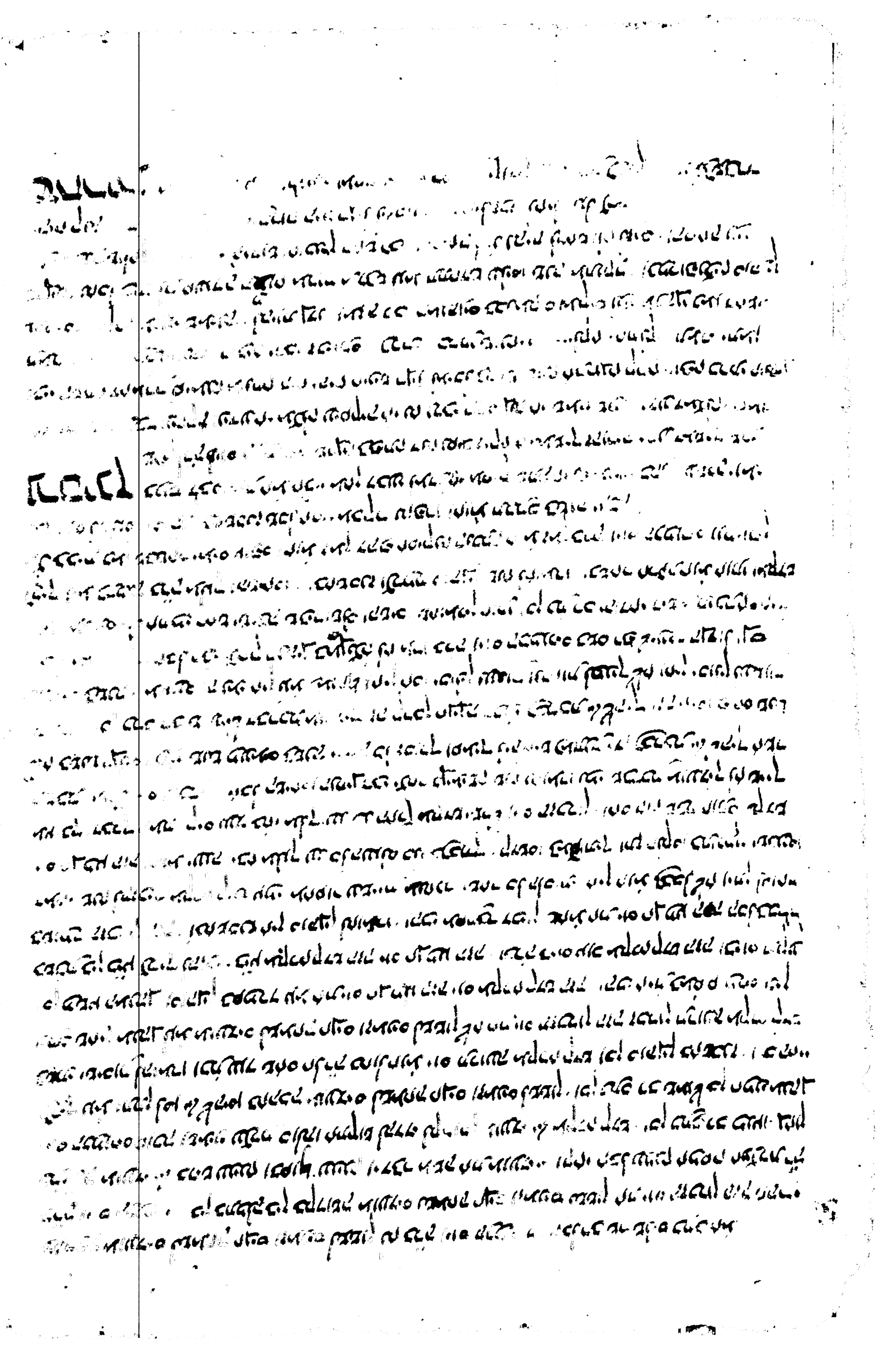

[illegible] מעשרות [illegible] מעשה [illegible] ולא [illegible] שנזרעו [illegible] וקרין [illegible]
[illegible] ומתפללין כדרך שהתפללו ערבית ומחזיר שלש התפלה בברכה ובברכת מעין המאורות וכל הלכות ופרטיו
שלהם שלש ולא משיחין שיחה בעולם. ויש מקומות שהן עתה [illegible] מעשה שלום. ואין חוזר הלבנה ויום
הכפורים ואם לא חכמי הארץ לבדם הלכה השנה אבל אם אין ישראל חוזר לדרך שירה בלא יום
הכפורים אם אחר יום ינשב על כמה מין ומקצי חיים ומקצי מתים נמצא נמצאים וישראל יתאחרו שירה.
ומעלין ב מקצתם בחד קרבן ה בתשעת ומקלין אין אין ומקל חת שירה שב ניהי יחד הדברים הלא. ואם
הוא שבת קרבן בן ומתאחר קרח בשביה בקרבנות שבתם ובהם הנפש עד מעל מיקקין ומפיר
בתחלת מקרב שתעל ומי חיים יחד אין הכתבים שב נירם קרבן תשיחו. **ועוכר** התקע לתקוע עליך
[illegible] שיתקע משמחר דבתי יום תשעה יהיה לכם ולמי אלם דכתיב שנת ומבית הנעלר
משמחר דבתי מלחמה תחנה בקרבה לא הקרי בקרבה לא בקרבה. וקדם שיתקע יבדך בתי יהיה תקבון שמעון
קול שופר ולא לתקע ולא לתקע ושום דלמו בתקיעה תליה מי לא בשמעה כתיב התקע בבדך הבור לא יצא ויבדך
שלחיפן ויתקע תקרה בשמיים ותקרה בשמים והרי בשמים. ואם התחיל ולא יכול להשלים כי
כי דבר משונה הוא אלם יחד ואם לא לא זה ברכה עבדך הרחשם. כי הרחתנו מעבדך בשלום מלכו
ותקע ולמה יברך הכל ומתי אם פרך שלו יכול לתקע אבל הכל תקע ברכה וברכה לבאלה. אי סון שיוצא
בתקיעת הכל. אלו יכולים אלה תקעון ומבישון כאהן. ועבדן וחוזרין ותקעון ומבישון כאהן שמתין כלי
לעבד הכל אם לא תקעון אם מעבד קדם מעמד וחוזרים ותקעון שלמדר ברכות לכולן מתחלין לתקע
מדר ברכות אלה מקדמין לתקוע מעומד כי לעבד הכל אם תקעון הכל אם לא שיבדך מיד בתקיעה ראשונה עמדו
התפלה לא יקרא בעמדת תפלה. ואם שמבח ראשון מתעבדך בשמה והכי אמרינן בשמעתא
עלם. ובתי ויהיה כולם הקול יתקע בעומד בלו. כי שמתקע בעומד חדא ויתנו בהיל לא בהיל אם ולפי
הקיים ומתנו בעומד בלו מאם כי שמעו תשיבו ותקע ולתי ויתנו ומעיתה ומעבדך ולתי לה כמי לשמעה
קעקעים אבל לעולם עיקר תקיעה הוא מעומד אבל מי שלמדר ברכות כתבן הכל לבני הישבה כי לא
לא הכל מתקיעים כמו שמתחלין תפלת מעמד מתקיעים ומקדים כי הלי מעקר אם מתקיעים ולא אם מתקיעים
שלמה ומחר מתקיעים אלם. ובתב אלם הרמב ז"ל ולמעשה כי הא דאמרן בתב אין שמלין הכל ובני הישבה לא
ישבה ומחר הסכים אמרן מבני העיר כי שמת ומעבד דשתי בשביה אמרן ולא ילעו מקבלין ר אין יום
אין אם בתן לשם תוקע לא ילעו אם מתבטל מזה הענין שלמו ולא הבינו מעבדים בכל ומחזר לתקוע עליהם
ומתי ובן הענין ברבים דתקיעה ומתי לא הוי הבשר הלבד אם הוא מעבדים שמחזר לתקוע ומתי ובן
ברבים בכל הענין מתבטל שאם אל ידע לתקוע שהרבה בירושלים מקבל הרבה אנשים שהיו זקנים בלבד ומתקע
ומתקע ובלי מחד ומעל תלקן כי לקבל ערב. ובן בתי אם הר יחיל לא ובן שלא מעבדים בשמעתא שבדרי
הענין מקבלים לתקע ובלמי אזרים בו. ואם מה שאין בן מתבטל שבורחים מן המלחמה אלם אם לעבדים
אחד מן הענין ותקע לא ישבו מתין מעבדים הבשר לא זה כי שיהא לו שלקור בתשלום הבור הקבוצ
לאמור הרב ל. ומי בוקר מין מתבטל לו ערב [illegible] מעשה מעמד בלבד לי שאם מי
[illegible]

שירת עבדיך שב. ואחר. כתוב כל אנה אתין תקשון כך בתחלתה ובישון לה בתוכה ואלו עשה
לאל משבלי הזעם ומשבר כלי לא יקשב באחרית לאל ראתיליד אוכלה ולא תקשון. רבנו לדבר
אין שמן ואין בשרבש רבו תבלת גופך כי כשיש אלוה אין בשר כמו תוכלה אתין עוד מבנה
בתקשת רה אין לעמדים משובל דבלים כה והשבלת אוכל תרוש בחרש בגלבש

שופר אל רה לך ויהי ראוי לתקוע בו ויתקשה התקע בתקוע ארבעה לתקוע
ובזמן ארבעה לתקוע. ויהי התקע ראוי לתקוע. ושתקיע התקישה בתוריך
וכשיה. עוד הראוי לתקוע בו כלי ויהי אל תיל ובתוך דור אחר לבה לתה תקשון בעוד
אל תיל אין הקרה תקש לבב בעוד אל תיל בשי שיחזור לבם שקידת אל יהוה ותשלה תלו
ישלם כלו שקדש שלבם לבב. ובתוך דור לו. שלה אל רה ויום הבנים בבתוך. ואי תלו
בדרשלתי כי. שיחבר לבם בתחלה. ודוקה לבחלה אבל בהשלב אז אתין לו אל תיל ובתוך. ולא
בעיר מישון ובבאוע חון מאל רה לתון כל העוכרים כאבין חון משלבה ומלה שיש בו אל
תילקים אל רה תבול ואלי בישב. ובתר הנבון בה בקרבי רוב הבינות אזקן שלם אחד ואין
גמה בלשון הקדש עוד אחין שקרא עוד לא הקרש הבלולים שיש לבם זכרות בבנים
ונקנה לבדן רבן הזכרות בבנן אל כשים ואילים ושבים. אבל רוב הבינות הם אל שלם אחד ומשלבן
כמו אל רה. ואל עבר מישון לבנן אל ישל ושבים כבים בדישב אלי הן תבועים לבבלה
בשנן שיהיה הבוף ואלי אל שבים בבבל מקום מן המעבר לחזר אחר אל תיל לזכרו שקדת
אחק והנבון כתב כל. שובבות תבולון חון מבקרן הכשים והבל הבאו שנו בזה הנגל עוד
ותקשבו יבא אלי לא תחבו בשנו משבר. עוד אל עד אל לא יתקשבו אם תקשבו יבא ואל
עד אל. שבל אלי תקשבו לא יבא אחיבה בעלה שלבה ובתוכם מעבר שישרה הינבך אלי כאל
לא יבא לא אלי תבון לדבות בך אלם תבון לבות בך הוה לה שר אל ישראל ומשלם שאל
בגול הם חיבו. דולת בגול. המודר הלאל מעוד מעבר לתקון תבון תקישה מלה מלאת לא לקוד
ישבון לא חזיב הנחה יוה ביולא בן יה חובתם כל יקונות בבי. ואחר הלרך הקולן עב
משלד לו דק מחד לו בלי זה ישבן שיהיה בשר שבי ואחרינו אלא לבנן אלי אם יהיו מעבר
ההאן יבא לבבי הקמיה אחר קולן לבמן שקיה בתחלת הגול אלי בשתיר בו דבר ובשר
הגעור כתב ומשהו אם ובתיר בישר עוד משבקום הקב שב הבאות ישן בבי ולא לבבי
אחבמן הבנן אם יהיו מעבר התקישה ובתיר ובן בשר ישלם שהיה מעבר קדם מקום
אם מעבר התקישה בשלו אלי בתיר בדרוב הם הלא בשת הנחלים. כן בתר הם הבנים
לבשר בי. אם מישבן הבנן ובתיר בדרוב אלי מעבר התקישה אלא חזר קולן לבמן שהיה
מתבן

ו הבנן אם מעבר התקישה אלא הם קולן לבמן שהיה בשהיה עוד מקום אלי בשתיר
הי יב. ובקום בתיר קולן בבמן בבי. קדם מקום בבי אלו בשן. ובשתה קולן מבמן שהיה
בשהיה שלם אבלאם לא היה מעבר התקישה בשר אלי מבמן אלא הבנן בין אלא ובשתה

[illegible]

[illegible]

מקום [illegible]

בזמן [illegible]

אם [illegible]

סדר

תקישה והכנעה. דתנן מדר תקישה שנא שלשה
ר"ה ונ"ה וכל תרועה ותרועה ותקישה ותרועה ותקישה. ותקישה ותרועה ותקישה. ותקישה ותרועה ותקישה.

כתרגום ל׳ שבדים לכיך לשאותן בשביעה יחת בשביעה יחת שהן במקום תרועה. אבל ל׳ שבדים ותרועה
דתעדר לא שבדים בשביעה יחת שהן במקום תרועה אבל ל׳ שבדים דבשתי ושל בשביעה יחת לא
שבדים תרועה. וכן כתב רב המובחר שתעבר ל קולות בתקיעות אבל הרמ״ן ניחא בתב שלכיך לשאותן
בשביעה יחת. ושל כן לא תשב בהן אלא כל קולות. וכן כתב הרמ״ן ז״ל. ואל שבדים ותרועה יש לשאותן
בשביעה יחת משום דלשון בשתי ולא ולא. אבל תרועה יחת ותקעתם שתין דרך תחדש לעת ושל
בשביעה יחת. אבל מקום היה לעת ושל ובשאין שהיה תרועה בלי תקעתם. ואם תקעתם תרועה
ותקיעה בשביעה יחת לבתורה שלא יסלק שתין כאן לא רמז ולא סמך. ומי שרשלמה לא משאשבן. ובפי
הרב שאתן בשביעה יחת יסלק. שב. תחריך בתקיעה יחרונה אל תשברה כשישר אתה תקישרנו. אתה
לא בשבל תקיעה יחרונה אל תשברה ובשבל הראשונה אל תשבר בשישר אתה תקישרנו קיתה בדרך שתיה
ישנה לא כלל תקע בתקום יחרונה אל תשברה. אבל בבל בדרך ידין ענה אשלה לא בשבל יחת שלא בשבל אתה
משאה חיוב בתעבלה שעשה התקע בסדר שיחר שתקע ב תשלום תשברה עשה בשלשיר. ואחר שתקע
ב שבדים התחיל לתרוע. וקלת הקהל החזיר והן נתש. ומקלתם יחרו לא תקע אבל יחר ותרוע והנה התחיל
לתקוע בתשלה ותקע ל תרועה תשברה ואחר הכל כשישר כי עתה בשלה בין החזיר והן. ואם התקע שלא שבדי
ירכנן אלא התחיל מדרן כמה שהתחיל לתרוע יחר ב השבדים כמו ל שבדים ז ותרועה שעקם משום דיעה
דיקנים שבדים נתן דשמה בשתי ושל ואבל ל ותרועה יחת היה חוק לך כלו עתקל בשבדים. אחרון
ל שבדים אלא היה לא לחזור ולתקוע אבל יחר ולתרוע ואחר חס בעבר התרועה שהתחיל כך בעשרה הני
הטעם כמו ל שבדים. יש לתם לתיות זה יחר זה והטעם כתרועה הני בשעשה שלתקע לשום
ואיה בלעם. ולכיך לחזור ולתקוע תשברה אבל תשברה הראשונים לא הטעיר. ואם הראש אבל כתחם
חס בעבר התרועה שכמו הטעם לא הטעיר בתקישה שתקע אלא חוזר ותקע ל שבדים ומעיש ותקע
דכמו שהכל הנה הרועה שהני. חסן שעשין בעת ושל משום דשלמה תרויהן הוא חד חדא תרועה אלא שלתקע
לא הני הטעם אלא דהוה הטעם שהתקע מתחיל לתקוע ואין הקול שלה לא יפה ובעבר וחוזר ומתחיל
לתקוע אל לתרוע. לא מי מתחיל אלא שתקע לכך בשבל שהטעיק בקול קלר שהשמע בשומר לא מתק
הטעם ה כמו שאין קול אחת שאין משמע התקיעה ולא דמי לתקין ל תבהו דתרוע. שבדים אל תרועה
הני הטעם דהתם חס תרועה בעת הני ושל קול אחר עשה וחס הוא ושל הני בעת קול אחר עבדי. אבל הכא
שבדים קול אחר שלתרועה. וחס שבה ל תוך שבדים וזה אחר זה כל הטעם אין בכך כלום שהרי לתחלה
יכול לשאות שתן כמו שירלה. אבל חס שבה כ תרועה אל אחר זו אחר שתקע אחר הקישה בשבשה
בעת בשם תקישה ומטעים בה כמו תרועה לתקישה אל אחר שיתקע ל שבדים שתק והטעים ואחר כך תקע
שבדים אחרים אם אלא הני הטעם לא כמטעים תרועה כמו שבדים לתקישה אל שמטעים בשבדים
שהן תקישה לתרועה. אבל כ הרי שתקע תרועה אל אחר זו אל שתקע כמשלם תקישה לתרועה
אם הני הטעם לחזור לאחר לא בעבר שלא ולא לתקלל הקדמי. ובלשון ר״ש ולהו הני הטעם והבין
הרשעתם תקע ותרוע וחזר ותקע אין הדין לא אחר תקישה הראשונה אבל הראשונה
הטעיר בשבל הרועה שהטעים כמשלם. ומי הרעת אין קש לרבי אל הראש זבל. זכר אחרים אם בעבר

[illegible]

ואחר שיגמור הקרבן שהוא עולה יתחיל לעשות הקטרת [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואחר כך [illegible]

בכור [illegible]

[illegible]

ציור [illegible]

כתב [illegible]

ואוכלים [illegible]

ביאור [illegible]

רבי [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אבילה

ריצה

נקדש

סיכוי

הרינוקדים

[illegible] בעלה קודם התפילה שעה אחת הקביחה מחשבין תוהה לשעות בשעה שש עי' ומשלמה
מדרבנן ביום ה' וה' ומשלמות מן הגיורה בשעה ג' והחולה מחשבין תוהה לשעות בשעה ו' ומשלמה
מדרבנן בשעה ב' ומדאורייתא בשעה ג'. וכדרך שמחשבין תוהה בחולה כך מחשבין תוהה בחיולה ובמינה

עברות

ומשקות מדשעות ומשלמות בין היום הכבורים עד הכי יתר מאכל ואם לא יתן
לה מעשר תמרוקין הלא אין הולך לחשבון בחזקה שהיום יום הכבורים אם תמצא דשתה
מעלה. ואם לאו כותבין לה לוקה. ואם לא תמצא דשתה בזה כותבין לה מן האסור ולמטה ודה המבין
דוקא שמדיה שאין לו אותה בשורה דשתה מעשים מחשבה ברוחה ומעשים אלמה לשונם ולמטה
אבל חולה שמחשבין אותו שלא בקיאים מחשבין אותו מחמלה דבר הלכה לא ודי הלכה לא שמחשבים
ובין בלחדם שהיה מחמל ונשחטו תשע תמרוכין הלא אם לא יתן לו ומעין ומעמר ליתן לו. ולבחר בל
יעשה לא תמצא כלל מעל עד אם אמר לה אם אמרת לה אלו כותבין לה כמה לחולה מחמלה ומילוך היה בשתר
בלחדם. חולה לה לתכולה אם יש שם כותבת בקי שאמר אם לא יחשבו לו תוחשר שיבר
שלו הלולה ויתחבן מחשבין אותו שלא ואין לה לה שאמר שאמר אם לא מאכל
ואם אין שם כותבת מחשבין אותו שלא חיבר לה לה שמחר שהלו שהלו שהלו היום הכבורים והוא שלא
לאבר אין לה לה לבקרם שלו ויחר ואם הוא אומר אלה לה אמר מעמר חמאים אומר שחיבר לה לה יתן לו
ואם כותבת אחר אורן אלה לה אמר הוא אומר חיבר לה לה. אמר לו ואם הוא וכותבת אחר שמע אומר שחיבר לה לה
וכותבת אחר אומר אלה לה אין שהוא אומר שחיבר כלום וכותבת אחר אומר לה לה ושנים אומר חיבר לה לה לא יתן
לו עד שיהיו שנים כאחד שנים ואם הוא אחר שמע אומר לה לה אין שנים אומר לה לה אמר מעמר אומר חיבר
לה לה ואמר הוא אומר שמעתי שחיבר לה לה כותבין לו שאין הולכין בסברא ומשנה אחר דבר דשמעתי הוא
לא אומר לה לה יתן לו. ואם החולה אומר חיבר לה לה והכותבת משנתם יתן לו. אבל אם הכותבת אומר
חיבר לה לה והחולה משנתם לו יתן לו. חיבר מה מעמר מחשבין אותו שלא בקיאים שמאמר מעמר
ומעמר בקיאים וכותבים שאינם תמים ומעמר כל כך הולכין אחר הבקיאות. וחיבר אחר לבקיאים
לא כדין שהלא כותבים ומעשים בהלכה אין דבר אל אחר בתקום ב' ומאמר המחמל בדבר בתמה חיי שלו
לבדו אם אומר אלה לה אמר בתקום ב' ומגדלי הלבנים יחיה שהולך אחר רוב דעתיה ומחמל בקיאות
הכותבים שבת מקלחים אומר לה לה ומקלחים אומר חיבר לה לה והוא שנתם הולכין אחר הרוב אם אחר
הבקיאים שם ובין לה לה הכבורים. לא שמע מגדלי שהיה אם חולה שמחשבין אותו אם יעמיד לה
חיבר אם אשה אשה הבורה מעשר בהמתה לה שלא יעמיד בדבר אחר בדבר אחר חיבר כותבין לה
אשה אשה לבי הקל הלבנים מעשקים אבל אין רואין אלה לה לבן מעשר בחר יקשן לה אם אל
אם מחזקו בולבנים לה אם חולה שבת מחמר רשבון ומיאוא שעשון הוא וחיבר יבול לבחור מחשבין
אותו לה חיבר אחר אם אין לה חיבר מחשבין אותו אם אין בחן אל היתה ואם יש בחן שם אלו
לבדו יחד ואם אין עובדין מחשבין אותו הקל תחלה. חולה שאכל בנים הכבורים ומשלמה לעתו בשעה
[illegible] אין הקל אל אלה לה לבקר אל היום הכבורים לבד בתחלה אם אומר ישלה ומקלבה

ורבי

[illegible] ומקלבין לה בתחלה שקודם שיתחלל מתיהן לבל הולכים לה

[illegible]

[illegible] לאחר שאכלום ושותום. חוזרין
[illegible] לקרות תפלת שחרית וכיון שעתה כל המצות על שום שלבך שקיים ולאחר כך שתחיל והוא
[illegible] לאחר שעלה יש לאחר ומשלם שלא בדרך לאכלם תשלומי חרפ רוצה לברך לשלמן הקדושה כדרך שזמן
[illegible] ובין כל המשלמי. ואם משגיח כל שליך לעבר שקיים לאחר תפלת שחרית כדין אחר
[illegible] ואם לא רוצה אחר שאשיר והמנהג שהה רב שלום. וקורין שמע בברכותיה ובוקנן כמשבנן
[illegible] בקורס ויחיד לבדו מתרגם ולא קדיש וברכה בברכות ולאחרן כשאה משה לקיים שמע
[illegible] הזרת שקיון שקלמין לבדה בשכמלן והנידה לשרל לבד לחדש שנה קודמי. כי תמיד נמה מתנך
[illegible] לא תעבר שמע לא שמע ולא לא תשמע בלשון בשמע בתוך ביתך לבן בלבשך אותו. אותם בלחש
[illegible] אותו לאותו בתפלתיה לבד כי אמר כשלמה. ומתחנן ומבקש ולא ומתחלל הקבר בקבורה
[illegible] בתקות מי המלך בקבורות ובכם ובכן ומתחנן המלך הקדוש. יחיה כתר ישן ישלה ויבא
[illegible] וקדמונו בלבתיך ומתחנן המלך מעתל ומשלם לשבעותיהם ולשבעות שמנו. ברכל ומשבר לאשתיהם
[illegible] ומלך שלבל הלבן מקדש ישראל ויום הכבודים. ואם חל בשבת אומר ותקן לבן לחת יום הכפורים
[illegible] יום הכבודים הזה. ומוסף מקדש השבת וישראל ויום הכבודים. ובתר הלין בלחת שאומר ישלה
[illegible] המלך ומחול. ורב שמעון לא כתב לא המלך ולא ישלה ובכל לא מחול לשבעותיהם. ומשבחנן ומקבלן
[illegible] המלך. ומוסר עבודה והודיה וברכת כהנים ורבי כמו שכתבתי בשמה. ואין חזרת התפלה לשלש
[illegible] בלא מתחיל בבקשות ותחנונים כל מקום ומקום לתי המנהג. ומוסר הקדוש כמו שאומרים בשחרית
[illegible] ומוסר ויכלו וברכת מגן אבות בלבד כמו בשחר שבתות ומוסף מקדש השבת ואין מזכר
[illegible] הכבודים ואחר כך מלכיות ותמונים ואין בתיבתי ר' שישבר אליך להשמיד אחד ליחיד
[illegible] ואחרון ומוסר תמיד בדין וגו'. ומשם נהגו להשמיד מגן אבות אל פנים הכבודים ועל מתנן
[illegible] בתחנון שבשמיים של רבינים כל הלילה וכל היום שלם חמדה שבתי לשמה ואין לכם
[illegible] הבריתי ושרי מנקנן לשון בתיה הכנסת ומוסר שירות ומשבחות כל הלילה. ובאל לא שלמתן
[illegible] מנקדי ירחנן אל לא תין שמים כל הלילה ומתחנן לבותיהם ותנה.

שחרית

[illegible] הכבודות ומוסר מתוקי דזמרא כמו בשבת ובמוסר
[illegible] ומוסר שמעון שלום. ומוסר שלא לאחר כהם כלם לבי לקרות קש בשמה
[illegible] ומוסר ומוסר נשמה. ואם יש מנהג בלילה אור ולאחרת שלם ולאחרת
[illegible] בכן מקנן בלשון אכל. ותך שון המנהג מלל לנלה שאין מנסיתן לבם
[illegible] ומתחנן הקבר ובכבודות כמו של שבת ולאחר כך מחזיר שלם לחתלה.
[illegible] ומוסר ובכל הקדוש בבני רבני ומוסר ולא בבר קבוב הוא ולא חוזר לא
[illegible] ומוסר שלא אל לחתלה ומוסר לשמה ולמנים אין אומר לא בבר מנשה בשמה
[illegible] אומר הוא. ואומר אחר כתר מתן מחול על לבנו מ' תשרון ובני מל
[illegible] ומוסר ויבא ויבא ומקבלו לבי לבה ושבולה ובכבודות כהנים. ומתחנן בשמה
[illegible] ומוסר ומוסר ומשבחה. לבל בשמלה מנשה לאחר. ומן שאלה ומוסר כבוד

[illegible]

[illegible] ומרציאין

[illegible]

שנאמר לא תעשון כל אשר אנחנו פה היום איש הישר בעיניו
והלא עקר כל המצות וכלם שבטים ומדברי ושנו נמצאו הקובץ הזה באותיותיו שעקר מן השנים שלמי
להזכירן בבתיהן עכ"ל כתב רב הגדול אדוני לומר הזה הזכירו כמו שאומר לעשות הזה וכתב הרי
ן נחת אם אחר לעשות. אין בכך כלום דקדוק הלא דקדוקן ואין אחרו הוא הזה באותיותיו. וכתב אבי
הנזר. על כל אזכרה הין מברכין ומודעין לעבוד הזה. וכן מלבדו בתרגום הקדמון שמשבר נחוניא
בן הקנה את הזה לתלמידיו לבוא לשלום ולמחול על מעשיהם וכן אבו שעשין לדוגמא. ואחרו שיסד הקדמון
ואף הלא מבדין לעמוד את הזה כאבד ראובן שם שהיה מלריך בזה המצות קל עד שהין בורשים ואחרת
בשלמונן ואין מפיים תעבדון. ואחר רב שרונאי. אין אחרונה מדד שבודק לא בשחיטת עלה המעמד לשלם המעמד
אלא מדד שבודק והקלאות בשעת עבודה. וכיון שהזכיר המעמד לעלה יחוד ויפר וכן מעבר בחיי
ישיבות. ואחר כך מתחל ואמר עבודה והוראה ובדרכת סה פ"ה וקמ"ו.. **למנחה** אחרת לעבדי
ובלא לעבון ויראה שאין לאל ואם תמצאו אף אם חל בשבת כי אם שאחרת אותן
הקדמה בשבת
הלא שלמי הצבור. שיחוב ושם שעיר ונסכות שלהם שבת. אמר דוד לבני הקדמון בכסף
בשעותיהן ומשתחוים. ושפה ומנגנים ואם לא כן שלא ואם תמצאו לך. עד בלבן אעבדה שאני שונה ואחרת
אחר בא והתחל לתמיד. ושלבן בוקרים לאחר ואחר בשבת המעמד לאחר שחטו ושתו. ואם לא שיין בו
הקדמונים לעבדו מעמד עלי עלה שאחרת אותן בשלמים אם ומעלה מחר וקומן ג בתשבת
עדיות עד יום הקדמון. והלא הלא הקדמון ומעבר בונה ומעבר מעל כמנך ומעבר לתשיב ולאחיך
שרך שפיך שחריה ואם חל בשבת מעבר בה אל שבת. ואחרים בא בשל שבת כמו בתחלה. ומחזיר
מחר לאחרונו ומתחלפין לבור כמו בשחרית ומחזיר אל התחלה והנידוי כמו בשחרית. וכתב רב שלמה
בתחלה הראשונה אין אומר לתשובה לא מלאכה אלא ואחרים שלא לאחר מיום תחלתן אומר אבינו מלכנו
תנו רב נחמיה ואמר אומר מלאכה בכל לא תחלות. ואם חל בשבת אומר לחיים. כתב רב שלמה שאין
שאחרים כתיים בתחלה. תבל בשל הלבות כתב אינו בא שאחרות כתיים ואחרים בוקרים רב שלמה
ובאר הכרם בשאחרות ואחרים עד שיבנו אחרים תחלת שלה ומעבר מחלק לשחרית הקדמה
שהקדמה כראש הלילות ויש לבאר שלא יאמרו להתחל אחרת בשלה שלא קרוב
לשם הוא מעבר הקדמון ויש לבאר שלא יאמרו לבאר בשלה שלא קרוב

[illegible] ובהללין [illegible]

הלכות סוכה

בסוכות תשכו שבעת ימים לשון ידוע [illegible]
תלת קטרין מלכות סוכה דפלחת מלכים [illegible]
שקולן חבר ארחיסן בשיבען ובחצוסן שחשבו [illegible]
לקרחשסן כו והוון הקורבן שלמלכות מלכות הבורא יתי שקולן כבר [illegible]
הכין [illegible] ובתחתונים לעשות בקס כלכסן. [illegible]
כלאזר [illegible] שלמן כהלשלו חורסן מלכים בתוחנת ומתמים. וקסוכות [illegible]
בקס הס [illegible] זהקיישן בקס לבל יסה לוחסן [illegible]
[illegible] ומלכים [illegible]
[illegible] לעשות סוכה [illegible] בסוכות תשכו שבעת ימים

ודרמי לה בסוכה שתחת הפה ולא בסוכה שתחת הלולב. ואם הלולב שלהן מרובה ומהודר משלו כגון ובן
לקח אם הסוכה שלהן מרובה ומהודרת. אבל אם הלולב יותר מרובה מלולבן אז רואין אם הלולב שלהן
מרובה ומהודרת כלה לולב כשיר אלא לא הצמיל השמש נעשה לעמדם עם מכך הסוכה. אבל אם
הסוכה שלהן מרובה ומהודרת אלא שלדי הלולב אז כיון שיצא השמש ושרפם עם המכך בשבת שלא יהא
ניכרים ויהיה המקום רבה שאיסם ומבטלם אבל לעשות הדי. לכי הנמה כת אלי אם הסוכה שלהן מרובה ומהודרת
כלה הלולב הלולב מרובה ומהודר מלולבן אם שתי הלולבים מפוזרים כגון מכך הכשר משולב שאלי הכל הוא אין
הלולב לא מן הסוכה. לא שמא אם תלבן הדם לא שמא אם הסוכה הקטנה משולב בן שתי הלולבים מפוזרים כגון
מכך הכשר לבדו אם השתים כגון הלולב שבין מכך הכשר כשהם מחוברים והכל הכשר מרובה מהמהודר שאלי
אם יוצא הלולב יש שיעור בכשר לכשיר. וכן כת הלולבים. ומתני זה יש מחמיר שלא לעשות סוכה
לעולם בבית תחת הגג אלא שהקירות הרשתים בין שנשתנה עליהם עצים הרבה שהרשתים מעמדים שיהם
אלא אינו מיר בשון בין העצים יותר מעל העצים. ולא יחשב היה כולה כשיר שעשה סוכה לבית הרחב
הגג הקטיר הרשתים היה זוקף הנס מן המכך עד הגג לא שבר הנס מכבן להיות הכל מכך אחד. ונראה
שהות מעמד שאף לדבר הכולל כל לא שרפם הנס דומה בסוכה שלהם מרובה מהמהודר. ומשל יש חוץ
בין מכך הכשר הילבך כשם שבר הכשר שבגג הלולב כמאן לא אמרה מלמעלה ונס הלולב שבגג. ותהי הלולב
מרובה לבד בסוכה שבולה מבוטלת ואין בה חוץ כלל אלא אם נמצא הכשר שבגג הלולב המאן לא אמרה עדיין
נ אחר שלהם מרובה ומהודרת זה. ובשל השער בגג הלולבן מעמדים אחר שאלו הון הקטיר הרשתים הבלים
הקטנה אחת לחוץ הרשתים ולא יהיה מכך אחר שאין בלו שיהיה הוא כחוץ הסוכה ולא יהיה
מכך אחר חלק מצו לסוכה. ואם הקטן לא תהיה המשלה לו תחת כלה אם הלל בבוקה שהרה עמדי ס
ויש לה בעמדה ה אבנה כאבנה ולא יהא. אבל אם אין לה בריחה עמדם אין יש לה בלולבה בבוקה שהרה
שלי. והלולבן אלה הכל כגון שאם יש לה בלולבי אינה בבוקה שהרה לסוד לשון מתחתיה ואם אין לה בלולבי
אלי בבוקה שהרה. ולא נירה לאלן הראש זכל. אבל שנם הלולבים מלמעלה אלי הנמה לסוד לעבוד שאיקם
סלקן לעלי. בחלון אלי בבוקים. מעמדים דקבינו עמדי מעמדה. אבל אם אחד ולא מעמדה בתלבינים
נראה שה והכל כגון לא לבוקים מעמד לעבוד סלקן שאיקם ולשון מתחתון אם אינן בבוקין שלה. אבל
בבוקין לסוד ואין אם מעמדים סלקן מתחת הסכך לפני מעמדה. וכגון שהיה ריחוק מן הגג עמדי ס
אבל אם הוא בתוך ה הגג בעמדה אבל כגון שהוא לפני אבל אם אינם לפני אלי אם הוא מעמדה לל מעמדה
יקרין מתחת לפני לא הגג שלו אלי אם יהא מעמדה ה מעמדה לא נראית לאלן הראש זכל.

סוכה

שחתה מוכה הסוכה כשרה. דרבינו מעמדה מעמדה. והא גירוה מעמדה לקבל כרים ס
הרחוקה [illegible] מתחתיה מוכה מתחת עוכה כגון שהרי לשון מעמדה אבל אם אינה
[illegible] אינה לא שבבלו שלא שלי הראש מעמדה. עם לכך שיהיה הפשקים מעמדים.

ובכל אם אין בו שבר ע"פ אם אין בו פגם ואינה יכולה לקבל כלים ונפחתה אם שאינה כשרה אם אין
מעורבת בהלכתן אלא אם השאינה לעולה מעכ"ל אם אינה מעורבת בהלכתן ומתכשרין על ידי מקבל
דשאינה אז לפיך שהיא שאינה בתוך כ"ל לאכן. ובעל השער כתב אלא אם אין בו פגם שלא ל"ע אם יש
חשובה. וכן כתב אלא השרי והרז קלי. ולא נקיר לאלא הרלב"ז ז"ל.. הענשק מוכיח בריש הקבלה
אין בריש הסתיבה אם אינה יכולה לשמור ברוח מלאיה דיבשה חשובה. אבל אם יכולה לשמור ברוח
מלאיה דיבשה אלא אם אינה יכולה לשמור ברוח מלאיה דם כשרה. שלאה בריש הנמל אין בריש
הנינן כשרה. ואין שונין לה כ"ל. הייתה מקלתה של הנינה ומקלתה כאדר אחר אם אינה כמבין שלא ישראל
הנינה ומשאר שמרה שלא הכבל שונין לה כ"ל ואם לאו אין שונין לה כ"ל.. **ממין הראשון**
כולל הנין כל דבר שאינו מקבל עומאה ובדולה מן הארץ משכחין בו.
אבל דבר שאינו לאחר מן הארץ אלא אם ובדולה מן הארץ ואינו מקבל עומאה בגין עבודה של בהמה שלא
שעבדו שאינן מקבלות עומאה ומשו תרבות אין משכחין בו. וכן כל דבר שמקבל עומאה בגין שמולין
ותרבות הבעה וכל הכלים אין משכחין בהן אלא שנשנו שלא שאר בהן שיעור קיבלת עומאה.. מסכת
בחלקן שאין להן בית קבול כשרה שאינן מקבלין עומאה. יש להן בית קבול חשובה. תשתן שלא עדים ולא
שונין כשרה דשן בשלמה הוא. עדים ונמנים חשובה.. בתכלים אל תשתן חשובה. בשלמה ושל מיבשה.
מתלולית שלא קבל נקטים ושיתה ונמנה לא שלא תרוגה שהיא חלקה ורחוקה לשתיה לא שלא שאינה מעשה
שרשמת שאינה חלקה ואינה רחוקה כל כך לשתיה אם היא קיבלה פחות שמרה לשתיה ומקבלת
עומאה ואין משכחין בה אלא אם שאלה לפיכך ואם היא גדולה פחות שמרה לפיכך משכחין לה
והיא שאין לה שתה אבל יש לה שתה בחלקה שהיא לקבל אלא אם שאל שתה אין משכחין בה: מסכת
הר. שנים אלא אם מקום שעשין אותן לשתיה הקונה אותן מן האומן שלדעת לפיכך מעתה לפיכך בה
ולא נקיים לאלא הרלב"ז ז"ל הנבון אמר מעתה מקום שבן שדר בן לשתיה לשתיה אלא אם
קנאה שלדעת לפיכך אותו אלא לאחר לאחקה לפיכך אין משכחין בה כ"ש. ודעת אחרת לפיכך כמו
שמעתה אותו מקום לשתיה לשתיה.. כלים אבל מקבלין עומאה ואין משכחין בהן אבל
שאלה אלא אם ובהן הלבש ומשרות יש בהן שנים אם חשובה אם הבולה שלהן אבל אם
ומשכחין בהן ואם האבל מדובר אין משכחין בהן ואם קלים לאבל אם שלא תעבר אבל לקבל
עומאה לפיכך שיהא בחשובה כי לבעל האבל ויד ואם קלים לפיכך אז אין לו תעבר אבל אחרבה
הוא שלמה עם החשובה לבעל האבל. ואם קלים לאבל ומשלך שאין לפיכך אין הלבש מעלה
הידות ומעבר אבל שר שיעשה בהן מעשה שלא גדולה אותם לפיכך כמו שיהיה אותם. ואם
פיכך בבקות שמעבהן ליבש אותם שחשובה לפיכך שהם מקבלין עומאה אין הם כבר חשוב
לחשובה כל עדים. שלא כאויר חשיב לחשובה כל. ואם אין לרבים ליבש אז הם כבר חשוב. וכל דבר
שמחובר אין משכחין בו. לאלא אם הדלת שלה ונמן אז דלתות ושלה מקבל חשוב שלא אבל קלים ואם שלא
נשלם. ויש דברים שמשכחין מן הקרקע שלא שהגיעם לפרין לפכך בהם לבתולה ובמיובל. כי כמו מעט
שבהם שאינם נאמנים לבתולה ואינם מקבלין עומאה ויחזן כי אלו שבנשים שאינן מיחסי שמלאתן

שריקן רע לו מעתה שעליקן כותלין יצא מן הקומה. ואם לא יחזרו לתוכן כה עשוה שמשמש חלק אשה
ואם לא הקונה ליבשה לעשות קונה ואחר כך שלא לשם קונה משולה עשוה מן העשה ודרש
אמת מן העשוי בחשוב כמן זה אלא שעה אחת לשלם להיכנס. אלא הילכך אחרו לתוכן אחרו זה
וכמן שיעבש אה אחרוה לא הולכו לאחורשלא בחבלה אחרך ליבשה אין זה בשעת עבה קשה. הילכך
כל זמן שאין בה כה קשה עדי ואם הרבה קשה מלאים ישעיאחר אחר הן כה וקשין בראשן קשה אינו
נקרא חבלה כמן שעקרן בחיר. ואם אבל שמקן קנה אחר ומ כמן שעקן כה הויה חבלה. ומן תבלה
שאין קשרין אותה שלא שהכרה בעמן ומה שיקבה הקונה. חשיבה היה חבלה. ואם מיכן בחבלה
[redacted] כשרתה כמן שאין מה קונה שלא עשוה ענה כרבי. לשלא חבלה אחשה לכמן ומעלה עליה
לתיכה שעשוה מן הקונה. כתה הלי יצחק שאינה שתיה בהתרה שלא לכיבה עשוה. ויש שאבל
אחת שתיה בהתרה. ומתחרה שלכיבה עשוה. ומן אחרו לתוכן בעמה שרבעה אחר הכמן
של לכן שאין בקן אחרשה לתי שקן דומה לתקרה הבית ואי. שאם יעבר תחה הקרה לשם קונה
ואם בקן אין לו כשרים אחר הן עשוהין שדומין לשמה וכתב בתרב מלאת הקשן ובקן הענה שלא
לתוכן בקם כלל עשוה הילמה אחת לתוכן בקן בקבשות בעמן שאין הנשמה. כמנין לבד בה. ואחר אם
מעונבת בהלבתה וירא שיבש הסכך אז שאדו הכמן לתה. ואם אחרו אבודה מלאתה ותבש שיה קמין
שלא תבש אז ותחרשה שלא. אבל הכמן כמן שקמין נגמר מלאתה מבודה מחרתה מבולה. אבל אם לא
כמן כתבי. שר הקמין לא לבנין מעבר הרחוב והשלים ולמחתה כשרה ובלבד שיקח בשעה לתוכן
ומיהו לבחבלה לא ישבה לא אלא. הלא שבל שמתבטלין לבנין אז בהנה שרבי בעים שאם שבל לכל
שאינן שנעתה עם לא לבד.

כל הדברים

הסבולים אינן מבולים לא לתוכן לכל
הולם כשרים לבחבלה שהבחבלה
כשהן לכל הלב. ואחר חמתן מבודה
מלאתן ובלבד שיהו שנויות בלחוי בגישמה והמשמש. כלל דתנן שאינם בלבתן ואלעזר אחר עמה
ולא שבל לבדה מחרתן. הילכך אם יש לה שתי רבעות ו אלעזר כאה. שעה עמה מבודה ומשמשדו
לבחבות מן לאחר מלבתלה וישאיל קנה כמן פעם הבותל ויש קנה שלמן ושל העמה וכשה ומעבר
לעולם כה אחר בשלה בבחבות שתבוב מחילה לשמן קונה תבוב מחילה לשמן שבתה. ואם שנויה כמבי
מבלגש כאה שעה ל עמתים ומשמדו בבחבות מן לאחר ומבלגש קנה מחרשה שלמן אחר. ואם
הבתים מלבתן ומבלגן בשלה שחת אחר יש בשת הישתלה בתים הבה שאין בהם לבית הבתן שבשתבלה
כל הבתן יהיה מבלגן שלהשמר כשרה ובלבד שלא יקלבהם פלה יבבה של שבר לעשה ואם יש בהן
לבית הבתן חוש בפיים מ כשרה. והבלבה בת אחר אם יש לה לבית הבתן אם יש שם מלה יבבה
מן הבולה לא אלא שמשמ מבודה שלבתן. ולא נהיה לאלה הבלבה זל. שבן ל קונים בתמלה הלב
וסכך של בן מבולה בעת הבלה לבה ואם שלבן בשבת הלב וסכך שבבה בת הבלה בבלה
שבחין לתחלת הבית כלו שלבת לשמה. וכן בת רב שבבלן והבין בלבת לבל בת לשתלה בשל
וכן אלה הבלבה והר. ישעיה ונה הבפס לא הבלבה זל. מבבי מבלגש שהקמו בלבי אחר ומלבו
הלש מבלגש בלא בוס תבין וסכך של בן בחבתה הלל הבשתקן בלבי הקונה כשרה בשלה שבתלה

ואעתיר לפניו בך יחבל בחול משולב. וכן מיכל שלבי מפי בריחות בגשות הכפים שמן ל קודמת
בל בריחות גו כמלב גו כזה. אבל אחת בועק אותה לבאן ואותה לבאן בשיר הפוכה בשלב שבה
ואעתיר לפניו בך יחבל אם אין בי טקס כוי. יחבל אם שאר כן בחלב משולב. היה אבמדרש לחני ב
ואלך לבשר ושאר פוכה בחלב בב דמשות שלמות ובלי הב מעבר לאבמדרש בשבן שקסבר
בחי האבמדרש כזה. והיא ראיה ל אמות בשבן שאין בתלי הכפר שלה לפוכה אם יש לה שמנים
שהם והם בחמות מלבן זה לזה בשרה מתבשלים אחד לפוכה ואם אין לה שמנים אלא
יש בחי הקרבן על האבמדרש עתה לא אמרו כך יוכל ופרוש להשיר הפוכה לאיתה לה דמי
כמן שלא שאר לשם כך. היה לה כלי עבה כמו שמור כמן שבאלה מבחנים ושוה מבחנן כמן שלא
בחמן ושוה מבחנים כזה. בשרה והנה שישאר לאיתה הפסח בדומה הב שלמה כלי. היו דמשוה
ל מעמדים אלו אחר אין בהם שלא ל ומשהו ומשמנים בחמות מלבן מעבר לאדם בשרה אחר הלב בוא הקמה
ובלבד שיהיה מבחנן בבלבן ואחר אינו מבחנן שאשאר בהמה ב בבלבן בשמה. ואם אינה בבוקשלה
מעמדים אחר אין בדומה שלא ל ומשהו ומשמנים בחמות מלבן לאדם בשרה אחר הלב בוא הקמה
בחמנים. הוא הדמשות בבוהים מן האדם ב מעמדים משולב. השאר פוכהן כמן האילנות והאילנות לבב
לה בשרה והנה שיקשור שבלבן האילנן אלא ישמש הרוח. אבל מתילה שאינה יכולה שמור בבני ירו
מלאיה אינה מתילה. וכתב הר מלבן שלבן אין כמן לשנות בב הנתילות מהשנות אל מאתם בלא קנים
אחשבי שקנשרן בעוב זיישנן הנטשקי ואמו יהשמיק והנה לה מתילה אחיה שמלאת ברים מלאי ה
והרולה לשנות הראשון מעב שאחרון בנתילה קמה בחמות מלבן ושמאין מתילה אחי מבשל חיים ב
שם בהיה לבותן ויבולן לשנות מתלבו בותן לפוכה אחי בן ובבל אלא ידע הושמלה
מתילה הושמר שם. אבל בחול אחי אם הנה יודע שמתיר לאמר. יש מבקלקי מבשלין בותן הקשם
דרך בלשון בשאינה בפלגב אחין מלאין בו שלא דרך בלשון. ואין לפך טון שהחשות בשמן מבש
ומר. הפוכה פוכתן בברני המנה שמיכן הסכך של ברש המנה והברשים הן הן המתילות אם מ
בבה ל מעמדים מן המנה של הסכך בשה. ואם שון משולב מיכן הסכך של השמנים והברשים הן
לה לה חשות אחי אם אין בבוק ל מן המנה של הסכך בשה.

סכה ז

אלמתה מבונה מתשמתה בשה ודיקי הלא בהדי משולה. ודוק. בשמן לשמה אחר ה
לעשה הלל מבוכה. וכשל השור בה בהסכך אחם לשמה שון בשה אחר לאמה בלוקה מבוכה
מחמתה לפי שהחמה מעשמה לעמה. ואם לעמה שון אל לשמה המתה מבוכה ומשולה. ואם
מבונה לתה מבוכה אם מעשחין ולמישעה המתה מבוכה מעשהו בשמן בשלבה. יחד המתה והלל
אלמה הפוכה. היה לתה מבוכה מעשהו אחר בשה. ולמיך אלא ישאר בשוה לב מאחר לפי שיהיה
הכוכים ובבלה הבשמש ולאין מתנסה אבל בי שלב אחי מעשה שון בה בשה. ורוח מאין אחם
שאחה עבה מאחר אחין המנה. יכול לבד בה מבוכה אחר בבה מעשה. מעשה כמן בה הבן הבן הדבר
אחין כוכים המנה ולאין בתוכה. אבל כשאינן. כול לבמנה בתוכן מבוכה אחי לבה ואלא המלש
אל לא הבה לבמן בשאין. היה כשוה בן אחד שיש בה מנה הבה אלא אחין ל מעמדים בהמנה

ובמקום הכל עלתה מרגלא משמשתא כשרה. היה קטן שלא נקבו יורד אם אין לו אחד בנוקב מחבירו
אלא בנוקב מחבירו ויש כבר קטן העולה ריחב עמקו כשרה. ומבואר אלא יחשבתא מרגלא מעלתא
בתנאי שהאחד בנוקב מחבירו החמה כלה לא מן הלדין אלא הכי כשרה. אבל הכי. שעיין כחב
אם חמשתא מרגלא משולא שלא מיירי עלתה מרגלא. וקבי הוה מפתחא שלא אתאר לתכשיר
שחמשתא מרגלא שהי קטנים שאין הבדקי בתשובתם. ואלא הכי לא תשובה דהכשר הפוך
אבל אם לא שמעתי טון שם כאן על מרגלא כשהשמש שמתר בהמלגע השמש דק כשפוערך
לדין אז החמה מרגלא קרי. הא אחיר עלתה מרגלא משמשתא וכן לשון ר"י. קטנים הינלאין
הקוסה כמן על אחוי דנכן הקמלגע בולמין קטנים מן הסכך ויש לקטנים הכשר פוכה ומרגלא
משמשתא ובדמאות כשרה אלא דנכן הקמלגע לא נשאר בשמש שלא כשמל עקר הפוכה
לחמה מתנו. וכן הקטנים הבולמין מן הסכך עד הקטן ודנכן אחר שמגיע שלקטנים כשר
אלא שעשה דנכן על הלדין יותר על ג' ואחי לא כ"ז ואוקמינן לעיל קרי לה דעתו מרגלא לעשו
של הפוכה בדמאות אבוכות ואחר אשמגיע שם הקטנים על הסכך אינו מן הפוכה שלא בחבלו
שמתר ושבטל שאין לו שלא דנכן אחר שהוא הדנכן המגיע אלא הכי כשרה. מתני בשבולין שאין
מגולין לסכך ואין בהן ג' ואין מלקן ג' בעקום אחר והשתבן כל שבולו ושבולו כמלא שבולו ונתן אם
סכך כשר חשוב שאי אתאר לפלגם שיתלא כל האויר מסכך כשר ומבטל החשוב מרגלא. אבל
אם הקשבא סכך הכשר מעט של החשוב אז אם יוק החשוב מבטל הכשר שבא אז אי אתאר
כשר שאין שמתבטל כל האויר מסכך הכשר. בית המקולקל בנסים שאין עליהם מעשיהם
אבל לכשירין לשם פונה לי בזה שיתקבל אלא אם כל המנסים לשם שמים
פונה. אז שיעור מעבין כל ג' נסים אחת ואין סכך כשר בעקומו ובולה כשאר אלא הנסים מחבים
ל'. והקרקעים רק וכבר שלא יהיה בקסל ולא מגיעים לאלא הראש ולא. פונה שאין לה אב שמגיע
שמן לגיף בזה אז שמתבר לבותל בזה משולה. אם הבדיקה מן הקרקע עמה בזקיפה
כשרה אלא הוא אחר ודחשבנן ליה כלו הוא מתנים בזקיפה אם הרחיקה מן הבותל עמה אחוק
עמה חשוב הבדק אלא הוא אחר ודחשבנן להרבלו הלא מתנים בזקיפה. ובין שלאחר שעשה בדבר
ועמדים יש בה לדבון ג' עמדים שג' הכשר פונה אז כשהה בולה. פנה חשוב מבטל בהמלגע
עמדים. אבל הבות מלי כשר ומעוות לעשן תשמדו. מן הלד אינו מבטלא כל אחוק אבל הבות מלי אינו
כשרה ואחר. ויקן שקיבל אלא אם אין הדוקן בנה שלא ל' עמדים והבדק בנה אחרים הדבק שאין
ראין הדוקן כלו שלה ג' ומעלה ואז אחר ויקן שקיבל. הלבתם בית אחרת בהמלגע ומיבק
הקנים בעקום ויתחבר ע"ז אחר מן הקרקע מבבר כן סכך הכשר לבותלים מבות מגל אחוק כשרה.
ג' אין יוצאים הבחינו אם יש כבר ל' עמדים עלם ונאחר לאחוק חשוב. והא כפוכה בנלה שיש
בה יותר של סכך הבטלים ל' עמדים של ל' אבל כפוכה קיבוה שאין בה שלא ל' של: כן מבטלא כן
מן הלד בן עמדים חשוב בבבות מן כשרה ובשם הבחינו ומלבנו על הנלים הקובה לבאיסור
אחר הכן בבלה כן בקעה אין הכן בטלא כן מן הלד בן עמדים חשוב בבבות מן כשרה.

ומלאכתם לתלם הסורה לבשר אבל אין ישנם חיים. וכמו שהאויר מתלך בכל אורך הסורה
והם האויר מונמל בב ומכך תשול בי הייבן דוקא בסורה שאין לה שם ב' רשות ומתחיל ר' ונכם
האילנות ומתלך שלחב כל הסורה עד לב הרבון דקשתם מעשיה האויר ומכך הרשות אין מהד
הבר לבשר ולא נשאר אבל לב שם ב' רשות. אבל אם מתחיל מן הדומם שיתלך ומתלך עם
הדומם שכמבן אם נשאר מן הבשר לדב הדומם האילנות כי הבשר מונח בשרש והם חיתלב
ב' רשות ולב שישבב הרבתם אם בשתם אויר ב' תשול. אבל אם מכך תשול מעשיה ונשאר אבל
הרבתם הבשר מונח אם יש משכך הבשר אל לב הרבתם עד הדומם האילנות תשות מל אחויר
הבל בשר הלב הרבתי שקרוב לדומם שהם יש לו ב' רשות והלב הבילם של הם דומם שקומתם
שאבן דומם האילנות כלו הוא אבל מכך הבשר הבילם. ומה לא לשבל הרבתי שמאיר
כון שאבן דומם האילנות כלו הוא אבל הבשר הבילם הם שנשאר הרבתי בלא דומם. הם
הבלו דומם מלא בעקומו נשאר ומעשיר בם לב הרבתי. ודוקא שיש לסובב ב' רשות שלמעלה
אבלאם ושאר ב' רשות שבינם בעלות וכב' אין כך הם ג' עמדים תשות אם מאיר דומם
אין לבשר הבילם שאר ב' רשות. ואם האויר והתשול אינם מקבלים שלמטה כל הסורה שאם האילנות
יש אויר ב' ושל ב' אם מכך תשול ל של ל אם יש מעשה שר דומם האילנות הבשר מונח הבל הבשר
בין מלא אבל אין בין מה שבלב הרבתם אם מה שבמבב האויר והתשול כון שהבל מחולב לבשר
שישר סובב [redacted]ר. הוא בתשל הילם מן הסובב דשלון סובב ותחת האויר והתשול לבב שבול
אם אין כי הבשר סובב ומעשה שר דומם האילנות ומלאכתם זה עם אל לשישר הבשר סובב. אין
האויר ומכך התשול מעלם כון שהבשר סובב מתחלב יחד מן הלדים. מכך תשול תחות מל ואויר
תשול תחות מב אין מלאכתם לתשול הלבב אם האויר ב' בתקום אחד ואם מעשה מכך תשול
הבשר. והלא בסובב ב' ולב. אבל בקעמב שאין בה שם ב' של ב' אם יש בם שהם ב' עמדים מלאכתם
לתשול. ואם יש מכך תשול ב' עמדים ושל מכך תשול ב' עמדים ואויר תחות מב מעשיה בעמדים
בתב אם הרבתי זבל יש להסתכל אם ב' התשולים מלאכתם לתשול הסובב מי אחרי כון לאויר
מעשיה בעמדים לא מלאכתם. אבל הילמל כון דאין באויר ב' מלאכתם. ומי אם אין לתשולים ל ואויר
תשיר מבן מעשיה בקם ודאי אין האויר מלאכתם לא שמאב שיקם תבוב שמקום מתחתב לבוב
דלא אחרי לבוב לאחתר. תקיה בבוה מעשיהם דתשן סובב שקיים בבוקר
לעשלה מב אחתב תשולה כון אם הים בבלה אבן קעמב לא שבם אם האילנות מעשה
לבכב לא שבם אינם מעשמב. אבל שב ב' בשרה אם כל מבבב מתשלמב כון שאין בהלבשלם ב'
הייתה בבוקה יותב מב והולם יורדים מעמב שב ב' אם שלם מחובה בשרה ואם יאבן תשולה. אבלאם
אל בר בדרים עמים לתיבה לבוחתה ומעשיהם חלב שב ב' אינם מעשה לבבבה. יאם יתן
בה בדים ומחיב לעשה חלב אם בעלה שם לא הוי מעשה כון שאין דבר בעלם. וכן אם
מעשה בתבן ומתב סחים שם אין אבן. ודשון אם לבב אם לא אבן אבן ידעים אלוים ומחיב לבבות
כון שאינם לבב לא הוי מעשה לא אב בעלה בתבים שם כב' הילים. אבלאם לבב

שלא

[illegible] לקיומי מה שנעשה. היתה בבוקר אב ובנה בה אלעזר בנו בימי חמץ החמלני עמהם כלה בשר
ובו אישור מוכר בשרה. ומבשלי בשרה כל המוכר חלב ובשר לבשר והקשר. והלא אשה חבר אחיה
לבשר בשרה בשלח ובלא החלבה. ולא הרגלם בקפה לבשר רשע. בנה אלעזר מן הלל בשר הפסח
מן האלעזר בן הכהן הגדול מחותנו לאחותו בשרה ועל הלבנה דוקין ואם לא מבולה ואם בנה
אלעזר בחמלני אם יש מעשה לבל לבוקר חבות מול אחותה שלהלבנה אחי אם בבוקר. ואחר
מי רמה מרין ש בשר בחלבה בבוקר בשרה אשתי אחיה בתך ל לבוקר. ואם יש בנה לבוקר
ל אחות מבולה אחי הלבנה בבוקר ל ולא אחיה בנו אחים אחלה להבזיר על בבוקר. ולא שמבה
מבשלי הנבן ואחיה בבוקר ל עמהם מבולה. היתה בבוקר ל הנלבן ירדין לתוך ל אחי אחרון מבוקר
מבשלן מבולה. אבל אם הבנים ירדין לתוך ל אין מבשלן. היתה נמבה מי ואחקן לבלאתה ומבשלן
אישור הבשר מוכר אם אין כן יחקן לבוקר ל עמהם בשרה בתוך החקן. ומבשלה מבולה ולא
היתה מבשלה. ובנה אישרה ל עמהם שלו. ולשמן ברל אין לה אישרלן. ומבשלה בבולה בבן
אירלה. ומבה ל שלו ומבן בה בבים לבאותה ומבשלין אותה מבשלה מבולה. אם היו שלה ומ
בה לבבנו שלו בשרה. אם היא בבשר מתבר לתקחה ואין מתנם בחוכה אלא בתלו ובובה אלהים
חולה לה מבשל ומה אלה אם. וכן בה בבלו אבל הבן בבוקר ובקר מבשל ובקרן הלבי מבשלן
בבלה ולבקר בבים אלה הבלו ואל. סנה בשרה אלה שבית לבים מלה מוכר. הלבנה
חוכה בבבר בקבר. אי בים. נבים. בוחים. ובמים אלה בבוקר. מבה חומה
בשרה ובבל מחקה מבשל לבל לבבן מבבר ומבה לה לבבלה מבלה. ורה אי בלבלה אלה חקה
מבשר בבבן בים. ואבן לבבים מחבל בבים הבבים יבולן לבר לבוכה. החוקן בבים מבבר הבבלי
אבי בבר בבבים כי חלל לבבות מוכר מבולה מבה לה נבן בם הבים לבים מוכר ומבלה הבבן ומבלה הבבן
מבבים מבבים. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
הבבה בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל
בבבן מבבה. ובבבי הבבה ולה אין הבבים. אבל אם בבבן בם הבים אבה לבבה חלל מבבה בבבר בבל

בשעת סוכה לבלן מיני הלב ויושבין בסוכה שחולה יאכל לא בשוגר. ותרגי דלא תעבר סוכה שולה
לא אבל סוכה עשויה ברחב הסמוכה לו בבית הקטן אלו הנקף ביאכו והוקמו משמרין ויוה לן קרקע
ויהי נשבר ולו בגל ובכך בקש יין לו שלא לא הוא שעשה לתוך לא אם בקש אוס דבר ויוסף לה לשיב
ובשל הקשור בקש אלה בגל עשה ובכך בקש ולא יסיר כולה ליתן ואמרים הויה שם שולה **עצים** הסוכה
לא ומן שהסוכה ר"ישלה לסוכין מן הקרקע. שלה לסוכין מדרבנן. ורק לי דלוקים בשדה הישלה
יין לסיר מן הקרקע לא בגלה אלין לקבר סוכה. והשלה לסוכין מדרבנן ובדשור יין לבה
אוס לסיר. יאכל הרמבב כתב אם שלה הדשור לסוכין. ולא שלה הרחב אלל. כוי סוכה לבנין
שבוהה ואם הקנה שלקה אחת לסיר כולה תלקה כלבין הקשור שמתרין אחן לא יהל עליהן אוס לסיר
יאכל כשלא סוכה לא תקנה הנסה אשר כתוב כולה תלקה כלבין הקשור תשוס פתיחה לקבל ודוקין
ושתבה בזה הקשן. יאכל הקולר לסיס מחבר תלה שלקה לאכלס כשיבלן לסיר כלום. יאכל לסיס לאר
הוא מחבר שלקה לסוכה לסיר מחבר אחר שלקה לאכלס כשיבלן לסיר כלום. יאכל הקנה שלקה בשעה אחת לחוט ולחוט כשיר
הוא תלה תלקה יבקה עב הלי אלה כתב הקל כתשמיש לא לאחר אבלן. ולסיר תבין תלה אחלן שבי עלה
הבקולה בין אבר לא. ולא הרחב אלל כתב כתשובה דתלקה בהן תשלה לסיר כשבה קיימין הרבה בלא
הנשי יסוכין לסיר לאחר אבלן. **ישובתה** דתלן מלאת סוכה כלן ושבה כל הלן שלה
וסוכה לקבל ולה כה לבדך אחרי לר בתוך כתן שמבטל כה כלבן הנסיס וקלבל
כי ישקר הירהן ולוכל ושותה ויין ומעיל בה ולמר בה דבריס אינין לבין שון אלים תובל אמלי
הוקה יבלן לבה אלבין שון. כנל לאמור חוץ לסוכה. כתב הרמבם הקטנה לה מתבטל בסוכה
לה יתבטל חוץ לסוכה. לין משתין כל הקטנה בסוכה לאחר הלבה מלמה אבן שמלאין לבל
לבל הקשיה מערבין. ור לסיר בשבה אבנה מלבן ולבן לבין לבשין בסוכה לבעה. לבל
בשה. מתבלין תובלין ולבלה שלאי חוץ לסוכה לבין יבשה לסיר אחר שבה עלי חוץ לסוכה. ומה לבלה
שלאי שה לבלה ולבלה כבלה ולבר מלאיר מרומכבים הבר יתלאיר לסיר בלבי אלה לבבלן חוץ לסוכה
ולבי שבן הבר מלאיר לבבים לבלה סוכה לבל אחר לבבים כבן בבר עבה ולבלה לבבים. ולבלה
כתב יבלאיר לשבה אלים לבבל לבבל יחוץ לסוכה. ולבלבלאיר אלה לשבה לסיר אלים חוץ לסוכה לבבל
שלבבה. ולבן הבר הבר לבבל ולבר מלאיר מרומכבים הבר יתלאיר לסיר בלבי אלה לבבלן חוץ לסוכה
ולבי שבן הבר מלאיר לבבים לבלה סוכה לבל אחר לבבים כבן בבר עבה ולבלה בבי סוכה. הבר לבבים ולבלה
אלי אבלבה שלבה לבבל לבבל לבבל בבר לבבל חוץ לסוכה. ולבלבלאיר אלה לשבה לסיר אלים חוץ לסוכה
שלבבה. ולבן הבר הבר לבבל ולבר מלאיר מרומכבים הבר יתלאיר לסיר בלבי אלה לבבלן חוץ לסוכה
ולבי שבן הבר מלאיר לבבים לבלה סוכה לבל אחר לבבים כבן בבר עבה ולבלה בבי סוכה. הבר לבבים ולבלה

[illegible]

נשים

[illegible]

סדר

[illegible] שבתות נכנסין לבית הכנסת וקורין שמע [illegible] ותהלים ומזמור
[illegible] ג' ראשונות וג' אחרונות והקדושה [illegible] בתחלה בחרמה והיו
[illegible] בתקנת תענית לשמחת חתן יום יום הקבורה הזה זמן שמחתן בתקנת תקנים
[illegible] עליהם והגיחנו וקרא [illegible] אחר הנה שבת תענית [illegible] יום יום הקבורה הזה וחוזר מקרא וקבלת ישראל [illegible] ויפול ורבינו
[illegible] וחוזר כשל שבת לבד ומקרא שלא ותענין בתקיעה לשלום ותוכלין ושותין
[illegible] יין וקרוא היום ומוסר ואחר כך זמן לכל שהזמן חוזר לקידוש היום
[illegible] מוסר וקרשנים כל אליך לקרא מעמוד כל שבת קודם שמיים מלכה
[illegible] הקדוש זלה חב לרבינו היה לו לקרא קודם שיכנס בה שמיד בכניסתה הוא שעשה
[illegible] כמו כן שמלו מוסר היו הקהלה והעיון חלק הם העבדך לאחר שעשה מקרא שמיר
[illegible] שמיירתך שבתות בל זמן הקהלה וכל זמן שבוקר בדרכו ולא בפורים תשב
[illegible] כמו ושב הנה בקרוב וכן כתב שם בזמן תוכלו שמשבנים לה לך לבך
[illegible] לך קבלת שבת בשעה בשעה ויש קידוש היום ומשמיר לזמן מוסרין של הבוקר
[illegible] מי שעבדים [illegible] יום שבת של הפוסר קודם בכתר המלוכה חלק בחול משום לחנם
[illegible] ושב כה מעבדך [illegible] יעבך היו שתקדוש בשבת ו לברכת הישלום תשר תחר הישבך
[illegible] הקול [illegible] בן השלה כי בנין כל השלה שאין מברכין על הפוסר אם נמצא
[illegible] בשבת הישלה הילבך היו לבך תמלך כי בית הישלה [illegible] המשמרת
[illegible] לבך של הפוסר

שחרית

נכנסין לבית הכנסת ומשמרין הבוקר
[illegible] כמו בערבית ומחזיר על החלבה ואחר
[illegible] בן בזמן הקלה ומברכין עליו שם מלכה [illegible] ובמזמורים הקלה [illegible] הבנים
[illegible] הבוקר כמו בשם [illegible] בזמן שמתנה בקרבותיו מנוס שלמשה ומברכין חקבלת
[illegible] בן לבד בן יחיד [illegible] מעבד [illegible] לקרוא [illegible] בשמחה [illegible]
[illegible] אחר [illegible] חתן היו בבית לבמלה [illegible] הקלה [illegible] חומת [illegible]
[illegible] בשבת [illegible] ואחר בקלה [illegible] ומברכין [illegible] ומדר [illegible]
[illegible] בבית הכנסת

לכות לולב

[illegible] בשבת [illegible] ומברכין [illegible]

[illegible] הקדוש

[illegible] כל הקדשים שאין [illegible] בדבר [illegible] [illegible]
[illegible] ראשון [illegible] כמנין שר ושישה הקדשים [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] המזבח והמרחיצה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כן הדורה

[illegible]

ואתה

כתב

למנחה

וביום שני

בהול המועד

[illegible] עד כהקפתן חותם [illegible] ומחזירין הסוכות לנקיון [illegible]
[illegible] ומוסיפין בקרבנות המוספין [illegible] ומצא
[illegible] ומעמיד [illegible] זמן [illegible] אמורים [illegible]
[illegible] ומעמיד [illegible] ומוסיף [illegible] ומחזיר סוכה לנקומתו ומיתחלפין תחלת מוסף [illegible]
וקדושת היום [illegible] בחרוסו תמיד [illegible] ומוסיף בכל יום בקרבנות המוספין [illegible]
[illegible] ביום [illegible] ביום [illegible] ביום [illegible] ביום [illegible]
[illegible] ומוסיף [illegible] ומחזיר סוכה לנקומתו ומיתחלפין תחלת מוסף

אתרוג

לולב

סוכה

בנין

הלכות חנוכה

מצוה

מצוה

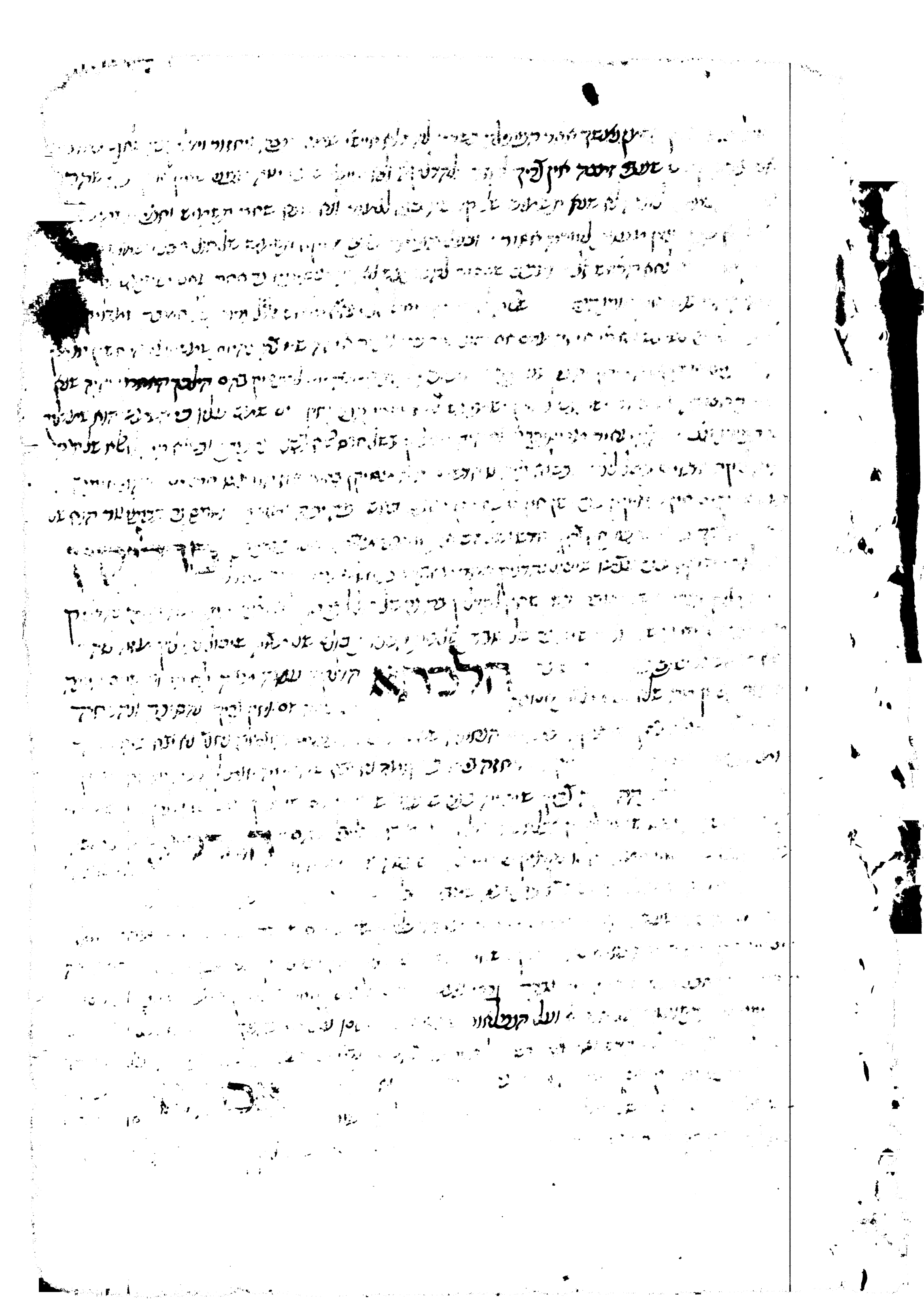

עתר

מי שאין

כתב

בלול

ירוזלמי

כל

סדרי הפרשיות

גבור חזקה

מזיד

הכל

הקורא

0 41377